

శ్రీ
శ్రీకృష్ణాయ నమః

ఆంధ్రచరిత్రవిమర్శము.

(నామాంకిరము)

వీరభక్తీయథింహసము.

శ్రీజటప్రోలుసంస్థానము విద్వాంసులగు

వెల్లూరి సదాశివశాస్త్రిగారిచే

వ్రాయఁబడినది.

శారదాంబావిలాస ముద్రాదాయంత్రమునందు

ముద్రింపఁబడినది.

1913.

చెన్నపురి.

విషయ సూచిక.

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
1.	బేతిరెడ్డి వ్యవసాయముల సరిగాదు.	5-8
2.	గణపతిదేవునిరాజ్యకాలములో బేతిరెడ్డిమరణించియున్నాడనుట తప్పు.	8-20
3.	బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలసత్యమునైనయనేకగాథలు కల్పించినా రనుట పొరిపాలు.	20-25
4.	వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁజెప్పినరెడ్డివేలకటగిరి... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని వ్రాయుట సరికాదనునాక్షేప మసంబద్ధము.	25-32
5.	బేతిరెడ్డియె బేతాళనాయకుడనుటనుగూర్చి పద్యనాయకచరిత్రాదులలో వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లనుట భ్రమమూలము.	32-34
6.	బేతిరెడ్డికిఁ జెప్పినరెడ్డియని నామములేదనుట నిరాధారము.	34
7.	బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైనబేతాళనాయకుకాడనుటవ్యభిప్రాయము.	35
8.	దీనిపై వ్రాసిన హేతున స్తకముయొక్క ఖండనము.	36-81
9.	బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాడనుట నిశ్చేతుకము.	81-84
10.	దీనికై వ్రాసినవి హేతుభాసంబులేకాని హేతువులు కావు.	84-96
11.	పల్నాటియుద్ధము 1182 లో జరిగినదనుట యపసిద్ధాంతము.	96-156
12.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	156-160
13.	వెలమశబ్దార్థనిర్వచనము సరి గాదు.	161-163
14.	వెలమలు మిశ్రజాతివా రనుట తప్పు.	163-173

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
15.	వెలమవారు పల్లవులనుట సరిగాదు.	173-176
16.	వెలమవారు శివుని కళగల్గి జేరినారనుట భ్రమము.	176-178
17.	పద్మనాయకులు వెలమలతోనుండి యేర్పడిన వారుకా రనుట తప్పు.	178-191
18.	వెంగోటివారియు రావువారియు వంశచరిత్రములు రావుగారు స్వకృతసాధకము లని తెలుచుట పొరపాటు.	191-198
19.	పద్మనాయకచరిత్రములోనిపద్యములు రావుగారు స్వసిద్ధాశ్రమమున కనుకూలము లనివ్రాయుట సరిగాదు.	198-205
20.	పద్మనాయకులను స్థానికులు వ్యాహతం బనుట తప్పు.	205-208
21.	పద్మజ పద్మనాయక పద్మనాయకకుల శబ్దార్థము రావుగా రెఱుంగును.	208-214
22.	పద్మనాయకులు క్షత్రియు లని చెప్పుకొన్నారని దూఱుట సరిగాదు.	214-216
23.	కాకతీవారు గూఢ్రులనుట తప్పు.	216-227
24.	పద్మనాయకులు రెడ్లకలబ్రహ్మణులొచ్చి లేనికులమును సంపాదించుకొన్నారనుట యనుచితము.	228-233
25.	హైహయలు గొల్లవా రని చెప్పుబడిన స్థానికులు తప్పు.	233-235
26.	పల్లవాదత్యాదివిరుదములు గలవారు తత్తత్తులముగలవా రనునది స్పష్టపరకల్పితము.	235-240
27.	దామోదాయకాదీచరిత్రములు సందిచ్చానుసారముగఁ గూర్పబడ లేదనుట తప్పు.	240-253
28.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	253-256

శ్రీ రత్న.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయలారా! “సూనాథీనా మేయసిద్ధిః” అనుటను బట్టి ప్రమేయసిద్ధి ప్రమాణాధీన మైన దనియుఁ బ్రమాణవిరుద్ధం బైన ప్రమేయకల్పనము నిలుచునది కాదనియు మీఁ లెఱింగినవారే కదా! ఇటులుండ నిమగ్ధును జలుకూగువీరభద్రరావుగారు తమయాంధ్రుల చరిత్రమునఁ బ్రమాణవిరుద్ధంబు లైన పెక్కువిషయములఁ బ్రకటించి యున్నారు. అయ్యవి సామాన్యముగ నెంతవారలకైనను యథార్థములుగఁ దోచును. ఇట్టిచరిత్రగ్రంథములను విమర్శించి వాస్తవము సరయువారలు దక్కువ. కాబట్టి జనసామాన్యమున కదియె నిజమని సర్వకము గలుగును. అందువలన సత్యము మఱుగుపడను. కావున నిట్టివిషయములలోఁ బ్రతివిధానముసేయుట మాఖ్యమైనపనిగా నున్నది. వాగు వ్రాసినప్రతివిషయము నిందుఁ జూపుట సాధ్యపడదు. కాబట్టి దిద్దెత్తముగఁ జూపుచున్నాఁడను.

మనయాంధ్రదేశములోఁ గలనాలవన్దములో వెలమ కమ్మ కాపు అను తెగలవారు తమశూద్రులు గనుండువారనుట యెల్లవార లెఱుంగుదును. ఈతెగలవారు శూద్రులలోఁగల తక్కిన తెగలవారలకు సేవ్యులై యే యుండఁగలవారలు గాని యెంతసామాన్యస్థితిలో నుండి నను దైన్యమునుచూపించి యొకరియొద్ద సేవకులై యుండరు. ఇదిప్రత్యక్షప్రమాణగోచరము గాబట్టి వివరణంబున పేక్షింపదు మఱియునీశాఖ లవారు నాలవజాతిలో నుత్తిములుగాఁ దేర్కొనం దడుచుండిరని శాసనగ్రంథాదులు చాటుచున్నవి. శ్రీనాథమహాకవి తన భీమఖండంబున

“ఉ. పైటగిరై నై నై పడ ♦ కంజమునం దుదయంబునొండె మి
 న్నేటికి భూతధాత్రీకిది ♦ నెంతయు నచ్చిన కోడంబుట్టువై.
 హాటకిగర్భముఖ్యనిఖి ♦ లామంబూళిమహామణిప్రభా
 పాటలవర్ణ మైన యొక ♦ పావనవర్ణ ముదీర్ణసంపదన్.”

వ. అప్సర్యనంశంబు కంసాసురవిధ్వంసిచరణపల్లవంబు దన
 కుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునంబోలెఁ జామరతోమర
 చ్చత్రధనుఃఖ్యైదిచిహ్నాపశోభితంతై, చద లేటిసిటివలని సోదరీయ
 స్నేహలబ్ధంబులుంబోని పానత్య శుచిత్వ గాంభీర్య మాధుర్యంబులు
 చరితమఃస్వభావవచంబుల ధరియించి పై దోడుంబొదివి విశ్వవిశ్వం
 భరాక్రీడనంబు దనకువిద్దీన పరమశాంతి యుతరంగంబున సంత
 రించి నిఖిలప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బర్వనా
 యకు లను వెలమలనఁ గన్పల్లన సరిపల్లన పంటల్లన బహుప్రకార
 శాఖోపశాఖాభిన్నంబులై.”

అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందునకు సంవాదంబులు పెక్కులు
 గలవు. ఇట్లేమూఁడు శాఖలవారివూర్వులు స్థాపించినశతాశాసనములు
 ఏ రుత్తమశూద్రులుగా నుండి రని యుద్ధోపేంచుచున్నవి.

“ఈశాదేశా త్వసజభవః కుర్వత స్సర్వసర్గం
 నిత్యస్తుత్యా చ్చరణకమలా ద్వేషవిద్భి ర్మహాద్భిః
 తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్
 విష్ణో స్తచ్చరణా ద్విజ్ఞు రుదభూ ద్వర్లో గుణాన్తోనిధిః”

ఇత్యాదిశాసనములు గ్రంథమున వెల్లడి చేయఁగలను. కాఁబట్టి పై
 మూఁడు శాఖలవారు శూద్రులలో నుత్తములుగా నెన్నఁబడుచున్నవా
 రనుటకు శాబ్దప్రమాణము గూడఁ జూపట్టుచున్నది. ఇట్లుప్రత్యక్ష
 ప్రమాణముచేతను శాబ్దప్రమాణముచేతను సిద్ధం బగుచున్నయర్థము

నవలపించి మీ భద్రరావుగా కీమాంధులచరిత్రముయొక్క ద్వితీయ భాగమధ్యయుగమునఁ బడవప్రకిరణమున వెలమ కన్న కాపు తెగల వారు మిశ్రజాతివా రనియు గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున నునయించినా రనియు నేమియేమియో ప్రమాణదూరం వైవిధ్యమును యథార్థ మనుకొని వ్రాసి యున్నారు. అనిష్ యము నుపేక్షించినచో వైవిధ్యమునాటిగ సత్యము మఱుగుపడును. కాబట్టి దానినిఁగూడ వెలుపుటకై యత్నించుట యావశ్యకమై యున్నది.

ఇదిగాక పై మధ్యయుగమున గల ప్రకరణమున నావ్రాసిన వెలుగోటివానిచరిత్రమునానిష్ఠయములు కొన్ని సరియైనవి కావని వీరభద్రరావుగారు నిరాకరించి యున్నారు. ఇట్లగునపుడు

“కృతేవ వ్రతక ర్తవ్య మేష ధర్మ సనాతనః”

అనున్యాయమున నేనుబ్రతివిధానము చేయుట క ర్తవ్యంబుగా నున్నది.

ఇంతేకాదు. తద్గ్రంథభూమికయందు కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు “వీరియభిప్రాయములు (వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయములు) కొండఱకు సమ్మతములు గాక పోవచ్చును. కొన్ని సందర్భముల నయ్యవి ప్రమాదజనితంబు లయినను గావచ్చును. కాని ఏవిషయమును గుఱించి యైనను, నుపక్రమించువారు సంపూర్ణముగఁ దమహృదయంబును విప్పి చెప్పినం గాని చర్చనీయాంశంబులు వెల్లడియగుట లేదు. అందువలన వారికిఁ గాంతస్వాతంత్ర్యం బిచ్చుట ధర్మ మని తలంచి వే మిగ్రంథక ర్తగారియభిప్రాయముల విషయమున జోక్యము గలుగఁ జేసికొనినవారము గాము. సహృదయు లగు చదువరు లిందు సంస్కారంబు లవశ్యము లని తోచినచో మాకును గ్రంథకర్త గారికిని దెలిసినఁ గృతజ్ఞులమై యుండఁ గలము” అని మాబోటిచదు

వరులయందు నిరవగ్రహానుగ్రహభరంబునఁ గొంత స్వాతంత్ర్యము గలుగఁ జేసి యున్నారు.

గ్రంథకర్తగారు అవతారికయొక్క 14 వ పేజీలో “ వెలు గోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క ప్రతి నొక్కదానిని దయఁచేయగా ... స్వీకరించి యామూలాగ్రము బఠించితిని. అందు చరిత్రబద్ధములు గానివిషయము లనేకము లుండుటచేత నాయభిప్రాయభేదమును తెలుపవలసి వచ్చినది. అందులకు మిక్కిలి చింతించుచున్నాను. చరిత్రమునందు వారివంశవిషయమై నేఁ జేసినస్థితములను సహేతుకముగా దోషము లని నిరూపించినయెడల వానిని దీనికనుబంధముగాఁ బ్రకటింతును ” అని ప్రతివిధానమున కనుమతిప్రదానంబు చేసి యున్నారు.

ఇవన్నియు మదీయాంతరంగంబునఁజేరి యుత్సాహమునుహ్సంగఁ జేయ నే నీవనికిఁ బూనుచున్నాఁడను.

సదయహృదయులు సారాసారవివేకచతురులునగు సహృదయ శిరోమణులు రాయంచలు నీరక్షీరవివేకంబు చేయుధంగి నేతద్గ్రంథ ద్వయగతంబు లై సవిషయంబుల యుక్తాయుక్తంబులు పరిశీలింప మిక్కిలి యభ్యర్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇట్లు విద్యద్విధేయుఁడు

వె - సదాశివశాస్త్రి

 ఈపుస్తకము వలయువారు నెల్లూరుజిల్లా వేంకటగిరిఁబాను నివాసులగు తి. జగన్నాథముగారికి వ్రాసికొనిన నుచితముగ లభించును.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ గణేశాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

శ్రీ. ప్రత్యూహప్రత్యూహశనునం ప్రణిపత్య గజాసనమ్
అకాణ్డతాణ్డనిః కోఽపి యథామతి నివార్యతే. ౧
పరమౌదయాహరచైకప్రవీణతాదృగ్వచస్సమాకృష్టాః
అపి మత్ప్రమాస మేనం సఫలీకుర్వంతు సర్వధా సుఖయః.

శ్రీచిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు 1912 వ సంవత్సరము
మేనెల 30 తేదిన, విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాలలో బ్రకటింపఁబడిన
తమ యాంధ్రచరిత్ర ద్వితీయభాగమధ్యయుగము నాటవప్రకరణమున
178 వ పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డి రేచర్ల నామిరెడ్డి” అని
యుపక్రమించి 181 వ పేజీ తుదివఱకు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న
మొనల్లును గాక తిగణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించియుండనట్లును
వ్రాసియున్నారు. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. —

“వీర లిలువురును (బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి) సోదరులు, అయిన
నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన
రాకయున్నది.....రేచర్లనామిరెడ్డి శ్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సర
మునఁ బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమున.....శాసనము వ్రాయించెను.
.....ఈశాసనమందుఁ దనతల్లిదండ్రులనామములను మా
త్రమే పేర్కొనియెను గాని, తనవంశము వర్ణించి యుండ లేదు. తా
నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినిసయితము
పేర్కొనియుండ లేదు. అయినను శ్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునఁ

బిల్బలమట్టిగ్రామమునందు.....మరియొకశాసనము వ్రాయించెను, ఆశాసనములోఁ దనవంశమును దనకు గలబిరుదావళులను బేర్కొనెను.....ఇతనిశాసనములో నెచ్చటను బేతిరెడ్డినామము గానంబడిదు, సకలగుణగణాలంకార, అమనగంటిపురవశేశ్వర, వీరలక్ష్మీనిజేశ్వర, దోర్బలభీమ, రణరంగరామ, వితరణకర్ణ, శౌర్యసంపన్న, పతిహితాంజనేయ, శౌదగాంగేయ, సత్యరత్నాకర, దువ్వజనభీకర, మనుమకులాదిత్య, సుభటసంస్తుత్య అనుబిరుదము లీతనికిఁ గలిగి యున్నట్లుగా నీశాసనమునం బేర్కొనఁబడియెను. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములో బేతిరెడ్డిభార్య యెఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనములో నామిరెడ్డిశాసనములోని వంశావళియే సరిగాఁ జెప్పఁబడినది.....నామిరెడ్డివేరెత్త లేదు. మఱియును నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గలబిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పఁబడియెను. ఇంతియ గాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు. అదియునుంగాక యాశాసనములో ఎఱ్ఱక్కసానికి బేతిరెడ్డివలన మల్లారెడ్డి యనుకుమారుడు జనించె నని చెప్పఁబడుటయే గాక యాతనిగుణవిశేషాదులును పౌరుషపరాక్రమములును వర్ణింపఁబడినవి.ఈశాసనములు మూసింటిని బరిశీలింపగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది. క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధిపతియై పరిపాలనముఁ జేయుచు ఎఱ్ఱక్కసానిశాసనములో నువాహరింపబడినవిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు, ఆకారణముచేత సతనితమ్ముడైన నామిరెడ్డి అప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండలేదనియు, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునాటికి నామిరెడ్డి యాబిరుదములను వహించుటచేత సప్పటికి బేతిరెడ్డి మృతినొంది యుండె ననియు, అతని మరణానంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి యామనగల్లుదుర్గ

మున కథిపతియై యుండె ననియు దేటపడుచున్నది. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నతనితమ్ము షైవనామిరెడ్డి ఆన్నగారినిదములగు విహంపంబాలడు. తనకు తనసోదరునకు నట్టిభేదభావమే లేనియెడల క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నట్టిదిరుదానాథులు ధరింప కుండుట తప్పింపదు. కాబట్టి నేచున బేతిరెడ్డి మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలములోనే యుండెను గాని గణపతిచక్రవర్తికాలములో లేడని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది " అని.

దీనిసాంగత్యాసాంగత్యములు పేటపడుటకు మున్న గ్రంథ కర్తగారు వ్రాసిన పై విషయములలోని కొన్నియంశములు విమర్శించి గ్రంథస్వభావమును దేటపడుచున్నాను.

అవధరింపడు. తొలుత, "నీర లిలుపునను సోదరులు, అనిన నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన రాక యున్నది." అని వ్రాసి తరువాత నామిరెడ్డి శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు "ఇలినిశాసనములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డి నామము గానంబడదు " అనియు ఎత్తిక్కసానమ్మ శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు " నామిరెడ్డిపేరెత్త లేదు " అనియు పైసంశయమునే దృఢపఱచి వారల బైస్మ్యకానిష్ఠ్యనిర్ణయం బెచటను జేయకయే, తుదకు " అతనితమ్ము షైవనామిరెడ్డి " అని మొదలుగా నామిరెడ్డి కనిష్ఠుడై నట్లును బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుడైనట్లును నిశ్చయమును దెలిపి యున్నారు. తరువాతిగ్రంథమున నైన బేతిరెడ్డి జీవన మరణకాలములనే యన్వయవ్యతిరేకంబులతో నిర్ధారించిరి గాని యీవిషయము నెత్తికొనరైరి. ఇందువలనఁ బూర్వాపరస్వగ్రంథవిరోధంబు నవధరింప లేదని యేర్పడుచున్నది. ఈవిషయము ముందు సవిస్తరముగ వ్రాయఁబడును.

మఱియు “నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదా
 యులే బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను” అనియు “అతనిమరణాంతర
 రము తమ్ము డాచిరుదములనే నహించి” అనియు నిర్ధారణముగ
 వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుట గ్రంథకర్తగారి పొరపాటును
 బాగుచున్నది. నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళిలె బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడి
 యెను అనుటవలన నాచిరుదములుమాత్రమే చెప్పబడినవి కాని
 తదరిక్తంబు లగు బిరుదములు చెప్పబడ లే దని యర్థ మగు
 చున్నది కదా! ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనములో బేతిరెడ్డికి “స్వామిద్రోహ
 రగండ బేతనదండ” అను రెండుబిరుదములు, నామిరెడ్డికి లే నట్టివి
 చెప్పబడి యుండినను, ఈయాంధ్రచరిత్రమున నామిరెడ్డికి బరనాశీ
 దూర అనుబిరుదము గాన రాక యుండినను, వీరభద్రరావుగారు
 నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళిలె బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అని
 వ్రాయుట ఏనకారాధం బరయమిని గలిగినపొరపాటుని తేటపడక
 మానదు. ఇట్లు “అతనిమరణాంతరము తమ్ముడాచిరుదములే నహించి”
 అని వ్రాయుటయుఁ బ్రాయశ్చయమును బలపఱచుచున్నది. తమ్ముని బిరుద
 ములలోఁ బ్రాయశ్చయములు లేనపుడు అన్న బిరుదములే తమ్ముడు
 వహించినవాఁ డెట్లగును? గ్రంథకర్తగా రాయాశిలాశాసనములను
 దాము స్వయముగఁ జూచిననాన గాకున్నను, నీపట్టునఁ దమ
 గ్రంథమునకు మాతృక యైన వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వెల్ల
 డిపలుపబడిన శాసనములను దుదినఱిగఁ జదివికొనియైన వ్రాయుట
 యుచితంబై యుండె. అట్లు వ్రాయమిచేఁ బైదోషములు ప్రసక్తించు
 టయే కాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 24 వ
 పేజీలో “వెలుగోటివారివంశచరిత్రము నామూలాగముగాఁ బఠించి
 తిని” అని వ్రాయుట యనృతం బనుటయుఁ బ్రసక్తించుచున్నది.

ఇదిగాక, మూడవశాసనముయొక్క స్వరూపము నుపన్యసించుచు నడుమ నకాండతాండవముగ “ఇంతయగాక ఎఱ్ఱిక్కసాని శాసనమునాటిక బేతరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టెను” అని స్వాభిప్రాయము నావిష్కరించినారు. శాసనస్వరూపమును వివరించుచు నది తుదిముట్టనిదే నడుమ నిల్లు స్వాభిప్రాయము నుగ్రహించుట యసంబద్ధముగాఁ జూపఁబడినది. “ఈ శాసనములను మూడింటిని బరిశీలింపగా సీక్రందివిధమునఁ దోచుచున్నది” అనువాక్యముక్రిందిస్వాభిప్రాయ ప్రకటనగ్రంథముననే యీవాక్యము వ్రాయఁ దగి యుండదు.

ఇట్టిదోషముల కీగ్రంథము పట్టినయెల్లగుటచే వాని నెల్ల నెత్తి చూపుట గ్రంథవిస్తరిముఁ జేయు నని స్థాపితమైనదయినను నితర మాత్రముఁ జూపి ప్రకృతము ననుసరించుచున్నాఁడను. చూడుము.

తొలుత “ఇం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గానరాక యున్న” దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు బేతరెడ్డి యన్న యనియు నామిరెడ్డి తమ్ముడనియు నిశ్చయించి వ్రాయుట పరస్పరవిరుద్ధముగ నున్న దని వెనుక వ్రాసి యుంటిని. ఆవిషయములో నొకవేళ 180 పేజీలో వీరభద్రరావుగారు శాసనత్రయభుజితార్థమును వ్రాయునపుడు “ఈ శాసనములను మూడింటిని పరిశీలింపగా సీక్రందివిధముగఁ దోచుచున్నది. శ్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కథవట్టియై పరిపాలనము జేయుచు నెఱ్ఱిక్కసానిశాసనములో నుదాహరింపబడిన బిరుదావళులను పఠించి యుండె ననియు ఆకారణముచేత తమ్ముడయిన నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను పఠించి యుండలే దనియు” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేత బేతరెడ్డి యన్న యనుటకు నారాజు 1195 సంవత్సరమున బరిపాలనముఁ జేయుచు... బిరుదావళులను పఠిం

చుట కారణమనియు, నామిరెడ్డి తమ్ముడనుటకు సత్యం దప్పటి కాబిరు దములఘ సహింప కుండుట కారణ మనియు వారిభావ మేర్పడుచు న్నది కదా! అని యన్నచో దాని నిష్పమస్థించెదను

ఇయ్యది నిష్ప్రమాణ మయినకల్పనంబు. ఎందు కనిన. ఆనంప త్వరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లురాష్ట్రము నేలుచు బిరుదములు వహించి యుండె ననుట సర్వప్రచారములకు దూరం బైనయది. బేతిరెడ్డి యట్లు నేయుచుండి ననునది మనము చూచినవారిము కాము కదా! కాబట్టి యది ప్రత్యక్షసిద్ధ ఘనుటకు వీలు లేదు. అట్లు చేసి యుండవచ్చు నని యూహించుటకు సరియైనకారణము గానరాదు. అప్పటికి నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుటయె కారణమన్నచో సన్యోన్యాశ్రయ దోషము ప్రసక్తించును. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి పరిపాలనముఁ జేయుచు బిరుదములను వహించియుండినకారణముచేతఁ దమ్ముడగు నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండ లే దని వ్రాసిన వీరిభద్రరావుగారు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండినకారణము చేత బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించినచో సన్యోన్యాశ్రయ దోషము ప్రసక్తింపక మానదు కదా! ఒక వేళ సాకారణముచేతఁ దమ్ముడగునామిరెడ్డి యనువాక్యమును వ్రాయుట తప్పని యొప్పి శాసన ప్రమాణసిద్ధం బయిననామిరెడ్డియొక్క బిరుదపహనాభావ రూపకార్యముచేత బేతిరెడ్డి బిరుదములను వహించియుండె ననుకారణము నూహించెద మన్నచో గార్యముచే గారణమనుమానము శాస్త్రసిద్ధ మయినను నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపఁమికిని బేతిరెడ్డి వహించుటకును గార్యకారణభావము క్లప్తము కాదు. కారణం బనఁగాఁ గార్యనియతపూర్వవృత్తి యగునది. ఏది లేనందున నేకార్య ముదయింపదో అది దానికిఁ గారణమగును. దండచక్రకులాలాదులు లేక ఘటము జనింపదు గాన ఘట

మునకు వంశాదులు కారణముగా నున్నవి. అట్లు బేతిరెడ్డి బిరుదవహనము లేనిచో నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావము సంభవింపనియెడల నారెంటికి గార్యకారణభావము క్లృప్తమని చెప్ప నొప్పును. అట్లు లేదు. బిరుదములను వహించుటయు మానుటయు, ఎల్లవారలును బూర్వులబిరుదములను వహించియు తీరవలయు ననునిర్బంధముయొక్క కలిమిలేముల యధీనములు కావు. ఈవిషయము సప్రమాణముగ ముందు నిరూపింపఁగలను. కాబట్టి మైసెంటికి గార్యకారణభావము క్లృప్తము కాదు. అది కానపుడు నామిరెడ్డి వహింపమిచే బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించుట కలవి కాదు.

ఒకవేళ నీగ్రంథకర్తగారియభీష్టప్రకారము మైసెంటికి గార్యకారణభావ మంగీకరించి చూచినను నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుటచేత బేతిరెడ్డి వహించియుండె నని యూహించుట సాధ్యపడదు. ఎందు కనిన, నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుటకు, బేతిరెడ్డి వహించుచుండుటయే కాక కారణాంతరములు గూడఁ బెక్కు యుండ వచ్చును. తండ్రియో మఱియొక జ్యేష్ఠభ్రాతయో పితృవ్యాదులొ రాజ్యము చేయుచుండినను వీరిమతమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక యుండ వచ్చును గదా! ఇట్టిస్థితిలో, నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావరూప మైన కార్యముచేత బేతిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనపరిపాలనములే యెట్లావహింపఁ దగును? ఇదిగాక 1195 వ సంవత్సరమునాటి నామిరెడ్డి శాసనములో, నాయన బిరుదములు వహింపనట్లు మాత్రమే యగపడుచున్నది గాని, పరిపాలింపక యుండినట్లగపడదు. ఇట్లు శాసనమున నున్న కేవల బిరుదవహనాభావముచేత నామిరెడ్డి యప్పటికి రాజ్యము చేయుచుండలే దనియు, సందువలన మఱి యొకండు రాజ్యము చేయుచుండిన నుండ వచ్చుననియు మాత్రమే

చీరూహింపవచ్చును గాని బేతీరెడ్డి బిరుదవహనపరిపాలనములనే యెఱుఁగి యాహింపవచ్చును? పై యాహాయుఁ బూర్వబిరుదములను బ్రతి పక్షముఁజూచు వహించియే తీరవలె ననియు నన్న యుండఁగాఁ దమ్ముడు నహింపఁ గూడ ననియు నిర్బంధము లున్నవే సిద్ధించును. అట్టి నిర్బంధములు లే నని ముందు ప్రమాణముగ నిరూపింపఁగలను. అని లే నట్లు దృఢీకము పైన బిరుదవహనలేదభావములచేఁ జేయఁబడిన పైయూహాలు నిరాధారములై సికతాకూపములనలై దమంత నే మానిపోవు నని వ్రాయఁబని లేదు. ఇందువలన బేతీరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము నేయుచుండె ననుట యనుమానప్రమాణసిద్ధము గా నేరదు.

ఉపమానం బతిప్రసక్తం బనుట సుప్రసిద్ధంబు. ఇక నీవిషయము లో శాస్త్రప్రమాణము గగనగుమమునకన్న దుర్లభంబు. నాటికి బేతీరెడ్డిపై విషముగ నుండె నని బోధించుశాసనములు గాని గ్రంథములు గాని లేవు గదా! అవి లేనపుడు 1195 సంవత్సరము నాటికి బేతీరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములను వహించియుండె నని చెప్పట నిర్మూలంబు గాక మానదు. ఇట్లు ప్రత్యక్షాదిప్రమాణదూరంబై నిర్మూలమైన బేతీరెడ్డి బిరుదవహనముచేత, నాయన యన్నయై యుండెననియు, నాకారిణముచేత నామిరెడ్డి తమ్ముడై యుండె ననియు నూహించుట గాని, శాసనదృష్టం బగునామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత నతండు తమ్ముడై యుండె ననియు, నాకారిణముచేత బేతీరెడ్డి యన్నయై యుండె ననియు నూహించుట గాని సాహసైకశరణం బనుట నిర్వివాదాంశంబు.

ఇక, ఎఱ్ఱకృషాసమ్మశాసనమునాటికిఁ బేతీరెడ్డి బ్రతికి యున్నట్లు గప్పట్లు దని నిర్ణయించుటకు గ్రంథకర్తగారు హేతువు లేవ్వి యని యెంచిరో వానివిమర్శ మిపు డవశ్య కర్తవ్యంబు. వెనుక

మహావీరుని బడిన వానిగ్రంథములు నూటికి 1195 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి విరుదములను వహించుటకై 1202 వ సంవత్సరమున వహించి యుండుట ముగిసిన ముఖ్యపాత్రులుగా వారు దలంచినట్లు గానబడియెడి. ఇందులో నామిరెడ్డి విరుదములను వహించు కుండులు బేతిరెడ్డి మరణమునకును, వహించుట మరణమునకును హేతువుగా వేచి యుండినాము. అందు నివి హేతువులు కాఁజాలవు ఎందు కనిన. నామిరెడ్డి విరుదములు వహింపకుండుట బేతిరెడ్డిజీవించుట వలననే కాక కానికానివిరుదమునకొక గొడఁగలుగ వచ్చును. మణియొక శ్రేష్ఠ ప్రాతయండినను బిడ్డవ్యాధి రాజ్యాధ్యులుండినను గొడఁగలుగ వచ్చును గదా! నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి బిడ్డ సింక పోదగులు గాని, పితృవ్యాదులుగాని లేరని మన మెట్లు చెప్పవచ్చును? ఈయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 107 పేజీలో “గణపతిచక్రవర్తికి రుద్రాంబిక యనునొక్కకూతురుమాత్రమే గలదని చెప్పుటకు సాధ్యపడదు. గణపాంబి యనుకొమార్త నుజ్జయొకతే గలదని ధాన్యకటక శాసనమునకే తెల్పబడియుండ లేదా? ఇంకను గూతులు లేరని యెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును?” అని వీరభద్రరావుగారు కూడ వ్రాసినవారే గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి విరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డిమరణమువలననే గాక యితరులమరణమువలనకొక గొడఁగలుగ వచ్చును. తనకన్న నితరులు రాజ్యాధ్యులైనవారు లేకయే కదా నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యుండవలె. లేదా, అన్న జీవించియుండినను రాజ్యవిభాగము చేసికొనియుండినచో విరుదములను వహించుట సులభము. కాబట్టి నామిరెడ్డి విరుదపహనాథావముచేత బేతిరెడ్డిబ్రతుకును, అతనివిరుదపహనముచేత బేతిరెడ్డిమరణమును నూహింప వలనుపడదు.

మణియుఁ బ్రతిపురుషుఁడు దమపూర్వులవిరుదములను వహించియే తన వలెననియు, అన్నయుండఁగా దమ్ములు విరుదములు

సహింపఁ గూడ దనియు నిష్కంధము లుండిరనే కాని యాయూహా స్థిరపడఁజాలదు. అయ్యవి దుష్కంధములు. పూర్వలభితులములను సహించకయె యుండువారును, అన్నియున్నను సహించువారును, నెందఱో యగపడుచున్నాఁడు గదా! ఈ వెలుగోటివానివంశములో 8 వ తరము మాధవరావు శా. శ. 1849 సంవత్సరమున స్థాపించిన శిలాశాసనములో దమపూర్వలభితులములను వేనిది దాను సహించి నట్లు వ్రాయుంపలేదు. ఇప్పుటివాఁడగును శ్రావీరులదిరుడములను నఱుచుగ వహింప రినుట సర్వార్థసంశ్చింబు. కావున దిరుద నహం నైచ్చిశమే కాని నియతము కాదు. 6 వ తరము మాదా నాయుడు తమయన్నయైన యనపోతానాయుడు రాజ్యధురంధరుడై యుండఁగనే తనచే నుమామహేశ్వరములో స్థాపింపఁబడిన శిలాశాసనములో “నర్మ స్తి శ్రీమకామహామండలేశ్వర రామగాయగోవాళి గజ దళవిభాగ భుజబలభీమ ఖడ్గనారాయణ సోమకులపరిభోగా మేత్యా దిగా బిరుదములును సహించినట్లు వ్రాయించినాఁడు. ఈ శాసనము శా. శ. 1296 సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినది. అతఁడు పోయన్నయగునన సోతానాయుడు రాజ్యము చేయునుకై ననుట వారశాసనములవలన స్పష్టము కాఁగలదు. కాబట్టి అన్న యుండిరాఁడు ముందు బిరుదములను సహింపఁ గూడ దనునియమము నుట్ఫలము.

ఇదిగాక పోతిశ్లేషముకల్ప జీవనమరికములను గూర్చి వీరభద్ర రావుగారుచేసిన యూహాలకు మొదట పోతిశ్లేష యన్నయే కాని తమ్ముడు గాఁ దనియు శ్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునాటికి బిరుదములను సహించియె యుండఁ గాని వహింపకుండ లే దనియు చెందు నిశ్చయము లుండి తీరవలయు. అశ్వేప్రమాణముచేతను బైగ్రంథకర్త గారు నిర్ణయించియుండినవారు కారు. ఇంతమాత్రమే కాక “ఇం దతిడు పెద్దయో ఎతిడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన

రాక యున్న " దని వ్రాసినారు. ఇందువలన బేతారెడ్డి పెద్దయ్యయి యుండి ననియు బిరుదములను వహించియే యుండి ననియు నిశ్చయము లేదనుట స్పష్టము. ఇది వెనుక విస్తరముగ వ్రాయఁబడియె. ఆనిశ్చయము లేనపు డీహేతువులు బేతారెడ్డి జీవనమరణముల నెట్లు సాధింపఁ గల్గునో? కాబట్టి ఈయవి దుష్టహేతువులయి గ్రంథకర్త గారియభీప్రమును సాధింపఁ జాల వని యెఱుంగునది.

ఇవి దప్ప మఱి యొకహేతువు వ్రాయఁబడలేదు. ఎట్టిక్క సానమ్మశాసనస్వరూపాపన్యాసమధ్యమున నాకస్మికముగ " ఇంటియ కాక ఎట్టిక్క సానమ్మశాసనమునాటికి బేతారెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టెను " అని రావుగారు వ్రాసినందున నాశాసనమున నెన్నియో వీరి యభీప్రమును సాధింపఁగలిగిన బలవత్తుర యెవ్వరయ్యాధార ముండి యిట్లు వ్రాయుటకు వీరిని దొండక పెట్టి యుండు నందులేని చూతము. అందు బేతారెడ్డి మృతి నొందినట్లొక ఎట్టిక్క సానమ్మ వైద్యశ్యదిహ్నుములను వహించినట్లొక యేమేని యాధారమునం బగవట్లు చేసెమా.

ఆశాసనమున బేతారెడ్డినర్ణనప్రస్తావనమున.

" శ్లో. య స్తత్కాలశిఖయతే న నయతి క్రోడేన సర్వం తయత్.

బహువిధైర్భవైశ్చ గుణై ర్భూతిః "

యః ప్రత్యాపదతే ల్భతం వసు భృశం యస్తా ద్విభా స్సగపః. అనుశ్లోకములలో శిఖయతే నయతి అనదతే అని వర్తమానక్రియలు ప్రయోగింపఁబడినవి, శిఖయతే నయతి అనదతే అనునవి శిఖిణీదాధాతువులపై లబ్ధప్రత్యయమున నిష్పన్నంబులైనవనియు వర్తమానే లబ్ధ అను సూత్రమావలన లబ్ధప్రత్యయము వర్తమానార్థమునఁ బ్రయోగింపఁబడుననియు వర్తమానత్వము ప్రారభౌపరిసమాప్త క్రియాశ్రయత్వరూపమనియు శాస్త్రప్రసిద్ధిచేత కదా.

ఇందువలన శాసనస్థాపనమునాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియు యుండెననుట నిర్వివాదము.

ఇక కైట్టక్కసానమ్మనర్థనప్రస్తావనలను జూతము. అందు

“శ్లో. సర్వేషు ధర్మేషు పతివ్రతాత్వ ధర్మే దధిక ప్రీతిసమన్వితాయాః
యైవాఽఖిలాశాః పరిపూరయంత్యాః ప్రీతాతిచిత్తం శివవల్లభాయాః
గౌరీపదాంభోరుహాయుగ్మభూరిభక్తిప్రభావోద్భిత్తభవ్యభాగ్యా
యా కల్పవల్లీ సన్మతీ శ్రితానాం సంపత్సన్మద్ధి సంతతంజనానామ్”

అనుశ్లోకము లగవడుచున్నది. పేని యర్థము:—సర్వధర్మములలోఁ బతివ్రతాత్వధర్మమునందు నెక్కువప్రీతి గలదియు, సమస్తము లైనయాశలను, లేదా, యెల్లరయాశలను బరిపూరించునదియు, సగుణివప్రియ యైన గౌరీదేవియొక్కచిత్తమును యేమే సంతసించఁ జేయుచున్నదో యనియు, గౌరీపదామ్బుజయుగ్మమునం దధిక మైనభక్తిప్రభావముచేల మిందినమనోజ్ఞ మైనభాగ్యము గలదియు, ఆశ్రితులకుఁ గల్పలతాసదృశియు జనుల కెల్లప్పుడు సంపత్సన్మద్ధిరూపయు నేమియో యని యగుచున్నది. ఇందు ప్రీతాతి యనువర్తమానక్రియను బట్టి శాసనస్థాపనమునాటికి ఎట్టిక్కసానమ్మ గౌరీపూజ మొనర్చుచుండె ననుట స్పష్టము. వివాహాదినము మొదలు నిత్యము గౌరీపూజ నొనరించుట సువాసినీధర్మంబే కాని విధవాధర్మంబు కాదు. అప్పటి కామే విధవయ్యు యుండె నేని మెనుకటిసువాసినీధర్మంబు లప్పుడు వర్ణించుట కరం బసమంజసం బని వ్రాయ నక్కఱ లేదు.

ఇ కైట్టక్కసానమ్మ శాసనం బాసతో విప్పి చూచిన శాసనస్థాపనమునాటి కైట్టక్కసానమ్మ సౌభాగ్యచిహ్నములు వహించియుండెనట్లు చెప్పకొనుటవలనను భర్త యగు బేతిరెడ్డిని వర్ణించునపుడు వర్తమానక్రియలను బ్రయోగించుటవలనను శాసనస్థాపనమునాటికి బేతి

రెడ్డి జీవించియే యుండె ననుట ప్రస్ఫుటం బగుచున్నది. ఇదంతయుఁ జూడఁగా “భయ్యోశయాహి మంజూహం దప్యో ఖు స్తేన భక్షితః” అనున్యాయమున గ్రంథకర్తగారి కిష్టసిద్ధి గాక పోవుటయే గాక పైగా సనిష్టముగూడ ఘటిల్లుచున్నది.

ఇందువలన వీరభద్రరావుగారు 180 వ పేజీలో “ఈశానన ములను మూడింటిని బరిశీలించఁగా అనిమొదలుకొని “గణపతిచక్ర వర్తికాలములో బేతిరెడ్డి లేఁ డని చెప్పవలసియున్నది” అనువఱకు వ్రాసినగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బగుటయే గాక 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డిని గూర్చి శాసనములవలన గ్రహించవలసినచరిత్రం విద్రియె. బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునకుఁ దర్వాత మృతి నొంది యుండ వలయును. క్రీ. శ. 1196 సంవత్సరము మొదలుకొని మొదటిప్రతాప రుద్రునిసోదరుఁ డగుమహాదేవరాజు క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమువఱకు బరిపాలనము చేసి ఆసంవత్సరమున దేవగిరిరా జైన జైత్రపాలునితో జరిగినయుద్ధమునందు మృతి నొందెను. ఆమనగంటిప్రభు వైనబేతిరెడ్డి గూడ మహాదేవరాజుతో యుద్ధమునకుఁ బోయి మరణము నొంది యుండవలయును” అని వ్రాసినగ్రంథముగూడ నిరస్తం బగుచున్నది.

“శ్లో. ఆపరితోషాద్వికుషాంససాధుమన్యేప్రయోగవిఘ్నానమ్ | బల వదపిశిషీతానామాత్మస్యప్రత్యయంచేతః” అని వక్కాణించుమహాకవి కాళిదాసున కే తనపాండిత్యమునందు సమృద్ధి ము లేక యుండఁగా వీరభద్ర రావుగారికి స్వపాండిత్యమునం దెంత దృఢమైన సమృద్ధిమో ! బేతిరెడ్డి మరణమునే గాక మరణస్థానమునుగూడ నిర్ధారించుచున్నారు !

ఇక నిట్లు వీరు చేసినవ్యసంఘ సంఘికరింపక క్రీ. శ. 1268 సంవత్సరమువఱకు బేతిరెడ్డి జీవించియే యుండె నని నిశ్చయించినచో నామి రెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బిరుదములు వహించుమికిఁ గారణం

జేమనియన వత్తు రేమో! అది పాసగదు. ప్రతిపురుషుడును బై వాచిరుదములను వహించియే తీర వలయు సనినియమును లేదని వెనుక వ్రాయబడియో గదా! ఒక వేళ వారియభీష్ట ప్రకారము క్రీ. శ. 1199వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మృతి నొందినందున, దమ్ము జైన నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యన్నగారిబిరుదములను వహించె సని యొప్పికొన్నను మఱియొక యాక్షేపము రాక తీరదు. ఏమనిన.— అన్నగారు గతించినతర్వాత నామిరెడ్డి వారినకలబిరుదములను వహింపఁ దగి యుండఁగా స్వామిద్రోహరగండ, బేతనడండ అనురెండుబిరుదము లను మానుట కేమి కారణం బని.

దీనికై యన్న గతించునప్పు డారెండుబిరుదములను వెంటఁ గాని పోయి యుండు సని యూహించెదరా? మహానుభావులు గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికి కారణము నూహించినవారు నామిరెడ్డియొక్క క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమునాటి శాసనము స్వరూపమును వివరించునపుడు “ఈశాసనమందుఁ దనతల్లి దండ్రులనామములను మాత్రమే పేర్కొనియెను గాని తనవంశము నభివర్ణించి యుండ లేదు. తా నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినినైతము పేర్కొని యుండ లేదు.” అని యాశాసనము నందు మూఁడులోపములను జూపియుండియు నొకబిరుదావళులు వహింపమి కే కారణము నూహించిరి కాని వంశము నభివర్ణింపమికి నునికి పట్టు దెలుపమికి నేల కారణము యూహింపక వదలిపెట్టిరో తోఁప దయ్యో. అన్న యుండఁగాఁ దలిదండ్రులనామములు తక్కఁ బితామహ ప్రపితామహాదిప్రాచీనులనామములు, ఉనికిపట్టులు తెలుపుట కర్హత యుండ దని యూహించి యుండు రేమో!

ఏ రొకపరి శాసనములకడకుఁ జని వానిం బాటచాచిం గాని యీసంశయములు దీక్షు. నామిరెడ్డిశాసనద్వయమునకుఁ గాలభేదమున్నట్లు స్థలభేదముండు నని వీరుతలంచి యుండును. అట్లుగాదు. ఒక శిలా స్తంభమునందే శాసనద్వయము వ్రాయుండుబడినది. అదియు నొక శిలా స్తంభమున యక్షరములు గలిగి యుండుట మొదలగువానిచే నేకకాలమందే వ్రాయుండుబడిన దని నేటపడుచున్నది. దేవతాప్రతిష్ఠలు వేర్వేరుకాలములందు జరిగియుండినను, నాయాకాలములను దెలుపుచు నొకకాలమునందే శాసనములు వ్రాయుండుట స్థలభేదమందు గదా! అం దొకదానియందు వంశక్రమము బిరుదములు వ్రాయించి దాని చేతనే గతార్థంబగు నని యెంచియో రెంటిలో వ్రాయించుట కాశిలయం దవకాశము లేమిదో యొకదానియందు మాత్రమే వ్రాయించి మఱియొకదానియందు వ్రాయుంపక మానినట్లు గానించెడిని.

ఇక్కఁ బైగారణములను బట్టి వ్రాయక మానియున్నచో రెండవదానియందే మాన వచ్చును గదా యని శంక యుదయించును. అట్లుగానేని రెండవశాసనమునాటికి నామిరెడ్డికి రాజ్యభంశము గలిగి బిరుదములు వ్రాయించినవాడు కాఁ డని యిట్టి పండితు లూహింపఁ గలుగుదురు గదా! కాన నిది యంతయు పీఠభద్రరావుగారు స్వయముగ నాశాసనములను జూశకయు నందలిశ్లోకములయర్థమును గమనింపకయుఁ బోవుటచేఁ గలిగినదోషము దక్క వేటొండుగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందువలన 189 వ పేజీలో « వెలుగోటివంశచరిత్రకారులు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసంబంధము లేదు. నామిరెడ్డినామము బేతిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పుటకును వలను కాదు. నామిరెడ్డి భార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది గాని యెట్టిక్క యని చెప్పఁబడి

యుండ లేదు. వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యనియొప్పు కొందఱు. అతఁడు వహించిన బిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుఁ డగుటచేతను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామనగల్లు ప్రాంత దేశము సతఁడే పరిపాలించు చుండెనని చెప్పక తప్పదు. అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁ దమ్మునికిఁ గిరీటము నిచ్చె ననుట యసందర్భము గాదా! వాస్తవముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుండు పరిపాలనముఁ జేయుచుండఁగాఁ గిరీటము మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పేజీలుపేజీలు వ్రాసిన దంతయు, 190 పేజీలో “ఎట్టి క్కసాసమ్మ శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొందయుండుట చేతనే యామె తన యత్తింటివారియొక్కయుఁ బుట్టింటివారియొక్కయు వంశాభివర్ధనము గావించి తనధర్మమును గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అని వ్రాసిన దంతయు సముద్ర ఘోషమువలె నిరర్థకం బని తేటపడక మానదు.

బేతిరెడ్డి తమ్ము డని యెంచినపుడు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములు వహించియుండెననుటయందుఁ గాని, తర్వాత క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములోపల బేతిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి పూర్వబిరుదములే గాక స్వామిద్రోహర గండ జేతనదండ అను రెండుబిరుదముల నాడించి యుండెననుటయందుఁ గాని, ఆమనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులుగా రని యనుకొన్నను గణపతిచక్రవర్తి యనుగ్రహించి బేతిరెడ్డికిఁ దదాధిపత్యము నొసంగి యుండు ననుటయందుఁ గాని విరోధ మెద్దియుఁ గానరాదు గదా !

ఈకీరీటశాస్త్రార్థమును గూర్చి ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇపు డింతదూరము లేనిపోనికీరీటవాచమును బెంచిన వీరభద్రరావుగారిని గూర్చి యొకటి విచారింపవలసి యున్నది.

వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనియనుబంధమున వ్రాయఁబడిన నామిరెడ్డి శాసనద్వయమును వీరు చక్కఁగఁ జదివి యుండు రనుటకు సందియము లేదు గదా ! ఇంతయేల? ఈయూర్ధ్వలచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున వీరు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగముగఁ బరిచితి ననివ్రాసియే యున్నారు. ఇట్టివారు నామిరెడ్డియొక్క 1195 వ సంవత్సరమునాటిశాసనములోని

“శ్లో. నానాభోగయుజో ద్విజేశ్వరభృతో విద్విట్పురచ్ఛేదిన
శ్రీవారీశ్వరసంస్తుతస్య విబుధై స్సేవ్యస్య భక్త్యాఽఖతైః
ఆర్యాభీష్టవిధానసక్తమనసో యో భక్తియుక్త స్సదా
రుద్రస్యేవ పదారవిందయగళే రుద్రస్య ధాతృపతేః.
సింహవ్యాఘ్రాయితభటమనోగంధవాహాయితాశ్వ
త్సౌభ్యస్తేఘ్రాయితగజగణో జ్ఞుంభితే భీమధామ్ని
లీలామాత్రద్రుతధుతసమాసీతనానానరేంద్రే
యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబలో రుద్రదేవస్య నైస్య.
తస్య ప్రసాదా దాత్తశ్రీ శ్రీమతో రుద్రభూపతేః
నామః కామాత్మజ స్సర్వగుణధామా కృతీష్టదః.
శాకాబ్జే శైలతారాపతిభవగణితే వత్సరే రాక్షసాఘ్నే
వైశాఖే శుక్లపక్షే కుసుమశరతిథౌ వాసరే భాస్కరస్య
లింగాని త్రిణి సోయం త్రిపురవిజయిన సంప్రతిష్ఠాప్య వృత్తిః
ప్రసాదాత్తత్పూజనార్థం సుకృతవిలసయే స్వస్య మాతూః పితృశ్చ.

అనుశ్లోకములను జదివి నామిరెడ్డి రుద్రసముఁ డగురుద్రభూపతి

యొక్క పాదారవిందయుగళమందు భక్తియుక్తుడై యుండె ననియు నాడుద్ర చేవునియొక్క సైన్యమందు సుప్రసిద్ధుడై యుండె ననియు నాడుద్ర చేవునియనుగ్రహమున సంపదనొంది యుండె ననియు నాసార్యభౌముండు భూమండలము నేలుచుండ శివలింగత్రయమును బ్రతిష్ఠించి తత్పూజనమునకై యనేకవృత్తు లొసంగెననియు, దదర్శములను దెలిసికొని యున్నవారే కదా.

వీరిమతమున నామిరెడ్డి యిట్టి ఘనకృత్యము లొనర్చునపు డతని యన్నయై బేతిరెడ్డి యానునగండిరాజ్యమేలుచు నిరుదములను వహించి కాకతిరాయ సేనానాయకులలో మిన్నయై యున్నవాడని వ్రాయం బని లేదుకదా! అన్న యిట్టియున్నతస్థితిలో నుండఁగాఁ దమ్ముఁ డగునామిరెడ్డి యన్న నించు కై నం బ్రశంసింపక చూతనిపేరై న నెత్తక తన్నుఁ బొగడుకొనుటయు, నేను రుద్రచేవునిపరమానుగ్రహపాత్రంబై తలైన్యమునఁ బ్రఖ్యాతుండ నయి యామహారాజువలన సంపద నొంది దలిదండ్రులపేరను నాపేరను దేవతాప్రతిష్ఠలు చేసి స్థిరవృత్తు లొసంగితి నని మొదలుగా నిజౌన్నత్యమును స్వాతంత్ర్యమును గూర్చి వ్రాయించు కొనుటయు సంభవింప దని యీవీరభద్రరావుగా రేల యూహింప రైరి? అని.

నామిరెడ్డి యొక వేళ విక్రమాధికుం డయినను, అన్న రాజ్యము చేయు చుండఁగాఁ దాను సేనాపతియై యుండఁడు. వీరిరాజ్యము సైనిక పత్యమూలకమే కాన వీరిలో రాజ్యము చేయుచున్నవారే సేనాపతులయి యుందురు. ఇంతియ కాక, అన్న రాజ్యము సేయుచుండఁగాఁ దాను బ్రతాపరుద్రునివలన సంపద నొందినవాడ నని చెప్పుకొనఁడు ఇచ్చట నఁచద రాజ్యరూపమే కాని వస్త్రాభరణాదిసత్కారరూపము గా నోవదు. అట్లేనచో రుద్రునిచే నత్కరింపఁబడినవాడ ననియె చెప్పు

కొనును గాని « ఆత్మశ్రీ » యని చెప్పకొనడు. వీరిమతమున బేతిరెడ్డి యన్నయై యున్నాడు కాబట్టి, అట్టి రాజ్యరూపసంపదకు స్వతంత్రుడైనయన్నయే యర్హుం డగును గాని యస్వతంత్రుడై యన్న తమ్ము డర్హుండు గాఁ జాలడు. విభక్తుడై యుండినచో రాజ్యము లోఁ గూడ బిరుదములు సైతము వచ్చియుండును. ఇది గాక సర్వాధి పతి యైన యన్న యుండఁగా నిజకీర్తివ్యాప్తికై తమ్ముండు బహులధనవ్యయము చేసి మహోన్నత దేవాయతననిర్మాణాదు లొనర్చి ఘోరవృత్తు లొసంగుట సంప్రదాయవిరుద్ధంబు ధర్మ విరుద్ధంబును గాదా? మఱియు గయలో నాత్మసింహము వెట్టుటయుఁ దనపేర దేవతాప్రతిష్ఠ చేయుటయు ముందు తన్నుఁ గూర్చి యట్లొనరించుపుత్రుండు లేక వయస్సు గడచినందునఁ బుత్రోత్పత్తిసంభావనయు లేక శమోన్ముఖులైనవానిధర్మముగా నున్నది గాని యల్పనయస్సున నుండి పుత్రప్రాప్తి కర్హత గలిగి రాజ్యాధిభోగములను గన నున్న యస్వతంత్రులధర్మముగా లోకమునఁ గన్పట్టదు. నూటికిఁ గోటికి నొకం డట్లు సేయుపురుషుండుండిన సతండు తప్పక దనయన్నను గొనియాడును. తనయన్న యన్నతగ్గతిలో నుండఁగా నాయనప్రశంసచేయక దనప్రశంసయే చేసి కొనుట కట్టి సత్పురుషుం డొప్పుడు కదా! ఈవెలుగోటివారివంశమున నాతివతరము మాదానాయఁ డుమామహేశ్వరమునఁ బ్రతిష్ఠించినశాసనమున

« శ్లో. అనుజో మరుజేంద్రస్య దనుజారాతిసంపదః

అన్నపోతమహేశస్య సన్నతారాతిభూభుజః »

అని యన్నను గొనియాడియున్నాడు. నామిరెడ్డి యట్లొనరింపక పోవుటయే కాక పై కార్యముల నొనఁగించుటను బట్టి తమ్ముడు కాఁడని యూహింపఁ దగును.

“క్రీస్తుశకము 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల 1202 వ సంవత్సరమునఁ దమ్ముడైన నామిరెడ్డి యన్నగారిబిరుదములు వహించఁ జాలఁడు. తనకు తనసోదరున కట్టిభేదభావమే లేనియెడల 1195 సంవత్సరమున నట్టిబిరుదావళులు వహించ కుండుట తటస్థించదు ” అని వారే వ్రాసియున్నారు కాఁరా? కాఁబట్టి రాజ్యస్వతంత్రుడైనయన్న యుండఁగా నామిరెడ్డి యాయనపే రెత్తక దన్నుఁ బొగడుకొనుటయు స్వతంత్రులయట్లు స్థిరవృత్తు లొసంగుటయు వయోధికులై కృతకృత్యులైనవారివలె శాశ్వత జీవితప్రతిష్ఠాదిధర్మము లాచరించుటయు నొప్పు నేమో వీరభద్రరావుగారే యాలోచించి చెప్పవచ్చును.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించినపండితులు నామిరెడ్డి తమ్ముడనుట ప్రమాణబాహ్యంబనియు బేతిరెడ్డి గణపతిదేవునిరాజ్యమువఱకు జీవించియుండ లేదని వ్రాయుట సాహసైకశరణం బనియుఁ గిరీటవాదము మొదలగునవాంతరవిషయములు విచారసహజములు గా వనియుఁ దెలిసికొనఁ గలరు.

ఇట్లు బేతిరెడ్డియొక్క జ్యేష్ఠతను గూర్చియు, జీవనమును గూర్చియు వ్రాసి యిపుడు 181 పేజీ కడపటిభాగము మొదలు కొని యిాయాటవప్రకరణము ముగియువఱకు, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేనట్లును, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి, మైలవరము, పితాపురము, బొబ్బిలిసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి కాకతిగణపతి చక్రవర్తివలన గౌరవింపఁబడెననుట మొదలగువిషయములు విశ్వాసపాత్రములు కా నట్లును వ్రాయ నుపక్రమించి, తత్పూర్వరంగముగ వాక్యచతుష్టయమును వ్రాయుచున్నారు. అందు మొదటివాక్యమిటు లున్నది. —

“ ఈ బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాథలు బట్టలచే గల్పింపఁబడి పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి బేతాళనాయనివంశీయుల మని చెప్పుకొనెడువారిచే గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయింపఁబడి సత్య మైనచరిత్రాంశములను గప్పి పెట్టుచున్నది. ” అని.

దీనివలన బేతిరెడ్డినిగూర్చి పెక్కుగాథ లున్నట్లును వానిలోఁ గొన్ని సత్యములయ్యుఁ గొన్ని యసత్యములయ్యు నున్నట్లును, అందు సత్యములచే సత్యములు గప్పి పెట్టఁబడుచున్నట్లును వారియాశయము దెలియవచ్చుచున్నది గాని సత్యము లెవ్వయో అసత్యము లెవ్వయో వానియొక్కసత్యత్వాసత్యత్వములకుఁ గారణంబు లెవ్వయో దెలియరాకయున్నది. అట్లు తెలియవచ్చునఱకు నీవాక్యము ను పేక్షించుటయే కర్తవ్యంబుగాఁ గనుపట్టెడిది.

అయినను “ బట్టలచే గల్పింపఁబడి ” యను సాభిప్రాయవిశేషణముచే బట్టలు కల్పించినగాథ లసత్యములనియు, తదన్యములు సత్యములనియుఁ దెలియుటకుఁ గొంచె మవకాశము దొరకుచున్నది. కాఁబట్టి బట్టలచే గల్పింపఁబడకుండుట సత్యతకును, వారలచే గల్పింపఁబడుట యసత్యతకును గారణ మని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే గల్పింపఁబడినగాథ లెవ్వి? తదన్యము లెవ్వి? యని విచారింపఁగా, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారిసంశచరిత్రము మొదలగునవి బట్టురాజులచే వ్రాయఁబడినవి కావున వానిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినగాథలు, అనఁగా, “ బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి వరము లొంది గణపతిచక్రవర్తివలన మిగుల శౌరవింపఁబడెను. బేతిరెడ్డికిఁ జివిరెడ్డి యనునామము గలదు. ఈరాజు పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు ” ఇత్యాదు లసత్యము లనియు, తదితరములు, అనఁగా, వీరభద్రరావుగారిచే గనిపెట్టఁబడినవి “ బేతిరెడ్డి

గౌరవతీర్థపునరాజ్యకాలమునకు జీవించి యుండ లేదు, అతనివలన గౌరవింపఁబడి యుండ లేదు, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదు, ఆరాజు వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు మొదలగువారికి మూల పురుషుఁడు గాఁడు” ఇత్యాదులు సత్యము లనియు నేర్పడుచు న్నది. ఈయభిప్రాయమును 183 వ పేజీలో నీవాక్యచతుష్టయము తిరువార “ కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అనులేఖన ముచే గ్రంథకర్తగారే యావిష్కరించియున్నాడు. బట్టులచేత గల్పిం పఁబడిన వసత్యము లెట్లో వీరిచే గల్పింపఁబడినవి సత్యంబు లెట్లో, తన్నిరూపణం బశక్యం బని యగ్రిమ విమర్శమువలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఏది యెట్టు లున్నను నిదంతయు నభిత్తిచిత్రకర్తముగా నున్నది. ఎందు కనఁగాఁ బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేతఁ జిత్రముగఁ గాని విచిత్ర ముగఁ గాని యొకగాఢ మైనను గల్పింపఁబడ లేదు, ఇంత యేల? ఆపేరే వారెత్తలేదు ఇట్లుండఁగ నాగాధలు (లేనట్టిగాధలు) పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి గ్రంథస్థములు గావించఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయఁబడి సత్యమైనచరిత్రాంశములను గప్పిపెట్టుచున్న వనుట యభిత్తిచిత్రకర్తము గాక వేటొం జేమి యగును?

దీనిపై వీరభద్రరావుగారు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాఢ లేఖ ట్టులచేతఁ జిత్రవిచిత్రముగఁ గల్పింపఁబడి శాఖోపశాఖలుగాఁ బ్రబలి సత్య మైనచరిత్రాంశములను మఱుగుపఱచుచున్నవో యగపఱచు? యావశ్యకంబై యున్నది. కానిచో నిదంతయు నున్న త్తప్రతిపఠంబు వోలే నుపహసనీయంబు గాక పోదు.

ఒకవేళ, పద్మనాభకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము మొదలగుగ్రంథములలో, బేతిరెడ్డి లోలోత్తులశౌర్యదైర్యసాహసములతో బేతాళుని నడిరించె ననియు నాబేతాళుఁ డారాజయొక్క శౌర్యాదులకు మెచ్చి కొన్నివరము లొసంగె ననియు నావృత్తాంత మప్పు డోరుగల్లురాజ్యధురంధరుఁ డగు గణపతిచక్రవర్తి చారులవలన విని యీరెడ్డిని రావించి మిగుల శారవించె ననియు నేమేమో చిత్ర విచిత్రముగ బట్టులు కల్పించి వ్రాసినారు కారా? యని యందు రేమో. వానిలో గాధలు బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో చెవిరెడ్డిని గూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో వీరభద్రరావుగా రింకొకపరి గొంచె మాగ్రంథములను గటాక్షించి చెప్పవలసి యుండును.

ఇక నిట్లేమైనఁ జెప్ప వత్తు రేమో. — ఆగ్రంథములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డిపేరు లేకున్నను, చెవిరెడ్డియనియు బేతాళనాయఁ డనియు నామము లున్నవి కాఁబట్టి యాచరిత్రము బేతిరెడ్డినిగూర్చియే వ్రాయఁబడిన దనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు. బేతిరెడ్డి యనియు బేతినాయఁ డనియు బేతాళరెడ్డి యనియు బేతాళనాయఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డికి నామాంతరములే కాని వేరుకాదు. అని.

ఇయ్యది మా కభిప్రేతం బగుదారియే. అయినను, వీరు పైశఁ బ్దముల కక్షరభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువిషయము సంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? యని విచారించి తెలిసికొనఁ దగి యున్నది. అంగీకరింతు రన్నచో స్వమతహాసము పరమతప్రవేశము అనుదూషణములు ప్రసక్తించును. అగ్రిమగ్రంథమున “కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి. యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధీశ్వరులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడెడుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాసి యచ్చటచ్చట

నాయుధమునే బలవహుట మొదలగువానిచేవీరిమతమునఁ బై నామములు వేర్వేలుపురుషులనే బోధించు నన్నభావము తేటపడుచున్నది కదా. అట్టిమతకర్త లభేదవాదము సంగీకరించినచో, బైదోషములు ప్రసక్తింపకమాన వని వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇంకఁ బై నామములకు శబ్దభేదమే కాని యుద్ధభేదము లేదన్నవిషయము సంగీకరింప రన్నచో 178 వ పేజీలో “బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి” యని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి శ్రేష్ఠుం డనియు, గణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదనియు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేసినకగాధలు కల్పింపఁబడినవనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు మున్నుగా వ్రాయుట యసంగతం బగును. బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేలు పురుషు లైనపుడు బేతిరెడ్డి పెద్దయైన నేమి? పిన్న యైన నేమి? గణపతిరాజ్యమునాటికి జీవించిన నేమి? మరణించిన నేమి?

ఒకసగుణములచే మఱియొకఁడు గుణి యగుటయు నొకని దోషములచే మఱియొకఁడు దోషి యగుటయుఁ గానము గదా! కాబట్టి భేదవాదులు చెవిరెడ్డిపేరుతో నున్నచరిత్రములలో నంతమాత్రము సంబంధము లేనట్టిబేతిరెడ్డిచరిత్రములను దెచ్చి పెట్టి దూఱుట యసంగతంబు గాక మానదు.

ఒకవేళ, బట్టు లట్లు వారల నిరువుర నేకపురుషునిగా వ్రాసి యున్నారు, అట్టి వారిమతమునఁ జెవిరెడ్డిగాధలే బేతిరెడ్డిగాధలు బేతిరెడ్డిగాధలే చెవిరెడ్డిగాధలు కావచ్చును గదా! ఆపక్షమునభ్యుపేత్య వాదముగ నెత్తికొని యటులు వ్రాయఁబడిన దన వత్తు రేమో. అట్లనవచ్చును గాని, ఆపక్షముననైనఁ జెవిరెడ్డియొక్క నిజమైనచరిత్రమును నిందించుట ధర్మము గాదు. చెవిరెడ్డికి బేతిరెడ్డికి భేద మున్నను అభేద మున్నను చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁడను నిజ మైనయంతమునకు

తుతి యుండదు కదా ! ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁ బడును. ఇట్లుగవపుడు పైవాక్యమున, “ బేతాళనాయకవంశీయుల మని చెప్పకొనెనువారిచేత గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి ” అనియు 183 వ పేజీలో “ వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవు చున్నాను ” అనియు బేతాళనాయకవంశీయత్వాదులయం దయాథా ర్థ్యసూచక మగుమాటలు వ్రాయుట యేమి ధర్మంబు? బేతిరెడ్డి పైవారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని నమ్రక మున్నవారు బేతిరెడ్డివంశీయుల మని చెప్పకొనెను వారిచేత అనియు, పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడుబేతిరెడ్డి యనియు వ్రాసి పైవారు బేతిరెడ్డి వంశజులు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు కానట్లును, స్వకీయదృఢవిశ్వాసమును సూచించినను సూచింప వచ్చును గాని నిజమైనచెవిరెడ్డివంశీయత్వము పైవారియందు లేనట్లు సూచించుట తగదు కదా !

ఒకవేళ సింగభూపాలీయమునందును అనపోతమాదానాయకుల శాసనములయందును వెన్నమనాయనినుండియేతమవంశము నభివర్ణించి నందున సంతకుఁ బూర్వం దగునీచెవిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని తత్ప్రకరణాంతమున వ్రాయఁబోవుచున్నారు, అందువలన నిట్లు వ్రాసి సూచించి యందు రేమో. అయ్యది యవిమర్శపూర్వక శేఖన మని సప్రమాణముగ నచ్చటనే వ్రాయఁబోవుచున్నాను.

ఇక ద్వితీయవాక్య మిటు లున్నది. “ ఈబేతిరెడ్డినిగూర్చి శ్రీ వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునం దీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడినది.—వీరికి మూలపురుషుఁడు బేతాళనాయఁ డని ప్రఖ్యాతి గాంచినచెవిరెడ్డి యను రాజు. ఆరాజు ఘనత గాంచిన కాకతిగణపతిదేవునిరాజ్యకాలమున

శార్యదైర్యాదిలోలోతరగుణగణపరిపూర్ణుడై యామహారాజవలస మిగుల మన్ననగాంచుటయే కాక యనేక బిరుదములను మఱిగొంత రాజ్యమును గాంచినవాడు. ఈఘనుడు వర్తమానవేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులగుశ్రీశ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచేంద్రబహదూర్ కే. సి. ఐ. ఇ. వారికినిరువదియెనిమిదవతరమువాడు. ఈ రాజశిఖామణియీ వెలుగోటి శాఖకు మాత్రమే కాక జటప్రోలు బొబ్బిలి పితాపురము మైలవరము మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు—ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలనునమ్మి యవిచారపూర్వకముగా వ్రాయఁబడిన వ్రాతవలె గాన్పించుచున్నది గాని సహేతుక మైనప్రమాణములతో గూడినదిగఁ గానంబడదు * అని.

ఇది యంతయు నిర్హేతుకనిందయై యున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని మొదలుగ వ్రాయఁబడె యేకారణమునుబట్టి యవిచారసిద్ధమో నిరూపింపకయే నిందించుట నిర్హేతుకనింద గాక పోదు గదా! దీనికి సమాధాన మువ్వత్తలేఖనంబును బోలె నుపేక్షించుటయే. దీనికిన్న రెట్టిగఁ దిట్టుటయు సమాధానమే కాని యయిన నది పండితధర్మంబు గాక పామరధర్మం బగుచున్నది. కాన దీని నుపేక్షించుటయే యుదితంబుగా నున్నది. ఇదిగాక, పూర్వ వాక్యనిరాసమువలననే యిదియు నిరస్తప్రాయం బగుచున్నది. అయినను విచ్ఛిత్తివిశేషాదరమున నించుక వ్రాయ నెంచుచున్నాను. వీ రీ నాలుగువాక్యములలో వ్రాసినవిషయములనే చర్చితచర్చణముగ వ్రాసి యున్నారు కాబట్టి వాని ఖండనము గూడ “ యక్షానురూపాబలిః ” అనున్యాయము ననుసరించి యట్లే వ్రాయవలసియుండును. అభిజ్ఞులు మన్నింతురు గాక.

వీరభద్రరావుగారు “ బేతెరెడ్డిని గూర్చి యీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడిన ” దని నుడువుచు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని వ్రా

సింహాశ్రమము దెచ్చి చూపుట యసంభవముగ నున్నది. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనివ్రాసినప్రాంతము దెచ్చి చూపుటయే కదా పైవా క్యమున కనుగుణం బగును. వెలుగోటివారిపంశచరిత్రములై వీరిచే నిచ్చట వ్రాయఁబడినయీవాక్యములలో బేతిరెడ్డివార్యయే లేదు కద ! అది లేనపుడు బేతిరెడ్డినిగూర్చి క్రిందివిధముగ నున్న దని దేనింబట్టి వ్రాయఁగలిగిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ బేతిరెడ్డి యనియు, చెవి రెడ్డి యనియు నామభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువాదము సంగీక రించి యిట్లు వ్రాసినతి మంతు రేమో ఆయభేదపక్షమున నైనఁ జెవి రెడ్డిమూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధ లేదు. ఒకవేళ, అట్లనుట వలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని చెప్పినట్లగు ననియు నయ్యది నిలువఁ జాల దనియు అందువలన చెవిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము వచ్చు ననియు నందు రేమో. అట్లనఁ దగదు వారి కిరువుర కభేద మనుసంశ మప్రామాణిక మైనను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గాఁజాలదు. బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యను కొనుట భ్రమమూల మైనపుడు చెవిరెడ్డియందు బేతిరెడ్డిత్వము తద్గత ధర్మవిశేషములు లేక పోయినను నిజ మైనచెవిరెడ్డిత్వము తద్గతధర్మ ములు నుండక పోవుఁ గద ! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గానోపదు. ఈవిషయ మింకను ముందు వివరింపఁ బడును.

ఇదిగాక, వీరభద్రరావుగారు పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డియనియు పల్నాటి బేతినాయఁ డనియు బేతాళనాయఁ డనినామాంతరము గల చెవిరెడ్డి యనియు వేర్వేరుపురుషులనుగా వీడఁ దీసి యున్నారు. ఈ విషయము నీ ప్రకరణమున నచ్చటచ్చట వ్యక్తపఱచుటయే కాక 10 వ ప్రకరణములో 286 పేజీలో “పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైన

బేతాళనాయుఁడే యని శ్రీవెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్న వని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను” అని వ్రాయుటచే వ్యక్తపఱచినారు.

ఇంతియకాక, పల్నాటిబేతినాయుఁడు బ్రహ్మనాయని వంశము వారికి మూలపురుషుఁ డనియు, పిల్లలమఱ్ఱిబేతెరెడ్డి మల్లారెడ్డివంశజులకు మూలపురుషుఁ డనియు స్వాశయమును వెల్లడిపఱచి, చెవిరెడ్డి పలానావారికి మూలపురుషుఁ డని వ్రాయక మానుకొన్నారు. అట్లు వీరు మానుకొన్న చెవిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వ్రాయుట, వీరి కేమి విచారముగఁ దోచియుండునో తెలియ రాక యున్నది. పైమువ్వురిలో నెవ్వఁడును పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁగూడ దని వారి సంకల్పమున్నచో నుండవచ్చును గాని దానికిఁ బ్రమాణం బెద్దియో యగపఱచుటయు, అట్టిపురుషుఁడు మఱియెవఁడో నిర్ధారించుటయు, జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని బోధించెను పూర్వులు వ్రాసిన గ్రంథముల ప్రామాణికము లని స్థాపించుటయు, మొదలగునవి యత్యంతావశ్యకములు.

ఒకవేళనాగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధములు మొందుగానుండుటనుబట్టి వానిలో వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత్వాది విషయముల ప్రామాణికములని చెప్పఁగల రన్నచో నట్లనఁ దగదు. ఎందుకనఁగ, చరిత్రకారులు వారివారికి దొరకిన యాధారములనుబట్టి కొన్ని విషయములను భిన్నభిన్నరీతిగా వ్రాసినను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనునంశమునందఱు నైకకంఠ్యముగ నొండొంటికి విరోధలేకము లేకుండ వ్రాసియున్నారు కాన నయ్యది యప్రామాణికం బన నొప్పుదు. ఏ విషయమందు గ్రంథములు పరస్పరవిరుద్ధములుగ నుండునో

అవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధము కావచ్చును గాని యేవిరోధము లేక యేకరూపముగ నందఱిచే వ్రాయఁబడినవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధ మెటులు గానోవును? అట్లుగచో లోకముననున్న చరిత్రము లన్నియు యత్కించిద్విరోధమును బురస్కరించుకొనియప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును? పురాణేతిహాసాదుల యందుఁగూడ నెన్నియో విరోధములున్నట్లు తోచుచున్నవి అంత మాత్రమున నవియు సప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును. శాసనములు గూడఁ బరస్పరవిరోధోద్భావనముచే సగ్రాహ్యములు కావలసి వచ్చును. వీరభద్రరావుగారు మొన్న ధొరకింగుండయదండనాథుని భార్యయొక్కయొడ్డమానిశాసనములోఁ గాకతివారు శూద్రులని వ్రాసినా రనుటనుబట్టి గణపతిచక్రవర్తి స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనములను నిరసించి కాకతివారు శూద్రులని స్థాపించినారు కారా? కాఁబట్టి శుష్కతర్కముల కెవ్వియు నిలువ నోపక ప్రమేయనిధియే దుర్లభం బగును.

ఇక సగ్రముగ్రంథమున “ సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁ బడినబేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైనబేతాళనాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై ...యున్నవి ” అని వ్రాసి యున్నారు గావున బేతాళనాయకు పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుటయందు వారియాక్షేప మేమియుఁ గానరాదు గదా యన్నచో, మఱి యేల “ ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలను నమ్మి యవిచారపూర్వకముగ వ్రాసినవ్రాత ” యని మొదలుగా నోటికి వచ్చినట్టు దూఱుచున్నారు, కారణము లేక దూఱుట వెట్టి పానిధర్మంబు కదా !

ఇంక నేమైన వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనిపైవాక్యములో, బేరిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనియు, గణపతిదేవునికాలమున నుండె ననియు, నాయనవలన గౌరవింపఁబడె ననియు, వేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకు నిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁ డనియు, జటప్రోలుమొదలగుసంస్థానాధిపతులకుఁ గూడ మూలపురుషుఁ డనియుఁ గానంబడుచున్న యైదువిషయములలో నెద్దియో మనవీరభద్రరావు గారికి సమ్మతము గాక యుండి యిట్లు నిందించుచున్నారో యేమో. అయ్యది విమర్శించి చూతము.

పైవిషయములట్లో మొదటి దగు బేతాళనాయుఁ డనినామాం తరము గలచెవిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనువిషయమును వెనుక నేను గనుపఱచినయుక్తులచేతను, తమయొక్కయంగీకారము నూదించునట్టి “పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డయినబేతాళనాయుడు” అనువాక్యముచేతను, వీరభద్రరావుగా రంగీకరించినవారే కదా! ఇందువలననే యితరసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనువిషయముగూడ వీరిచే నంగీకృతప్రాయంబు గాక మానదు. ఇంక శ్రీవేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకుఁ జెవిరెడ్డి యిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁడనునది వీరి కసమ్మత మేమోఅనుకొనుటకువీలులేదు. అట్లగునపుడు వంశావళిలో నిపుడు గానవచ్చుచున్న పురుషులను గొండఱను ద్రోసివేయుట యైనను గొండఱను జేర్చుటయైనను గర్తవ్యం బగును. అయ్యది సప్రమాణముగ నుండనిచో సప్రయోజకం బగును కావున దాని నెత్తికొనిఁ బనిలేదు. ఇట్లు చూడఁగా గణపతిదేవునికాలమునఁ జెవిరెడ్డి యుండె ననియు నాయనవారాజువలన సమ్మానింపఁబడె ననియు నీరెండువిషయములే శేషించి యున్నవి. వెనుక నావిషయములను రెంటినీ వీరు నిరసించినారు కాబట్టి యావిషయములే వీరి కసమ్మతంబులు గానోపును, అయినను అది నిలువఁ జాలదు. ఎందు కనఁగ, వెనుక వ్రాయఁబడినదెల్ల

బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయము, ఈవాక్యములో వ్రాయఁబడిన దెల్లఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినవిషయము గాన విషయభేదమునుబట్టి యట్లునుకొనుటకు వీలు లేదు. ఆతంజే యీతం దనివారొప్పురైరి. కాబట్టి బేతిరెడ్డి మరణమువలనఁ జెవిరెడ్డిజీవనమున కేమియు భంగము లేదు. అట్లుగుటంజేసి గణపతిదేవునివలనఁ జెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియుఁ గాన రాదు. ఇతఁ, చెవిరెడ్డి జీవించియుండి సమ్మానింపఁ బడె ననుటయందుఁ బ్రమాణ మెద్దియు లేదన్నచో, వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవ్రాతయందే ప్రమాణము లే దనియు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతయందుఁ బెక్కుపూర్వ గ్రంథములు శాసనాదులు ప్రమాణములున్నవనియు ననఁగలను. ఆవిషయము తరువాతిగ్రంథములో వెల్లడి చేయఁబడును. కాబట్టి చెవిరెడ్డి గణపతిదేవునివలన సమ్మానింపఁబడె ననుట నిరాకరింప నర్హము గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేరు కా రనుషయమునఁ జైదోషములు రాక మానవు, ఎందుకనిన, వెనుక వీరభద్రరావుగారు సిద్ధాంతీకరించినదానింబట్టిచూడఁగా గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డిమరణించియున్నవాఁడే కదా! బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యైనపుడు చెవిరెడ్డియు నాటికి మృతి నొందినవాఁడె యన వలయు, అట్లు మృతి నొందినవాఁడు గణపతిదేవునివలన నెటులు సమ్మానింపఁబడి యుండ వచ్చును. అని యాక్షేపింతురేమో. వారిసిద్ధాంతము సరియైనది కా దని యనేక భంగుల నిరసించి గణపతిదేవునినాటికి బేతిరెడ్డి జీవించియె యుండెనని వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాసి యున్నా నని సమాధానము చెప్పఁగలను. కావున మామతమున గణపతిదేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్న బేతిరెడ్డి యనుచెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు లేదు. వారిరువుర కభేదము భ్రమమూల మని యెంచినను చెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడినాఁ డనుటకు భంగము కలుగదు.

“నహి రజతత్వద్రుమప్రయుక్తా ప్రవృత్తి శ్శుక్తి స్సగోచరయతి” అను న్యాయమున, శుక్తి రజత మనుకొనుట భ్రమములమైనను రజత మను బుద్ధితోఁ జని వుచ్చుకొన్నపుడు నిజమైనశుక్తియే విషయ మగునట్లు అశేషబుద్ధితో బేతిరెడ్డి సమస్తానింపఁబడె ననునపుడు అందుకు నిజమైన చెవిరెడ్డి సమస్తానమే విషయ మగుచున్నది.

ఇక మూడవవాక్యము విమర్శింపఁబడును. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “సోమ దేవరాజీయచుండును, పద్మనాయక చరిత్రమునందును, వేంకటగిరివారివంశావళిగ్రంథమునందును, రావువంశీయులచరిత్రమునందును, వీని నన్నింటిని బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నూతనముగా బ్రకటింపఁబడిన వేంకటగిరిరాజులవంశచరిత్రమునందును, పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బేతిరెడ్డియె పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయుఁడని చూపించిన హేతువులు వరస్పర విరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరములై యున్నవి” అని.

ఇది, శ్లో “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శశశృంగధనుర్ధరః | మృగ తృష్ణాంభసి స్సారః ఖపుష్పధృత శేఖరః ||” అనునట్లాపి యున్నది. ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియె పై వారిమూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయుఁడు అని ప్రతిజ్ఞావాక్యము వ్రాసి, తత్సాధ పంబునకై కొన్ని హేతువులు వ్రాసి యుండిననేకదా వీరు వ్రాసినయీ వాక్యమువషన్నం బగును. వానిలో వీరు వ్రాసినవిషయమే లేదు. ఇంతయేల? వెలుగోటివారివంశచరిత్ర మనునూతనగ్రంథమునఁ దక్క నితరములయందు బేతిరెడ్డియనునానుపూర్వీయే గానంబడదు. అగ్రంథకర్తలకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు అగునా? కాఁడా? యని వంశయము, న్ననేకదా వారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడని స్థాపించుటకుఁ బ్రయాస పడుదురు. వారి కావంశయము లేదు. వారట్లు వ్రాసినవారు గారు.

సోమ దేవరాజయములో నేమియున్నట్లు భావించి యందు దానిచేరువాసి
రో ఇంకొకవరి వారె యా గ్రంథమును బఠించి యెఱుంగవలయు. ఇట్లా
గ్రంథములలో లేనివిషయములు వానిలో నుండినట్లును వానిస్థాపన
మునకై యా గ్రంథకారులు గొన్ని హేతువుల నగపఱచినట్లును
ఆ హేతువుల కొండొంటికి విరోధ ముండినట్లును వ్రాయుట వైఖ్యోక
ములోఁ జెప్పఁబడినవిషయము ననుకరించుచున్నదనుట కెంతమాత్రము
సంశయము గాన రాదు. ఇది గాక పై గ్రంథములలో నీ హేతువులు
వ్రాయఁబడిన వనియు, వానిలో కొండొంటికి నిట్లు విరోధము వచ్చు
చున్న దనియు వీ రీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు
దూషించుట నిర్దోతుకదూషణం బగుటంజేసి వెనుక వ్రాసిసరితిగా
నున్న త్తలేఖనంబునుఖాలె దీని నుపేక్షించుటయే యుదితంబు.

ఒకవేళ 186 న పేజీమొదలుకొని 191 న పేజీవఱకుఁ గల గ్రంథ
ములో రావుగారు బేతిరెడ్డియె బేతాళనాయఁడు అని స్థాపించుటకుఁ జై
గ్రంథకర్తలు చూపిన హేతువుల నె యుపన్యసించి వానిలోఁ గలపరస్పర
విరోధములను దేటవఱచి “యీగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి...చూచి
నను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము
నిలువఁ జాల ” దనియు “ బేతిరెడ్డియె బేతాళనాయఁ డని హేత్వా
భాసములతో నిరూపించినారు ” అనియు, బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురు
షతను గూర్చి పై గ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులనే తుదినఱకు
విమర్శించినారు కాఁబట్టి యీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే
యిట్లు దూషుట నిర్దోతుకదూషణం బగుట తగ దని యందురేమో.

దాని నిర్విమర్శించెదను 186 మొదలు 191 పేజీవఱకుఁ వా రీ
క్రిందివిధముగఁ బూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకుఁ
బరస్పరవిరోధాదుల నగపఱచినారు “ వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు

పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగఁ జెవిరెడ్డిగాధను గల్పించినారు. హేమాద్రిరెడ్డిపేరు పూర్వగ్రంథములలో నెచ్చటను లేక యుండఁగా నూతనగ్రంథకారు లాహేమాద్రిరెడ్డిపేరును వ్రాసినారు. లేచని కిచ్చిన వరములు మూఁ డనియు నాల్గనియుఁ బ్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా వీ రొకవర మనియే వ్రాసినారు. కపింద్రులు పేడు కతోఁ జెవిరెడ్డిని బేతాళుఁ డని పిలుచుచు వచ్చి రని ప్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పేరుపనామము నిచ్చినఁ డని వ్రాసినారు. అని యీమొదలైనవిరోధము లగపఱచినారు.

ఇయ్యవి బేతరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు “బైగ్రంథకారులచే వ్రాయఁబడిన హేతువులు గావు. ఎంతమందబుద్ధి మైనను జెవిరెడ్డికిట్టిగాధ లుండుటవలన బేతరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని తలంపఁడు గద. ఇట్టిస్థితిలో నీగాధలు పై విషయమును సమర్థించుటకు వ్రాయఁబడిన హేతువులుగా వా రెటులు తలంచినో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ, వారు హేతుపదార్థ మిట్టిదే యని నమ్మి వీనికి హేతువులని నామకరణము చేసి కొన్నారు కాఁబట్టి యే పై గ్రంథకారులు చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియు హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా రనియు మొదలుగ నీవ్రకరణమున బహుభంగుల వ్రాయుటయే కాక పడవప్రకరణమునను “శ్రీవెలుగోటి హరివంశచరిత్రమున వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవి” అని వీనినే నిర్దేశించి యున్నా రనినచో, సంతసించుచున్నాఁడను. హేతువు లనగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములనియు, హేత్వాభాసములనగా వానిలోఁ గల పరస్పరవిరోధములనియు, వీరభద్రరావుగారు నమ్మియున్నచో సంత

కన్నసంతసింపఁదగిన జేడి యుండఁ గలదు? ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ విమర్శింపఁబడును.

ఇక నాలవవాక్యము శేషించి యున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. «మఱియు సీగ్రంథములలో ససత్వము లైనట్టియు ససందర్భములైనట్టియు విషయములెన్నో యవిమర్శపూర్వకముగఁ జొప్పింపఁబడినవి. వానిని జక్కఁగ విమర్శించి యథార్థమిట్టి దని లోకమునకు వెల్లడిచేయ కుండినయెడల జనసామాన్య మాగ్రంథములోని గాధలనే పరమప్రమాణములుగా శిరమున వహింతురు అందువలన సత్యమైన చరిత్రవ్యాపనకుఁ బ్రతిబంధకము గలుగును » అని.

ఈవాక్యము పై మూఁడు వాక్యములయర్థము నామ్రేడితము చేయుచున్నది. ప్రథమవాక్యములో « బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడిన గాధలు » అనుటచే నయథార్థము లగుగాధలు అనుసర్థము లేటపడుచున్నది గద ! బట్టుపద మయథార్థవక్తలనుసర్థమును బోధించు నని గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. కల్పితపద మయథార్థ మనుసర్థమును బోధించు నని లోక మెఱుంగును. ఇదిగాక « సత్యమైనచరిత్రాంశములను » అనుటచేఁ బూర్వోక్తము లగు గాధలసత్యము లైన వనివెల్లడియుచున్నది. ద్వితీయవాక్యముందు « ఇయ్యది బట్టులపొగడ్తలను నమ్మివ్రాసినవ్రాత » అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున « సత్యమునకు దూరములై యున్న » వనుటచేతను, బై యర్థమే చెప్పఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. కాబట్టి యీనాలవవాక్యము పై మూడింటియర్థమునే యామ్రేడితముగఁ జేయుచున్నది. ఇందువలనఁ బై వానియొక్క నిరాసగ్రంథమి దీనినిరాసమునకుఁ బాలియున్న దని యెంచి దీనినివదలి ముందు వీరు నిరూపింపఁ బోవు సిద్ధాంతమున కవతారిక యైనవాక్యమును, అనఁగా « కాబట్టి యీ బేతరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము

లేదనియు, బేతారెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధికారులకు మూలపురుషుఁడగు బేతారెడ్డినాయుడు కాఁ దనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుచున్నది విమర్శించుచున్నాను.

ఈవాక్యమున " సహేతుకముగ " అనునది, సత్యముగ సత్రమాణముగ గ్రంథాంతర విరోధరహితముగ, సయక్తికముగ, సందర్భసహితముగ అనువాని కుపలక్షణముగ నున్నది. కానిచోఁ బైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకును వీరభద్రరావుగారు నూతనముగఁ గనిపెట్టి వ్రాయఁబోవువిషయములకును భేదము లేకపోవును. అట్లగునపుడు వానిని దూఱుట యనుచిత మగును. కాబట్టి పైవాని కీపద ముపలక్షక మని యొప్పి తీర వలయు. ఒకవేళ నిందు " సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను " అనుటవలన వీరు నిరూపింపఁబోవు విషయములు సహేతుకము లనియు, పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములు సహేతుకములు గా వనియు నేర్పడును కాబట్టి పైవానికి వీనికి సహేతుకత్వ నిష్ఠేతుకత్వములు వ్యావర్తకము లని చెప్పెద మందు రేమో. అట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగా, ద్వితీయవాక్యమున " సహేతుకము లైనప్రమాణములతోఁ గూడినవిగాఁ గనుపట్టవు " అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున " హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్నవి " అనుటచేతను, పై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయములు సైతము ప్రమాణవంతములు హేతుమంతములునై యున్న వని తేటపడుచున్నది కదా! కాబట్టి యట్లనఁ దగదు. ఇక నా ప్రమాణములు హేతుమంతములు గా వనియు నా హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియుఁ బై వాక్యములచేతనే బోధిత మగుచున్నది కావున నవి సప్రమాణములు సహేతుకములు కానేర వన్నచో నది నిలువఁ జాలదు, ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో

వ్రాహ్మణబ్రాహ్మణవిషయములలో హేతువులు ప్రమాణములు లేవనియుఁ దాము వ్రాసిన విషయములలో నవి గల వనియు, వీరభద్రరావుగారి సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దని నిరూపింపఁ జొచ్చుచున్నాను. కాబట్టి సైవానికిని వీరు వ్రాయు విషయములకును సహేతుకత్వనిర్వహేతుకత్వములు గాని, సప్రమాణత్వాప్రమాణత్వములు గాని వ్యావర్తకములు గాఁజాలవు. ఇక సత్యత్వాసత్యత్వములు వ్యావర్తకము లగు నన్నచో నవియుఁ గావు. వారు మావ్రాసినవ్రాతలు సత్యములు, పనులు వ్రాసినవ్రాత లసత్యములు, అని ప్రతిజ్ఞ చేసినంతమాత్రమున నవి సిద్ధించు నవి కావు. వారివాక్యములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు గావు. వారాప్తులును (యథార్థవక్తలును) గారు. భ్రమప్రమాదములతో మెలఁగి రాగద్వేషాదిపరిపూర్ణ త్రైసయస్త్వదాదు లాప్తులు కా రనియు, మన్వాదిమహద్దులే అట్టివారనియు, శాస్త్రకర్తలు నిరూపించి యున్నారు. ఇదిగాక “కవీనా ముచ్చాశ్చికు సాం దర్యగుణా మృషోద్భావః, కవే రాహుర్యవర్ణనమ్” అని మొదలగు వచనములచే బట్టులు మాత్రమే కాక, కవులందఱు వర్ణనప్రస్తావమున సయథార్థవాదులే యగుచున్నారు కాబట్టి బట్టు లయథార్థవాదులు, వీరభద్రరావుగారు యథార్థవాదులు అని వక్కాణించుటకు వీలు లేదు.

ఇందువలన, సోమదేవరాజేయము పద్మనాయకచరిత్రము మొదలగు గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాసిన గాథ లసత్యము లనియు, తాము వ్రాసినబోవువిషయములు, అట్లుగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లేదు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁడనని సత్యము లనియు వీరభద్రరావుగారు వ్రాసికొన్నవిషయము విశ్వసింపఁదగినది కాదు. దీనివలననె, పై గ్రంథకారులు వ్రాసినచరిత్రలు, నిర్వేతుకములు, అప్రమాణములు, పరస్పరవిరుద్ధములు, నిర్వృక్తికములు,

తాము వ్రాయువిషయములు సహేతుకములు సప్రమాణములు విరోధరహితములు, సయ్యక్తకములు అని మొదలుగఁ బొగడుకొనుట విశ్వాసపాత్రము గా దని తేటపడక పోదు.

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములని చెప్పెనువారి నిష్క్లుపిచారిం చెదను. పై వారిలో నొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములకు మఱియొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములు విరుద్ధము లనుపక్షమున, ఆవిషయములకు మీచే వ్రాయఁబడిన విషయములుగూడ విరుద్ధము లేక కాక పోవును? ఆగ్రంథకారు లెవ్వరును బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ దనియు, వ్రాసి తత్సాధనమునకై మీరు వ్రాసిన హేతువులను వ్రాసినవారు కారు కద ! వా రొకవిధముగ వ్రాసియుండఁగ మీరు మఱియొకవిధముగ వ్రాయుట వానికిఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధము కాక మాన దని వ్రాయఁబని లేదు. కాఁబట్టి పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములు మేము వ్రాసినవి యట్టివి కా వని వ్రాసికొనుట యుచితంబుగాదు. అని.

ఇకఁ, బూర్వగ్రంథములలోని హేతువులు నిర్వృక్తికములు, తాము వ్రాసినవి సయ్యక్తకములు, అని వీ రే యాధారములచేత స్థాపింపఁగలరొ వనిచేతనే వీరు వ్రాసిన హేతువులు నిర్వృక్తికములు, పైవారు వ్రాసినవి సయ్యక్తకములు అని స్థాపింప వచ్చును.

బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటయు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటయు సందర్భసహితం బెట్లొ బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము కలదు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డగును అనుట యసందర్భం బెట్లొ వారే యూహింపవలయు.

ఒకవేళ నీవిషయములు గాక మఱి కొన్ని పూర్వగ్రంథములలో నందర్భముగ నున్న వని గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మందు రేమో. అట్లగుచో “కాబట్టి...నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును. పూర్వ లక్ష్య వ్రాసినారు అందువలన లోకులు వానినే నమ్మఁ గలరు కాబట్టి నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను అని వ్రాయుటవలన నిరూపణీయాంశము పూర్వగ్రంథములయందు దగవలసిన దోషములకు నివర్తకమయ్యే తీరవలయును గదా! అందర్భములు నిరూపణీయములు వేత్యోరగునపు డదియెట్లు ఘట్టిల్లును?

ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ జెవిరెడ్డివిగూర్చి పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములయందు వానిసాధనమునకై యగపఱచిన హేతువులయందు వీరభద్రరావుగా రేయేదోషముల నుద్ఘాతించుచున్నారో ఆయాదోషము లన్నియుఁ దమచే వ్రాయఁబడునట్టి బేతిరెడ్డిచరిత్రములయందు వాని హేతువులయందు జాగరూకములై యుండఁగల వని తేటపడక పోదు. ఇట్లుండఁ బైనానిని నిందించి భమవ్రాతను బాగదుకొనుట హాసాస్పదముగ నున్న దన్నమాట వివరింపఁబనిలేదు.

ఇక నీవిచార మిటు లుంచి వీరిచే వ్రాయఁబడిన పైరెండువిషయములలో మొదటివిషయమును గూర్చి అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనునామము లే దనుదానింగూర్చి వీరిచే వ్రాయఁబడిన(1)గుర్తుగల గ్రంథము విమర్శింపఁబడుచున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.

“ఈ రేచర్ల బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డి యనుజన్మనామ ముండలే దని బేతిరెడ్డిభార్య యగు నెఱ్ఱిక్కసానమ్మశాసనమున

“శ్లో. రస్తా త్రస్యాం సమజని మహాదేవసాదాబ్జభక్తః
భార్యతో బేతే స్తతః పితరణప్రీతితప్రాణివర్గః

అశాచక్రే ప్రవిరతశరచ్చంద్రసాంద్రాంశురమ్యా
య స్యాత్కర్ణం జగసుఖసముత్పాదినీ భాతి కీర్తిః "

అనిసంస్కృత మందును, "శ్రీమతురేచగ్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి పెండ్రము" అనితెనుగునందును బ్రయోగింపఁబడిన బేతిరెడ్డిముచేతనే స్పష్టమగుచున్నది. కాఁబట్టి ప్రకృతము నైజాంరాజ్యమునకుఁ జేరి యున్నవల్లగొండరాజ్యములోని యామనగల్లురాజధానిలోను, ఆమన గంటి కుత్తరభాగమున రెండుశ్రోతములదూరములో నున్నపిల్లలమట్టి రాజధానిలోను వసించి యాదేశము నేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియే కాని బేతా శనాయఁ డనునామాంతరము గల చెవిరెడ్డి మాత్రముకాఁడు" అని.

దీనివిమర్శమునకన్న ము న్నీవిషయము తేటపడుచుట యావ శ్యకమై యున్నది. ఈవాక్యములలో నొకదాని కొకటి సంబంధింపక యసంబద్ధంబులై యున్నవి. ఎఁడు కనిస, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునా మము లేదని ... నిరూపింపబోవుచున్నాను" అనుప్రథమప్రతిజ్ఞా వాక్యముచేత, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁ బడినట్లు తేటపడుచున్నది. "బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండను గాని చెవిరెడ్డియని జన్మనామముండ లే" దను ద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యముచేత బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁబడక జన్మనామముగ నుండుటయే నిషేధింపఁబడినట్లును, అందువలన వ్యవహారనామముగ నుండ వచ్చు నని యంగీకరింపఁబడి నట్లును దేటపడుచున్నది. "కాఁబట్టి ప్రకృతము...చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు" "అనునిగమనవాక్యముచేత, బేతిరెడ్డియా? చెవిరెడ్డియా? అమనగల్లుపిల్లలమట్టిరాజధానులలో వసించి యాప్రాంతదేశము నేలు చుండినవాఁ డని సంశయ మున్నట్లును, ఎట్టిక్కనానమ్మశాసనములోఁ జైవితముగ బేతపడమువ్రాయఁబడినందున నట్టివాఁడుబేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డి కాఁడని నిశ్చయ మైనట్లును దేటపడుచున్నది. తొలుత

“ బేతిరెడ్డికి నాపేరే లే ” దని వ్రాసిన చెవిరెడ్డినామముయొక్క సామాన్యనిషేధమునకును, “ తరువాత నదిజన్మనామము కా ” దని తన్నామముయొక్క విశేషనిషేధమునకును, అవల, “ కాఁబట్టి యామనగల్లుపాంఠమునేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డిమాత్రము కాఁ ” దని నిగమనమునకును నెట్టిసంబంధము పొసఁగునో ఇట్టి యవయవకల్పనం బే శాస్త్రమునకు సమతలంబా వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇక శేతర్పిత్రాశాంతస్థాపనమునకై వీరగపతిసప్రథమహేతువు విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనములో బేతపదమును వ్రాయుట, బేతిరెడ్డిఁ జెవిరెడ్డియనునామము లే దనుటకుఁ గాని, అట్టి జన్మనామము లేదనుటకుఁగాని హేతువు గాఁ జాలదు. ఎందుకన, అందు బేతిరెడ్డిఁ బైనామము లే దని చెప్పలేదు. బేతిపద స్వరసమును బట్టి యిట్లూహించెద మన్నచో అయ్యది శాసనగ్రంథాదులలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు నని గాని దన కున్న నామము లన్నియు వ్రాయవలయు నని గాని నియమ ముండుచో నిర్వహించును. అట్టి నియమము దుర్లభము. ఎందు కనఁగ, అనేకశాసనములలో గ్రంథములలోఁ బురుషునకుఁ గల నామములలో నొకటి గాని బిరుదనామము గాని లేటచుగఁ గానంబడుచున్నది. అందు మొదటివిషయము సుప్రసిద్ధంబగుటచే రెండవవిషయమున కుదాహరణ మిచ్చుచున్నాను కనుఁడు. ఏకశిలానగరములోనిరుద్ర దేవునిశాసనములో

“ శ్రీమత్త్రిభువనమల్లో రాజా కాకత్యవంశసంభూతః
ప్రబలరిపువర్గనారీ వైధవ్యవిధాయకాచార్యః.”

అను శ్లోకమునఁ గాకతిబేతరాజునకు బిరుదనామ మగు త్రిభువనమల్లకబ్బమే వ్రాయఁబడినది. ఇది బేతరాజునకు బిరుదనామమే కాని జన్మనామము కా దని యాయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 6

వ ప్రకరణమున 150 పేజీలో వీరభద్రరావుగారుగూడ “ఇతనికి ద్విభువనముల్ల బేతరాజు జనించెను, ద్విభువనముల్ల అనునది బేతరాజునకు బిరుదనామము” అని వ్రాసియున్నారు. సింగభూపాలీయములో సింగభూపతివర్ణనప్రస్తావమున

శ్లో. యుష్మాభిః ప్రతిగండభైరవరణే ప్రాణాః కథం రక్షితాః
ఇత్యంతఃపురపృచ్ఛయా య దరిషు ప్రాప్తేషు లజ్జావశేష్మ్
శంసం త్యుక్తైర మానసవ్యతికరవ్యాపారపారంగతా
మందాందోలితకర్ణకుండలహరిన్యాణీక్యనర్ణాఙ్గురాః.”

అనుపద్యమునందు సింగభూపతికి బిరుదనామ మగు ప్రతిగండ భైరవవదమే వ్రాయబడినది. కాబట్టి శాసనగ్రంథాదులయందు బురువునకుఁ గలనామము లన్నియు వ్రాయవలయు నను నియమము గాని, జన్మనామమే వ్రాయవలయు నను నియమము గాని లేదు. అది లేనపు డెట్టిక్కడేవిశాసనములో బేతపద ముండుటవలన నదియే జన్మనామ మని గాని, బేతపదము దక్క నితరనామ మారాజునకు లే దని గాని సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. ఇందువలన “బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యని నామములేదు” అనువానికి ద్వివీరప్రతిజ్ఞావాక్యమును బట్టి జన్మనామము లే దనుటయందే పర్యవసాన మనుకొని నిర్వహింపఁ జూచుటయు నిలువదు. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమ ముండిననే కదా అది యైనను నిలువఁజోవును. అది లే దయ్యెను.

ఇదిగాక, వీరు 188 పేజీలో “చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయుడని పేరుమ నామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసఁగెనో విమర్శించి తెలిసికొనుట యావశ్యమై యున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనము నాటికి అనఁగా 1208 సంవత్సరము నాటికి ఎట్టిక్కభర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పఁబడి

యుండుటచేత అంతకుఁ బూర్వమె యీవృత్తాంతము జరిగి యుండ వలెఁ గదా! చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱిగి-
తనభర్తను వర్ణించునందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? అని వ్రాసి యున్నారు. అందువలన శాసనములలో చిరుదనామము గూడ నుండవచ్చునని వీరంగీకరించిన ట్లగుచున్నది. బేతపదము బేతా శనామసునకు బనులుగా వ్రాయఁబడిన దనియు, బేతాశపదము పౌరుషనామ మగుటచే నిది గూడఁ బౌరుష నామ మేయనియు కదా దీనిపర మాక్షముగాఁ జెప్ప వలయును. కానిచో నీ యాక్షేపమున కవకాశ మేలేక పోవును కాఁబట్టి యీ యాక్షేపము నిలుపుకొనుటకై పై విషయము నంగీకరింప వలయు. అట్లగునపుడు పైనియమమునకు భంగము గలుగుటయే కాక మఱియొక జన్మనామ మారాజునకుఁ గాన రానందునఁ జెవిరెడ్డి యనునదియే జన్మనామ మని వ్యవహార మేర్పడుచున్నది. ఇ దంతయు సభ్యవేత్తవాద మన్నచో దీని స్థితి యెటు లుండినను నుండుం గాక “విక్రీతే కరిణి కి మజ్నుశే వివాదః” అను న్యాయమును బట్టి మా కింక నీవాద మనుపయుక్తము. ఎందు కనఁగా వెనుక బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామమే బాత్రిగ లేదని నిరూపింప సమకట్టిన వారు దానినే గట్టిగాఁ బట్టి సాధింపక యది జన్మనామము గాదు, (మధ్యను వచ్చిన వ్యవహారనామము) అని యొప్పు కొన్నపుడు కొంచెమునకై యింక వాదించుట పై న్యాయము నకు విరుద్ధంబ యగును గదా! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి యనునది జన్మనామ మైననేమి? వ్యవహారనామ మైన నేమి? ఆరాజున కది యున్న దనుటయె ముఖ్యముగ మాయభిమతంబు.

గ ఇట్లు వీరు (1) గుర్తు గల గ్రంథముచే మొదటి విషయమును అనఁగా బేతరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లేదనుదానిని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ననంద

రృముగ నిరతావిరోధముగ నిరూపించి న క్లైంది యిపుడు (2) గుర్తు గల గ్రంథముచే (184 పేజీ మొదలు కొని 191 పేజీ వఱకుఁ గల గ్రంథముచే) రెండవ విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడనుదానిని సహేతుకముగ ... నిరూపింపఁ బోవు చున్నారు. దీని విమర్శ మిపుడు చేయఁబడుచున్నది.

ఇం దొక సందేహము. తొలుత బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁడని నిరూపించు నట్లు ప్రతిష్ఠి చేసిరి. తరువాత 184 పేజీ మొదలు 191 పేజీ వఱకుఁ బ్రతిష్ఠాతాంశమును స్థాపించుటకు హేతువు లని చెవిరెడ్డియొక్క చరిత్రములలోఁ గొండఱు గ్రంథకారులు వ్రాసిన కొన్ని విరోధాభాసము లగ పఱచిరి. ఆవల వానిముగింపులో “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విగ్రహించి నపుడు చెవిరెడ్డిగాధవిశ్వాస పాత్రము గా దని ... బోధపడక మానదు. ” అనియు, “ ఈగాధల నన్నింటిని వదలిపెట్టి...చూచినను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసిరి. ఇం దొకదాని కొకటి సంబంధించునట్లు లేదు. బేతిరెడ్డి బేతాళుఁడు కాఁడని స్థాపించు వారు చెవిరెడ్డిగాధలలో విరోధములు చూపుటయుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గాదని వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటయు నసంబద్ధములుగా నున్నవి కదా! ఇందువలన వీరు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనామము లే దనియా? చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గాదనియా? బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁడనియా? నిరూపింప నెంచినవారు. అని సంశయము కలుగుచున్నది. ఇది యెల్లరకు సులభముగఁ దెలియవచ్చునది గాన దీనిని వదలి (2) గుర్తు గల హేతుగ్రంథము విమర్శించుచున్నాను.

ఇచ్చటి హేతువదార్థము వెనుక వ్రాయఁబడిన దైనను లోకమున కీపదార్థకల్పనము క్రొత్తది కాఁబట్టి పలుమాఱువ్రాయవలసిన క్లేర్పడినది కాననుభవోధమునకై మరల వ్రాయుచున్నాను. వీరభద్రరావుగారు వెనుక 188 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనువాడుములే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁ దనియు నహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను ” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి వ్రాసిన (1) (2) గుర్తులు గల గ్రంథములలో నిది 2 వ గుర్తు గల గ్రంథము కాఁబట్టి యీ గ్రంథమే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడను పై రెండవవిషయమును గూర్చి వారిచే వ్రాయఁబడిన హేతుగ్రంథముగాఁ జెప్పవలసి యున్నది. మఱియు నీ గ్రంథము తుదకు 191 పేజీలో “ ఈవిషయములన్నింటిని విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది కా దని ... బోధపడక పోదు ” అనియు “ వీని నన్నింటిని వదలి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసినందునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకును బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకును నిదియే హేతుగ్రంథ మని తేటపడుచున్నది.

ఇట్లు 182 వ పేజీలో “ సోమదేవరాజీయమునందును పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁ డని చూపిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములై ... యున్న ” వనియు, 191 పేజీలో “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా ” రనియు, పదవ ప్రకరణము 288 వ పేజీలో “ పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు ... పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయఁడె యని శ్రీవెలుగోటివారి వంశచరిత్రమందు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక

యున్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జెప్పించి యున్నాను. అనియు వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయంబై యున్నది. ఆగ్రంథము లోఁ వ్రాయఁబడిన హేతువు లెవ్వయో వానిలోఁ గలవిరోధము లెవ్వయో అయ్యవి హేత్వాభాసంబు లెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ జేటవడక పోదు గదా !

ఇట్లు చూడఁగా నీ (1) గుర్తు గలగ్రంథములో నుదాహరింపఁ బడిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టిదైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా లేదా యను సంశయము విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర ములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మింకలు వ్రాసియున్నారు.—

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త లయొక్క నవీనకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వఱకుఁ బద్మనాయకచరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియుం దును వ్రాయఁబడిన గాథలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి వీ రిట్టి నవీనకల్పనమునకు వెనుదీయ నైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రెండుతప్పులు పై వారియం దగపటపఁ బడినవి. వీనిలో బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడు కాఁడనుట కెద్దిహేతు వగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడనుట నెటులుసాధిం పఁగలుగును ? ఆకథాకల్పనమునకు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడను టకు నేలాటిసంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేతిరెడ్డి వేటు చెవి రెడ్డి వేటు అనువిశ్వయముకలవారు. ఆ ట్లుగునవుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బైవారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడని పీఠనుటకు నంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళ, పై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆయంశమున కిది హేతు వగునని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘటిల్లునట్లు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ పై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాస పాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గానిఁ జెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును ? అప్రగల్భుం డగునొక కవి తప్పులకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచో, దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవును గాని తత్ప్రతిపాద్యులగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవు గద ! కాబట్టి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథస్థ విషయములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి నిర్వాహకము గాదు.

అంధ్రచరిత్ర విమర్శము.

ఇట్లే ఆ ఆగ్రంథములలోని యసందర్భములైన గాథలను జూచి రిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయ రైరి. అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెవిరెడ్డిగాథ వేర్వేలు యుగఁ బ్రాయఃబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేరువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో వ్రాయింపవలను లేక, వినిగమనావిరహమునఁ జెవిరెడ్డిగాథయే విశ్వాసత్రంబు గాదని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యద్వేష్యం బెద్దియో తెలియఁ దగియున్నది. బేరిరెడ్డి సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ దని యత్రమించి యుపసంహారమున “బేరిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుం డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుచే బేరిరెడ్డి బేతాళనాయుఁడు కాఁ దనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యద్వేష్యమని యర్పడుచున్నది. ఇట్లు గునపుడు చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని యత్రార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిష్ఠాతాంకము స్థిరమనా?!

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు శీషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధమైయున్నది. అయ్యవి యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుచు కృష్ణదేవరాయుఁడు దాసీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాక తిరుగులపనిషయమునందును రుద్రదేవి తండ్రివిషయమునందును వ్రాసిన యక్షయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యిచ్చేక్షింపవలసి వచ్చును! కాఁబట్టి పూర్వము వ్రాసినచరిత్రమునకు భేదముగ నుండుటమాత్రము తప్పు గాదు. పై వానికన్న విశేష

ములు చూపుటకే గదా నూతన గ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో వెనుకటి గ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు విఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని దూఱుట తగదు. దూఱినను “భక్తి తేపి లకునే న శాంతో వ్యాధిః” అను న్యాయమున స్వేచ్ఛసిద్ధి మైనం గాఁబోదు.

మఱియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణదేవరాయలచరిత్రము యొక్క మూడవ ప్రకరణమున 119 పేజీలో, “అయినను దోషవంశము లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట యుత్తమం బని యూర కుండ నచ్చునా? ఊరకుండ రా దని నేను దృఢముగాఁ జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతరు వాతివారు సంస్కరింప నచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనే బ్రహ్మశ్రీ గురు బాడ శ్రీరామమూర్తపతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు” అని వ్రాసియున్నాడు. ఇందువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచేఁ జక్కఁ గఁ దేట పఱుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనాథునిచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరకినట్టియుఁ దోచి నట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివారికిఁ గొందఱికి దోషవంశములుగాఁ జూపఁబెట్టుదువిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. వీని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోటుల నీవెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు వ్రాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నాడు. ఎట్లన, ఆరవ ప్రకరణముయొక్క 182 వ పేజీలో, “సోమ దేవరాజీయమునందును, పద్మనాథునిచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి వారి వంశావళియందును రావుసంగీయచరిత్రమునందును వానినెల్లఁ

బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును " అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటోన్నటులోఁ బైగ్రంథములనామములు పేర్కొని " మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల వని యూహించి వ్రాయించినది " అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో " వానిలో నసందర్భములను జూచి " అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ జేటపఱచి యున్నారు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు, " ఇదివఱకు పద్మనాయకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావలియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా? " " వానిలో నసందర్భములను జూచి " అను స్వకీయలేఖనముచే నిది విరోధించు నని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో నసందర్భము లున్న వనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యంబు లనియు, నీనవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యంబు లనియుఁ జేటపడుటండేని " " ఇదివఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న " దని దీనియం దగ్రాహ్యత దోచునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క లేఖనముచేతనే విరోధించును గదా !

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసం దర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన నవి యప్రమాణము లనియు నందువలన నవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతము లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికిఁ బరస్పరమును దేజస్తిమిరంబులకుఁ బోలెఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

ఒకవేళ లోకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో అవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్టివెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకింతు రేమో?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా లేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసందర్భములుగ నున్నట్లును నీనవీనగ్రంథము తస్మింస్కరణ పురస్సరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుడివిరో అవియే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్విపద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను బద్ధనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్నివిషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాఁబట్టి యీయాక్షేపమున కవకాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్కయుపోద్ఘాతము 4 వ పేజీని దేటపడఁగలదు. ఇట్లు మొదటి హేతువు ముగిసినది.

రెండవ హేతు విటులున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమును బాఠి పెట్టి శాసనమును వ్రాయించె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డివ్రశంస లేవ రెత్తలేదు...పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాచిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని నూత్న గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు...పోలిరెడ్డి ఆచిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని లేచర్లనాదిరెడ్డి యెట్టి క్కసానికాసనములలోఁ గానరావు? అని.

ఇదియు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రముయొక్క యపోహ్యతపు నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగారి యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో పోహ్యతమున “వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి తిని” అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లామూగ్రంథములను జదివి వ్రాయు సంప్రదాయములను జూచివ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజముగాఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క యపోహ్యతపునాల్గవపేజీలో “పిల్లలమట్టిలో శివార్చకుం డగు రామలింగమునొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో నీ బేతాళనాయనివ్రాసితామహః డగు ముంజరాజనకుఁ బూర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ముక్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగురుపురుషులు వ్రాయఁబడి యున్నారు” అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము లోని హేమాద్రిరెడ్డిచిత్రాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద!

ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁబడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగారి గ్రంథము “నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని” అనివ్రాయుట పై విలక్షణముననే కాని నిజముగ దానిం జదివి కాదని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సాహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెటు లుండినను బూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేతారెడ్డికి జెనిరెడ్డినామము లేదనుటకుఁ గాని బేతారెడ్డి మూతపురుషుఁడు కాఁడను

టకుఁ గాని చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకుఁ గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిల్లోడితకార్యస్య వాగ్జాలం వాగ్నినో వృథా.

అనున్వాయమున నీవాగ్జాలంబంతయు నిరర్థకంబు. ఇట్లు ప్రతిపేతువు నందును వివాదాంసులు పరీక్షింపఁ బ్రాశ్నింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయపేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“బేతిరెడ్డి బీదవాఁడై యోరుగింటిలో వీరభటుఁడై కొన్నిదినములు గడిపె నని పూర్వపుగాధలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరీతిగాను రావువంశీయచరితములో మఱియొకరీతిగాను... రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసినగ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థితిలోఁ బూర్వగాఢైక శరణంబు లగుచోత్రగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కువలభ్యంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వారట్లు వ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగజ్ఞానసంపన్ను లైన మహర్షులు వ్రాసినరామాది చరితములయందె యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిష్పటివారు పూర్వపుగాధలలో నిజము కనులఁ జూచినవారు గాని యార్హజ్ఞాన సంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలననుభ్రమ ప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాధలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండు ననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎటులైన నిదివారభిలషించినపైమూఁడు విషయములకు పేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియుద్దేశ్యమును నిర్వహింపక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విమర్శించఁబడును. తద్విధంబు క్రిందిరీతిగఁ జూపబట్టెడు. — “రేచఁడు మూఁడువరములు గోచనట్లు పద్మనాయక చరిత్రమునందును నాల్గవరము లిచ్చినట్లు వేంకటగిరివారిపంశావళియందును జెప్పి యుండఁగా వెలుగోటివాఁడవంశ చరిత్ర మను సీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే పేర్కొనఁబడినది.” అని.

వీరు పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును వదలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువడుట యనుచితంబుగా నున్నది. పేరిరెడ్డి బేతాళనాయకుఁడు కాఁడనియు మూలపురుషుఁడు కాఁడనియుఁ జెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబడుట యేమి నిర్వాహకము కాఁగలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగదని యేల తలంపరైరో వింతగా నున్నది.

ఒకవేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే వీరిపరమోద్దేశ్యమనుకొన్న నది యాశామోదకభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్గ్రంథకర్తలను దూఱుచున్నారు. ఆవిరోధము నిరూపింపఁ జాల రనియు నెట్లో పొసఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞాతములను నిర్వహింపదనియు వెనుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతన్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః త్సారం జలం కేపురుషాః పిబంతి” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్న మాత్రమునఁ జిత్రములు విశ్వసించఁబడవు. శాసనాదిప్రమాణంబులు దొరకక యెట్లో వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నాదరింపవలయు నని నియమ ముంచుకొన్నచో నవీనగ్రం

భములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుఁగఁపడును. కాబట్టి యట్లంగీకరింప వలనుపడదు.

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినపుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలంచియె పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యున్నారు. ఈవరముల విషయములోఁ బైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు కూడఁ బల్నాటివీరచరిత్రో పోష్టాతమునఁ గ్రొదిలివిధముగ వ్రాసియున్నారు. —“వాని (రేచని) యభిప్రకారము చెవిరెడ్డి తనగోత్రనామము రేచర్లగామార్చెననియుఁ దచ్చురిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కాకతీయగణపతికాలములో నున్నవాఁడైన క్లీసంస్థానాధిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియఁ గలదు. గణపతిదేవుడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే రేచర్లగోత్రమువారై రని దీనిచేఁ దేలును. వెలమయు రేచర్లగోత్రమువాఁడు నైన బ్రహ్మనాయుడు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్థ్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటివారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారై అయి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు రేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. రేచర్ల యనుగ్రామమువలన గోత్రమున కాపేస వచ్చి యుండును” అని.

కాబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తికిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను దృఢించుట తప్ప గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధముగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవపాత్ర విటు లున్నది. —“ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానించినతరువాత

క. నాఁదాదిగ సుకవీంద్రులు

వేడుక బేతాళుఁ డనుచు వేమఱు దిసలఁ

బోడిని నుతింప విమతుల

కోడక యవ్విభుఁడు ధాత్రి నొగి జెలు వొందెఁ.

అని చెప్పఁబడియుండఁగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుఁడు బేతాళ నాయుఁ డని పొరుషనామ మిచ్చె నని చెప్పఁబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందుఁ బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు " అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిజ్ఞారాంశమును బాదుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుపడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమున వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మునఁ బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ మగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనుపేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడఁ గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన " నాఁదాదిగ సుకవీంద్రులు " అను పద్యము పద్మనాయకచరిత్రములోను, వేంకటగిరివారివంశావళిపద్య కావ్యములోను, రావువంశీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుండు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లుగు నపుడు దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములు వీరు చూచినవారు కా రని చెప్పవలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికిఁ బూర్వమందు —

డి. దేశము లిచ్చి వేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చఁగా

వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీ ఘనుఁ డంచుఁ బల్కఱుఁ

గాళకరూకలాటకుసుకన్న డణింకణసింధుమాగధా

ధీశులలోనఁ బెంపు గను ధీరత నీ వని యెంచి పంచినఁ.

అనుపద్యమును, దీనికి బరమంతు

సీ. నాగభైరవున కానందంబు దళకొత్త
 నరబలి గావించి * సిరి నహించె
 బరగ బంచమునకు * నర మిచ్చి కేచర్ల
 గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మోంగె
 బిల్లలమట్టిపై * బిడుగు పడ్డ గడంగి
 గదల బూని యుద్ధతి * గడిసి వ్రేసె
 బేతాళు డరుదెంచి * భీకరస్థితి నిల్వ
 వెఱవక మాటాడి * వరము లండె
 గాకతీశ్వరు డెలమి బ్ర * కాశముగను
 ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళు డనుచు
 బిలువ ధాత్రీశు లెఱుగంగ * బేరు గాంచె
 నతనివిమలప్రభావ మె * తని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయబడినది. వీరిలో.—

“వాసిగ బే రొసంగి కులశర్ధను ధీఘుడు డంచు” అనియు “కాక
 తీశ్వరు డెలమి బ్ర * కాశముగను, ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళు డనుచు,
 బిలువ ధాత్రీశు లెఱుగంగ * బేరుగాంచె” అనియు జెప్పబడన జెవి
 రెడ్డికి గాకతీశ్వరుడు పిల్లలమట్టి బేతాళు డనుబిరుదనామము నొసంగ
 నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతత్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న
 “నాడాదిగ” అనుదానికి గణపతి దేవుడు సమ్మానించి పిల్లలమట్టి బేతా
 లు డని పేరొసంగిననాటినుండి యని యర్థము కా దగియున్నదనుట
 తెల్లము. “వాసిగ బేరొసంగి...పంచినక. నాడాదిగ” అనుగ్రంథ
 సందర్భమును జూచిన నెట్టివానికైన నీయర్థము కాకపోదు కదా !

ఇట్లుండగా రావుగారు “గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానిం
 చినతరువాత, నాడాదిగ.....చెలువొండె. అని చెప్పె

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బేతాళనాయుఁ డని గణపతిదేవుఁడు పౌరుషనామ మొసంగెనని చెప్పఁబడి యున్నది. " అనివ్రాయుట, యేతత్పూర్వోత్తరపద్యార్థసందర్భములు చూడనిదోష మని దేటపడుచున్నది. కవులు బేతాళుఁ డనుచు నుతించుటకు గణపతిసమ్మానము హేతువు కావలయుఁ గదా! అయ్యది నామప్రదానగర్భంబుగానిచో నేలాటిసంబంధము లేక హేతువు గాకపోవుననుట వ్రాయఁబనిలేదు. ఇంత సువ్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక ఏ రిట్లు విరోధోద్భావనము సేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ "గణపతిదేవుఁడు బేతాళుఁ " డనియే పేరొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుఁడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయుఁడు బేతినాయుఁడు బేతాళరెడ్డి బేతిరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పౌరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిద్దునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమఱ్ఱిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దదనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను ని వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యిండుక న్యూనాధికాక్షరములతో నేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుంబోనది కాని వేటు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొదలగుగౌరవవాచకములను జేర్చియే కదా ప్రియతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టదు.

ఇక నేమైన నిట్లందు రేమో. రావుగారు బేతాళనాయుఁడనునది యే పౌరుషనామము కాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టిశబ్దముతోఁ గూడినదిపైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నా రిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధంబైనదానిని వట్టిమాటలతోనిరసించుట పాపంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిజేవుఁడు “పిల్లలమట్టిబేతాళుఁడు” అనిపౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుటప్రమాణంబగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కాదని వాదించువారి కేయూధారము లేకుండుటయు అనఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నెక ప్రమాణముగ నెన్నందగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను గూర్చియే వ్రాయఁబడిన వని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త లని గాని, తీసి వేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేవిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోనివిషయములు సప్రమాణంబులైనపుడు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోనిపద్యములను గొన్నిఁటిని దామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమునఁబ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆగ్రంథము లప్రమాణము లని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గలపద్యములను బ్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోవివు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ విరుద్ధంబులైనచో సగ్రాహ్యం

బులు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసించగలను. అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పొరుషనామమే కా దని ప్రబలప్రమాణము చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. ఆ ప్లేచ్చటను గానరానందునను, బ్రాచీనగ్రంథములలో నిది పొరుషనామ మని వ్రాయఁబడినందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంటియకాదు. దీనికి నెట్టిక్కసానమ్మశాసనమే ప్రబలప్రమాణంబని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డిపెండ్రము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచే గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెడ్డియని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్లపిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్రాయుట “పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి” అని గణపతిదేవుఁడు చెప్పిరెడ్డికిఁ బొరుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలవిరుద్ధమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికిఁ గూడ నుండవలయు. వారిశాసనద్వయమునందును రేచర్లనామిరెడ్డి యని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమట్టిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరలిరువురు సహోదరు లని వారె వ్రాసియుండుటనుబట్టి వేర్వేరుగృహనామములు గలవారనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డికి బిరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. మెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన బిరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమట్టిలో వసించినందున గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుండు రనుకొనుటకు వీల! లేదు. గ్రామాంతరములలోఁ బిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహారముండినను బిల్లలమట్టిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుండు రనుకొనుటయు మెచ్చదు. ఎవ్వరైనను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీనిం బట్టియే నామిరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుడు అని పేరుషనామము నిచ్చినాఁ డనియు, దానిం బట్టి శాసనములో “ రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి ” యని వ్రాయఁబడినదనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతినాయుడు బేతాళనాయుడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇంతియ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీపేరుషనామ మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసనస్థ మగు “ తన్నా త్తన్నా ” మ్మను శ్లోకములోని “ ఖ్యాతో బేతః ” అనునది కూడ వెల్లడిపఱచుచున్నది. బేతఁ డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన యప్పటినుండి కవింద్రులు మున్నగువారు పేరుకతో నీనామమే వాడుచుండుటను బట్టి బేతఁ డని ఖ్యాతి నందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పేరుషనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంతకేవలముగ నీశాసనములో నూచింపఁబడినదిచూడుడు. ఇందు “ బేతనదండ ” అని నూతనవిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని) దండించినవాఁడు (ఎరిరించినవాఁడు) అనుసర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కంతగా భేదము లే దని వ్రాయంబని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియుఁ జెప్పటవలసనే బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు నెరిరించినందున మిచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డని పేరుషనామ మిచ్చు ననువృత్తాంతము సంతకేవలముగఁ జెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరిత్రము మొదలగువానిలోఁ గొంచెమువివరముగఁ జెప్పఁబడిన దనియుఁ బద్మనాభాచరితాదులలో నింకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁ బడినదనియు వీని సన్నిటిని సవరించి వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ బై విధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియం దగియున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుండుదుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రామాణ్యము రాఁ జోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ జారుపనామ మని వినిధ్యముగ వ్రాసినా రనియు, నవీశకల్పనమునకు వెనుదీయఁజాలరనియు, చెవిరెడ్డిగాధయె విశ్వాస పాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయు నవిమర్శ సిద్ధంబు కాని వేఱు గాఁజోదు.

188 వేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలంపరాదు. వారు 178 వేజీలో “వీరియవరు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేతిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యుఁడై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనక్రింద దండ నాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎచట వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యఁడా? కాకతిబేత రాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపదు నొకండవశతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవశతాబ్దమునంతము ననునున్నవారు. వీరభద్రరావుగారు కూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క యైదవప్రకరణములో 150 వ వేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవశతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సభ్యసాయిరమండలమును బరిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యఁ డగుచో స్వోక్త మైనకాక

తీయభృత్యత్వము భంగపడకపోదు. ఆపేరిటివాడు కాకతీయభృత్యులలో నెక్కడుండి, వానికి దండనాయకుడుగా నుండెని చెప్పట నిరాధారము. మఱియు దండశబ్దమునకు దండనాథుడనునర్థము లేదు. దండనాథుడనగా సేనానాథుడుకదా! దండపదము చతురంగ సేనాబోధకమైనందున దన్నాథుడని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాదగినయర్థ మొకదండశబ్దముచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జనపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును, అది యెచ్చటను గానరాదు. దండశబ్దమునకు శక్తిచే నాయుర్థము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయుర్థమువచ్చునని యాశపడుటయువృథాయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలన జెప్ప దగియుండును. దండశబ్దమునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు అచ్చుత్పయంతమైనపుడు దండపంతుడు దండకర్త యుండు మొదలగునవియు నర్థములు కోశారూఢములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని వంటివాడనుకొన్నను ముఖ్యార్థ ముపపన్నంబగుచున్నది. ఇట్లుండగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందు దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వాక్తివ్యాహతిని గనక యూహను బేగును లేనిబేతనకు దండనాథుడని వ్రాయుట సాహసమాత్రంబగును కదా! కాన వారాయుర్థమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటవహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూత్నగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నారు. అదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని నామిరెడ్డి యెట్టిక్కళాసనములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లు చేసి వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తతరము గాక పోదు. ఇదిగాక ఏరిట్లు వ్రాయుటవలన బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకు కాఁడు, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు, చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబుగాదు అనుట యెటులు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒకవేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందుచేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనఁగా, పద్మనాయకచరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరినియే వ్రాయఁబడినదికాని చెవిరెడ్డి పేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ బై వారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళచరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వముపదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డిని బోధించెడు బేతాళనామము పదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్న చో గ్రంథకారులు మూలపురుష విషయములో భిన్నభిన్న నామములు వ్రాసినారు కాబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్న దని వీరు వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒకవేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొందఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యందురేని, మూలపురుషుఁడనఁగా నయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబమునకు మొదటివాఁడని యా? మీయభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావుగారి నడుగవలసి యున్నది. మొదటిపక్షమున జగదీశ్వరుండు దక్కమణియొకండు మూలపురుషుం డనువాఁడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషునకును ఐనకుం డొకం డుండక మానఁడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, ప్రాచీనగ్రంథకారులు కొందఱు చరిత్రములు వ్రాయు

పప్పుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకాగణముననో తత్తద్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైన వానిని దెచ్చి యీవలి వారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతమాత్రమున నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారినింక క్రమము విచారించునపుడీ మాండ్రులచరిత్రముయొక్క యైదవ ప్రకరణపు 149 పేజీలో “ఇంతియగాక గణపతిదేవునికిఁ బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారిపూర్వులలోనివాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు కాకతీయులచరిత్రమునందు మొట్ట మొదటఁ జేర్కొనఁబడినవాఁడు త్రిభువనమల్ల కాకతిబేతరాజు, గుంటూరుమండలములోఁ జేబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ జేర్కొనఁబడియెను. న్నాజామూరాష్ట్రములోని పాథాలశాసనములో దుర్జయుఁడు ప్రోలురాజు తండ్రి యని వ్రాయఁబడినది..... గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరుమండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు చేర్కొనఁబడి దుర్జయునకుఁ త్రిభువనమల్ల బేతరాజునకును నడుమ మొదటిప్రోలరాజుని యొకక్రొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది” అని మొదలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగవఱచి తుదకు “ఇవన్నియుఁ బరిశీలింపఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి చేర్కొనవచ్చును” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేదు. అట్టి రాజులవంశమునందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగపఁజెడివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపాంశాలము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించియే యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములలో దాము వ్రాసినదెల్ల స్మరించియు రావుగారు సమాధానపనుట మేలు.

ఇక నేడవపేరువు.—“చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పాపవనామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి... ఎట్టికర్త భర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యావృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. చెవిరెడ్డి యొక్క యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎట్టికర్తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు వితరణ కర్త శౌచగాంగేయ...బిరుదములు బేతిరెడ్డి వహించు చుండె నని యామెశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి వితరణ కర్తలగు...తా నైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యుండుచుచున్నవారై తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి...రేచుఁ డనువానిని తుద్రఁజేవరల ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట కంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేదు " అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుదాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, నట్టి ఘనుఁ డైన బేతిరెడ్డి తుచ్ఛధనమునకై రేచని సంహరించినాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మిచే సంతకుఁ డరువార జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగ్రంథము వలననే సమాధానము రాగలదు. ఆశాసనములో " ఖ్యాతోదేతః పిల్లలమట్టిబేతిరెడ్డి బేతనడండ " అనువానిచే గణపతిసమ్మోదప్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా ! ఇది గాక, ప్రతివిషయమును శాసనములలో వ్రాసియే తీర వలయు ననియు, వ్రాయనిచో నగ్రాహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని వెనుక వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును నెన్నోచోట్లు వ్రాయంబడుచు న్నది. కాబట్టి యీప్రథమాక్షేపము నిలుచునది గాదు.

ఇతర రెండవయాత్రే పముగూడ నిట్టిదే. వెలుగోటివారి పంశ చరిత్రమున రెవ పేజీలోఁ జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు సమాధానము వ్రాయఁబడినది. దానిం జదివియున్న నీయాత్రేపమే చేయకుందురు. ఇదిగాక,

శ్లో. ఆసంతుష్టో ద్విజో నష్ట స్సంతుష్ట ఇవ పాశ్చిసః

సలజ్ఞా గణికా నష్టా నిర్లజ్జేవ కులాంగనా

తృప్తియోగః పరేణాపి న మహిమ్నా మహీయసామ్

పూర్ణ శృంగద్రోదయాకాఁశ్చ దృష్టాంతోఽత్ర మహర్ణవః

సంపదా సుస్థిరమృత్యో భవతి స్వల్పయాపి యః

కృతకృత్యో విధి ర్తస్యేన వర్ధయతి తస్య తాపః.

ఇత్యాదినీతిపాక్యములు రాజనఃపవనిషయములో సంతృప్త్యం దగుట తగ దని మొదలుగాఁ జెప్పుచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రుని త్రాడులను యుద్ధములందు బలిపెట్టి తా మానంపదతో నానందించుచుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇంతియ కాదు. సత్కులీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజరాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనరేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్చరాజ్యలోభమున నాతనిని జంప నాజ్ఞాపించుటయు, ధనమునకై శునశ్శేఫునిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు సైతము పితృపుత్రభ్రాతృతాదులను గూడ వధించినట్లు చరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు నరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుడువుటయు దేవతావిషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు రేచఁ డొప్పుకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నమ్మి చెవిరెడ్డి రేచని వధించుట యాత్రేపణీయముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందువలననే దీని తరువాతి గ్రంథముగూడ అనగా

“ ఎట్టిక్క-శాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరములయ్యెను. అలోపలన చెవిరెడ్డియను జేతాళనాయనికి గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తటస్థమయ్యెనని చెప్పనత్తురేమో? అదియు విమర్శితము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున జేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రకారులు జేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగు గ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టి సంబంధ మున్న దని మేము చెప్పలేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలని నీయములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా ! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కల్గిది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్ఛస్థనమునకుఁ బోవు డగువానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాబట్టి యీమాటే పము సరి యైచది గాదు.

మఱియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున జేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని వ్రాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి జేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా నైమిశసంవత్సరములు మధ్యను గడచిన మొదటి దమ్మ, డగు బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు ఖిరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను బేతాళుని నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవించవని యందు రేమో. ఈ యైమిశసంవత్సరములలో నెండఱినో యెదిరించి యెన్ని యో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా!

ఇకఁ దరువాతి గ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చునని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచేత్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమునకు నామిరెడ్డి జీవించియుండ నని వీరభద్రరావుగా రూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందు వలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడకు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందరిది విచారింప వలసియున్నది. ఏను త్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక త్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించినందున, మధ్యకాలములో త్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యుంబెట్లో మేము త్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతినొంది యుండవచ్చునని యొకవేళ నూహించినచో నది సాహసంబెట్లో మధ్యస్థు లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతిరెడ్డి మరణము నూహించినారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని త్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది యొల్లు సాహస మనఁదగుచు? అని.

వాస్తవస్థితిలో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేమూ హింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయియో, విభక్తుండయియో యుండినను దమ్ముడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా. అన్న జీవించి యందుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదవహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁజాలదు. ఒకవేళ సంతఘనుం డైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముడు పై కార్యముల నొనఁగించుటకును సార్వభౌముని వలన నమ్మానింపఁబడుటకును సందర్భ ముండదు గదా యందులేమో. నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యొన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముడు నామిరెడ్డి రుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రఖ్యాతి గాంచి వారివలన సంపదనడసి మహిమాన్నతము లైనగుట్లు గోపురములు గట్టించి స్థిరస్మృతిస్వాస్థ్యములను గల్పించెనుటకు సందర్భ ముండఁ గలదేమో? తొంచెమాలోచింపుడు. కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నట్టిసందర్భము లేదనువాఁత హృదయశూన్యం బైనవాఁత యకాని వేఱుగాఁ గనుపట్టదు.

దీనిపైని వా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఎద్దియన, « వాదమువొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యని యొప్పుకొండము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను శ్రేష్ఠుం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామరగల్లు ప్రాంతదేశము సతఁడ పరిపాలించుచుండ నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుడు పరిపాలన నేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృతి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసించవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాదిరాజుచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాదిరాజుచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మెసంగి నవసరము లేదు. ఎట్టిక్కసాన మ్మశాసనమునఁ, దనభర్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు » అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది—నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసంవత్సరము వైత్రశుక్లచతుర్దశీ శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించినట్లున్నది. కాబట్టి యప్పటివఱకుఁ నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱ్ఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్పదన్న సంగతి మాకును దెలియును. తరువాత నేరితిగ జరిగినదో ఆసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటికె బేతిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండెనని మేము చెప్పినారము కాము. కాబట్టి «అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా! » యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారని బోధించెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంతసించి సార్వభౌముడు నూతనముగఁ గిరీటము నొసంగి యుండు ననుకొనుటయందేమియు బాధకము గాన రాదు. కిరీటాధిపతు లని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్నవా రైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టినట్లు పుట్టి యుండరు కదా! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినకిరీటము చాల్చియే కిరీటాధిపతు

లగుచున్నారు కాబట్టి యామసగంటి వా రంతకు లోపలఁ గిరిటాధిపతులు గా రనుకొన్నను సార్వభౌముం డనుగ్రహించి దేతిరెడ్డికిఁ గిరిటమిచ్చినాఁ డనుటయం దేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డి మొదటిశాసనములో

“నానావసినాథకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శ్చుంబిత పాదపీఠే”

అనియు రెండవశాసనములో

“భూభృచ్చూడామణి దుచినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎఱ్ఱక్కడేవి శాసనములో

“శ్లో. రాజత్కిరై ర్గణపతివృష స్సాఖిలోర్వీశచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమవ్రతాపరుడ్రుండు గణపతిదేవుండు సనేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులనే నీరాజితమగు చరణయుగళము గలవారై యుండి రని తేటపడుచున్నది. ఎఱ్ఱక్కడేవిశాసనమువలన గణపతిదేవుండు సకలపృథివీపతి కిరీటరత్నద్యుతితతిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయుఁడై యుండ నని తేటపడుచున్నది. వానివశంపదులైన రాజులుఁ గిరిటధారు లయిననే యీవర్ణనము చెల్లును. ప్రశంసావాద మనుకొన్నచో నెవరును గిరిటాధిపతులే లేనట్లేర్పడును. కొందఱు గల రన్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కలమునఁ గాకతివారిసామంతులలో నంతఘనులైనరేచర్లవారు కిరిటాధిపతులేలకారైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావు గారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీటమును వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరిట మిచ్చుట యసంవర్థము గదా” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోడు. ఎందుకనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా నిరి ఘేషును ధరిం
చుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు
వచ్చు ప్రతిసరపతికిని ఘనతఁజెందిన నిజాంసర్కారువా రిపు డొసం
గుచునే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము జత్తకిరీటు లైన రాజులకు
విశేషసమయములందు మరలసిరి ఘేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసం
గుట గనుచున్నారము. ఇవన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీట
మిచ్చుట యనందర్థ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేలిరెడ్డికి గణపతిదేవుఁడు పూర్వ మున్న రాజ్యమున
కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు నెనుక నుదాహరింపఁబడిన
“ దేశము లిచ్చి ” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి తదాధి
పత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు నను
కొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇఁకఁ బైశాసనమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱ్ఱి
క్క సానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుట
శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాఱు నడ్డమువచ్చుచున్నది గావున
నించుకఁబెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రా
యించిననే ప్రమాణ మగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి
నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున ఆతనతరము
వారగు ననపోతానాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసన
ములలోఁ దమ తాత యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన
పాండ్యరాజవిజయము పేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము
మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞ
సింగమహీపతియొక్క రసార్థవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి
యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందునఁ నివి

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్వాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యాయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క 363-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁడైనయెట్టిదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాంశ్యులమీఁది కంపెను. ఎట్టిదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామీప్యమునఁ బాండ్యులతో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్ఛత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పవచ్చును ఒకస్వర్ణముయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తా
దెచ్చినధనకనకవస్త్రవాహనాదులు నమూల్యరత్నాదులును బ్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఫాల, కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్లు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యీక్రిందిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది.—

శ్లో. య స్వాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్జయలక్ష్మీ రుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రతిస్థిరా
భూ రభూ త్కణి వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీవేంకటగిరివారిసంశాసనీయందు,

చ. వెలయఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁడవీరభటావళి చూడ నాజిహ్

బలమునఁ గుంత మందుకొని * చయ్యన వచ్చి గజంబు నోర్చి దో

ర్బల మధికంబుగా నెగడఁ జెకొని తా జనులట్టి చేకొనక
గలిగెను బాండ్వరాజుగఁజేసరి దాణయశౌరి పాండ్వలక.

అని వ్రాయఁబడిన పద్యమువలనను రేచన్లదాచానాయఁడు పాండ్వలను జయించె ననుట ధృవపడుచున్నది. " అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు అట్లు కాకపోయి నను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేకొని " రేచన్లదాచానాయఁడు పాండ్వలను జయించె ననుట ధృవపడుచున్నది " అని ధృవపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢమైన బేతిరెడ్డిరీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీరిట్టివాని నెన్నింటినో విశ్వసించి చరిత్ర కుఱిని నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు గావని వానినెల్లఁ దీసివేసినచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాఁబట్టి పై యాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము.—వీరు మధ్యమ "ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికిఁ బంచపాండ్వదళవిఫాల కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగెనట" అని యవిశ్వాససూచకమైన అటశబ్దమును బ్రయోగించి యున్నారు. తొలుత "ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాండ్వల మీఁది కంపెను " అని యుద్ధకారణమును, దరువాత " పాండ్వలతో ఘోరయుద్ధము చేసి " అని యుద్ధకారణమును, ఆవల " జయించె ననుట ధృవపడుచున్నది " అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధమున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను దెచ్చియిచ్చినవీరుఁ డైన దాచానాయని గౌరవించె ననుటను నమృతమోపుట

“ శ్లో. రక్షోగృహస్థి ర్హుల మగ్నిశుద్ధౌ త్వనిశ్చయః ”

అనునట్లు అర్థజరలేయన్యాయము ననుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములో లేనట్టి కిరీటాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగినదనునాక్షేప మెంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేలినది.

దీనింబట్టియే వీరు 190 వ పేజీలో

“శ్లో. రాజత్మరే గణపతిస్తప స్సాఖలోర్వీశచూడా
రిత్నవ్రాతద్యుతీతతినముద్భాసితాఘ్రిద్వయస్య
సస్త్ర్యాదాసరతనిఖలత్వైజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులసుఖదే ప్రోన్నతస్య ప్రహర్యైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్న కాంతులచే బ్రకాశింపఁ జేయుఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామే దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటింపఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్తయైన జేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తివలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుంగల యాయుధవిశేషంబులను బడసియు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామిరెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినప్పుడు,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా తృప్తునైభవస్య
పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః
నామః కృతిస్తుత్యగుణాభిరామః
కాచాచికాసూను రనూసత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పఁబడియున్నది.” అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడనివిషయము లవిశ్వసనీయము లనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములే లేవని పైవిమర్శముచేత నిర్ధారింపఁబడినపు డీతేఖనము నిరస్తంబు గాక పోదు గదా!

ఇంకొకవింత.—వీరు “తస్య ప్రసాదాత్” అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసి నట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేషదము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున “నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః” అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధించవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రుని ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా రీరెంటికి “నామః” అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెందినట్లగపడుచున్నది. కావుననే “గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేకూర్చు గాని వేరుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు విభోః అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభోః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు పృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డి యని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా “ గణపతి దేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును లభికసంపదయును మొదలగువానిం బడసిపట్టు చెప్పఁబడినది ” అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ జేటవడుచున్నది.

నిజ మిట్లుండియు నీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు 27 వ పేజీలో “ బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిగ్ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దీర్చియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసినందులకును ” అని వీరు వ్రాయుట ప్రామాణికహస్తమున సర్పమారణ న్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రక్షాంధులయి ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవారవ్యుత్పన్నులు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను దలంపఁడు గదా !

తరువాత “ ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల మట్టిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మింపించినయాలయ త్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురు విందశిలామయములై వెలయుచున్నవి. ” అనియు “ ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాఁటికి బేతీరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తన యుత్తింటివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు వంశాభివర్ధనము గావించి తనధర్మములను గూర్చి చెప్పకొనుట తటస్థించినది ” అనియు వాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నారు. ఈద్వితీయవాక్యము వెనుక 16 వ పేజీలో “ సముద్రఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసింపి

యున్నాను. బేతిరెడ్డి గణపతి దేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవింపలే దనువ్రాత నిలువఁజాలని వైనపు డిది నిరర్థకంబే కదా! విధవయే అత్తింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు వంశాభివర్ణనము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాఁబట్టి యిట్టివానివలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహింప నెంచుట నిరర్థకం బనుట దెల్లంబు.

ఇఁక బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాదీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్వాయము ననుసరించి విచారణీయముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దన్వయమా? లేక వెలయుచున్న పనుక్రి యయం దన్వయమా? మొదటిదానియం దన్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో నట్లు వ్రాయఁబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శశవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎఱ్ఱక్క... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎఱ్ఱక్క శాసనమున నామెభర్త... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినవీరభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగునీవిషయము నెటులు విశ్వసించియుండును? ఒకవేళ, పలాండుభక్షణము పురాణక్రోత కె నిషిద్ధముగాని పక్షకుఁగా దనుభూర్తపౌరాణికవాక్యము నేమైన నను సరించియిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇఁక సంతకు మున్ను వీరి కేమియు విధవము లేక యుండుటయే యీయాలయత్రయము ప్రతాపరుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టంపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుండు రేమో. అంతకు మున్ను వీరికి విధ వమే లేక యుండుట యప్రామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హతంబు నగుచున్నది. వెనుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డియొక్క రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యుత్థితా
దుద్భూతే విపులే కులే నరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకపాటహరణం కృత్వాప్రచండాహవ
క్రీడ శ్చిదనరాధిపస్య కృతవా న్నానద్రుమోస్తూలశమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారపక్షపులయం దండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి తెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁ డున్న విభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు నాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రుని గ్రహలబ్ధి మైత్రవిభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతననిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబ మగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయం దస్వయము చెప్పవలెను. అది ఘటిల్లదు. అనుగ్రహ మతీతము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతరికరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడనే పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్ఘట మని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివాఁనినంకచరిత్రము 81 వ పేజీలో “నామిరెడ్డి గట్టించిన యాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించినయాలయత్రయంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువించ శిలామయములై వెలయుచున్నవి” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వియు లేక దీని నున్నదాని నున్నట్లు వీరు వ్రాసి యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ డనుటకు వీరభద్ర రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బైనది. ఏ తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెవ్వి యైన నిలిచి యుండిన నయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁ గల వని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథము యొక్క ముగింపువాక్య మిటు లున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవారికి బోధ పడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేతి రెడ్డి.....బేతాళనాయుడు కాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 పేజీలో రెండవప్రతి జ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడుకాఁ డని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు. అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యుపక్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 పేజీ మొదలు 190 పేజీవఱకు వ్రాయఁబడిన (2) గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ డని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససందర్భముగ నితరవిరోధ రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివలననే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁడని యేర్పడుచున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁడని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

“ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలసిర్గయాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్ఛరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాధల నన్నింటిని విడిచిపెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అను లేఖనముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలిపెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాధల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియశీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి దేతాళనాయుడు గాఁడని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యికించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంబే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్క గాధలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట, పృథ్వీతాడనన్యాయముననుసరించుచున్న దని వ్రాయఁబని లేదు. వారికిరువురకు నభేద మనునస్పృశ్యమున నైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱిచే నేకరూపముగ వ్రాయుటచేసినచెవిరెడ్డిమూలపురుషత యవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని నెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషతకును భంగము లే దని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బై వానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్పు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించక పై గ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి యొనఱు నెఱనమ్మి “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయుటచేసినయనం దర్భవాక్యములను బట్టి చూచిననుగ అని నాపట్టంభముగ లిఖించుట వ్య త్యయముగ వారీయందే సమన్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియు న్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని వ్రాయుటకన్న ననందర్భవాక్యము లుండఁబోవుఁ గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థరూపమే కాని వేఱుగాదు. అ ట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనిపర్యవసానము కాఁగల దన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రకృతగాధలు గలవాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డి యద్రోస్తగాధలు గలవాఁడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో నప్రకృతగాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటనుబట్టి చెప్ప నగును. ఎఱ్ఱిక్కఁ దేవిశాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డివి కా వని ఘంటాఘోషమున్నచో, వీరు ప్రతి విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె ననియు వ్రాయనిచో నది యగ్రాహ్యంబనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపబడిన సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివారిశాసనములలో వ్రాయమికిని శాసనములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసిపండువకును సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతలో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయేసాధకసామగ్రిని జూపఁగలరో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్లున వారియుపక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది.—

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు.— వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయఁడు, ప్రసాదాదిత్యనాయఁడు, దుద్రనాయఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో జ్యేష్ఠుఁడైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయఁడు, 2 సబ్బినాయఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయఁడు, 5 పేర్నీఁడు, 6 నూర్నీఁడు, 7 మల్లిసీఁడు, అనుపుత్రులు గల రనియు నుదాహరింపబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైనపల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయఁడు పేర్నీఁడు నూర్నీఁడు మల్లిసీఁడు అనునేవురు పుత్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటివీరులలో సుప్రసిద్ధుఁడైనబ్రహ్మనాయఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడయై యందు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటివీరుల కాలముం దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియేకారణవచేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటిబేతినాయని

వంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియె బేతాళనాయఁ డని పేర్వా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు * అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపట్టుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” అని యొకడు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెట్టుక్కడేవి భర్త యగుబేతిరెడ్డియే కదా విషయాకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు ” అను నీప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెట్టుక్క భర్తయే విషయమై యుండ వలయు. ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డి మూల పురుషుఁడు కాఁ డనుదానికి, నెట్టుక్కడేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియె యర్థ మగును. అట్లుగునపుడు వారినువును వేర్వేరు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగవఱచి తన్మూలమునఁ దత్సాధ సంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామిరెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెట్టుక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు ” అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగవఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయనియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయనియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించి నారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱిబేతాళనాయనికిఁ బల్నాటిబేతినాయనికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషద్వయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషద్వయము భిన్న మని

కొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపురుషద్వయము భిన్న మని యెటు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్నద న్నుచో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుఁడగు పల్నాటి బేతినాయనిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగాక మానదు, అని.

“ఇందువలన “రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో...మఱి యేకారణముననో పిల్లలమఱి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు” అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారియందె యన్వయించుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేని బేతినాయనిసంతానమును బేతిరెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసంబును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నా నని యపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వాభాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్వాద్భటు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోకిన హేతు హేత్వాభాసపదములను బ్రయోగించిన ట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇక నిటు లేమైననందు రేమో, బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మనియె వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయఁకి బేతిరెడ్డికి భేద మని కాదు. దీనం జేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు

గాదు. పల్నాటి బేతినాయుడు నెట్టిక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా ! అని. ఇట్లనఁ గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బదవ ప్రకరణమునను గంతోక్తముగఁ బల్నాటి బేతినాయుడు వేఱు బేతి రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువురు నభిన్ను లగు టంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేఱుసంతానములు గలిగి యుండుటచే వేర్వేఱు పురుషు లని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁజేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర కారులు) సిద్ధాంతీకరించినా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర కదు అనినచో, నప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి “మువ్వరివంశమున నొక్కటిగఁ జేసి” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు ఏ రేయే హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గలగ్రంథమును జూడఁ గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి.—

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున బేతినాయునికి దామానా యుఁడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో నగు నేపురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయుఁడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు నైదుగురు పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

కల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయనితండ్రి దొడ్డనాయుఁ డని యందుటచేతను, పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయుఁడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కుగాఁగా బేతాళనాయని శ్రేష్ఠపుత్రుఁ డగు దామానాయనికి దొడ్డనాయుఁడని నామాంతరముగ నూహించిరి. ఎఱ్ఱిక్క శాసనములో బేతారెడ్డికుమారుఁడు మల్లానాయుఁ డని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యభీప్రకారము నామరయ మొకపురుషునినే బోధించు నని యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎఱ్ఱిక్క శాసనము నాఁటికి మల్లానాయుఁ డనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! కల్నాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగిన ట్లనేకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిమనుషుఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు ఆతనికుమారుఁ డైనబాలచంద్రనాయుఁడు ఘనబాహువిక్రములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాఁటికి దొడ్డనాయుఁ డను మల్లానాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడైన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డగును ?

కల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయుఁడు చనిపోయి యుండెనని యాచరిత్రమునఁ జెప్పబడినది. 1208సంవత్సరము ఎఱ్ఱిక్కపానిశాసనములో వర్ణింపబడి బ్రతికియున్నమల్లానాయుఁ డనెడు దొడ్డనాయుఁడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టి నది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయుఁడు మాధవనాయుఁడు తమకాసనములలో వెన్నమనాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నారు గాని పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞసింగమనాయఁడు సైతము తనసింగభూపాలిఁగుమున 4 గవతరములోనిదాచానాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి మొదలగువారి నెవ్వరిని బేర్కొనలేదు. ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజుల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? ” అని.

గ్రంథకర్త యివన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్నిమాత్రము హేతువులనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదవపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతాళనాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నెట్టిక్కశాసనమునాఁటికి మల్లనాయనికి సంతానము కనిపలేదను నదియు ననపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి దమ శాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపనందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁడయ్యెను ? ” అనునదియు, “ పల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” యనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

ఏనితో బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానములు భిన్నములు గా నున్న వనునది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డనుటకు హేతువు గాదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిమర్శమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయనికి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీమతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునామములలో నొక్కటి గొణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తత్పరివారము వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపసాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు వారివారికి నామాంతరములుగానో చిరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులధర్మంబై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియదావారణంబుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కావ నీనామమాత్రవివాదము నిలుచు నది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. దామానాయనికి సహస్రనామములు కల్పించి యుంకిన నది బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థావకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకకుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతిరెడ్డి పుత్రిప్రాత్నాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్నాదినరూపిత మూలపురుషుల యుత్తరనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంబై యుండనేని నీకల్పనంబున కంతకు నవకాళము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్నూలకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన వత్తుదు.

దీనినిరానమనకై మొదలిది విచారించెదను. చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు డగు నని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? రెండవపక్షమునఁ బ్రమాణము లేవ్వియో చూపుటయు నట్టిపురుషుడు మఱియెవఁడో యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యగపఱచుటయు, నారాజు మూలపురుషుఁ డని చాటుచున్నపద్ధతినాయకచరిత్రాదిపూర్వగ్రంథము లప్రమాణము లని స్థాపించుటయు, వీనికి ముఖ్యమై యుండును. ఇంక నెవఁడో తానాయుడు మొదలగువారు వెన్నమనాయనియఁగియే వంశవర్తనము చేసినందున బేతాళనాయుడు తత్పుత్రులు వీరిపూర్వులు గారని యేర్పడును గదా! యన్నచో నది యవిచారసిద్ధాత్మక మని తరువాత నిరసింపఁ బోవుచున్నాను. మఱి యెవ్వయు నిరోధములు గాన రావయ్యెను. కాఁబట్టి బేతాళనాయుడు మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇంక మొదటిపక్షమున నారాజు మూలపురుషుడైనపుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడని యిచ్చలేనివాడైన నొప్పి తీరవలయు. రావుగారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడనుటకు హేతువులుగా నెంచిన చెవిరెడ్డిచరిత్రములలోనివిరోధములు హేత్వాభాసాభాసంబులైనం గా వని వెనుక నావ్రాసినవిమర్శము వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక యింక నేహేతువులను నిదనఱకు రావుగారు వ్రాసినవారు కారు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమునఱకుఁ బ్రకారాంతరమున సాధింపఁగల మనుచున్నారు గాని యిది వ్యర్థప్రతిజ్ఞ యని ముందు విమర్శమువలనఁ దేటపడఁగలదు.

ఇంకొకటి.—బేతిరెడ్డియ బేతాళనాయుడు నిరువురు పిల్లల మఱ్ఱిశబ్ద ముపపదముగాఁ గలవా రని రావుగా రొప్పుకొన్నారు. బేతిరెడ్డి గణపతినాఁ డుండినట్లు శాసనగ్రంథాదులవలన సిద్ధమగుటయుఁ జెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడినట్లు చరిత్రగ్రంథా

రూఢ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయుఁడు బేతాళరెడ్డి బేతినాయుఁడు బేతిరెడ్డి అను నవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డిబిరుదముతో వ్యవహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలంపరాదు. ఎట్టిక్కశాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు “భీమాహ్వయో నాయక ఙ్జితౌజాః, ఎట్టమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః ” అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకబిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండుబిరుదములను వహించి యుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయుఁడు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకబిరుదమే వహించుచుండి రనియు నీవలివారు కొందఱు నాయకబిరుదమును గొందఱు రావుబిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా !

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెట్టిక్కశాసనములో “భ్యాతో దేతః, దేతనదండ, పిల్లలనాటిబేతిరెడ్డి” యని చెప్పియుండుటచేత నెట్టిక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పడుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడియె నని వ్రాసియుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులు గారని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయుఁడును భిన్న పురుషు లని భావింప వలను లేదు. ఇకఁ బల్నాటి

బేతినాయుడు బేతిరెడ్డి యొకండె యనువిషయం బగ్గిమవిమర్శము వలనఁ జేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూడఁట నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపబ్బదు.

ఇంక నొకవేళ నాపేరిటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్వాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎట్టిక్కళాసనమున నామెపుత్తుని డగు మల్లనాయని గూర్చి చెప్పవచ్చును “యస్యాః పుత్రః” అని వ్రాసి యుండుట యీయాహాకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్ని ర్భార్య తేజాః” ఇత్యాదులవలెఁ జెప్పవలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతే” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా! కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెట్టిక్కకు మల్లనాయుడు పుత్తుని డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్ని పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రసక్తింపక పోదు. కాఁబట్టియే యీయాహవ ప్రకరణము 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డికి ఎట్టిక్కసానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అని రావుగారిచే వ్రాయఁబడినది. వెలుగోటివారివంశవృక్షమునందు మల్లనాయఁడు దామానాయఁడు వేర్వేరుగా వ్రాయఁబడినవారు. ఈవిషయము మంచింకను విశదీకరింపఁబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కావనియు బేతీరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటను సాధించునవి కావనియుఁ దేలినది.

కాఁబట్టియే కాఁబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి ఎట్టిక్కళాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింపలేదని యాక్షేపాంతరముగఁకుఁబోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లనాయఁ డెట్టిక్కళుత్త్రుఁడని వ్రాసిండున నామె కతం డొకండే పుత్త్రుఁడని వీరూహించుటకు వీలున్నను మల్లనాయనికిఁ బుత్త్రులు లేరని యూహించుటకు వీలులేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా! అప్పటి కున్న సంతానము సంతయు వ్రాయుటకునామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండలేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకుటుంబము సంతయు వ్రాయవలయుననునియమము కాస రాదు. ఒకవేళ వీరట్టినవీననియమమును స్వీకరించినచో బేతీరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండొరులనామములు వ్రాయఁబడలేదని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నందువలన బేతీరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతీరెడ్డియు సహూదరులు కాక పోవలసివచ్చును ఇష్టాపత్తి యన్నచో “వీరలిరువుర సహూదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. రీతరము అనపోతానాయఁడు తనపుత్త్రులు పుత్త్రులు ప్రాథులై యుండఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయింపలేదు, తదభావము సిద్ధింపవలె గదా! తఱచుగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా! కావున

దీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాక
దనుటకు హేతువును గాజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పత్తులు నవపాత మాదానాయకుడు
శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయఁబడమిచే వా
రలు వేంకటగిరి...నంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గా రనునాక్షే
పము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది క్రకరణాంతమున రావుగారిచే సక
లాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయఁబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటనే
వ్రాయవలసి యున్నను గాలానపేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్యా
సన్నమైనది కాఁబట్టి యిపుడే యేతద్విమర్శము చేయఁబడుచున్నది.
ఈయాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటివిగా నున్నది. పైవారిశాస
నములందును గ్రంథములందును వ్రాయఁబడనందున బేతిరెడ్డియొ
దత్పత్తులును వేంకటగిరి...నంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులు గా రని
వాదించుచువీరభద్రరావుగారి నొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది.
రి వతరము వాఁడైనయనపాతానాయకుడు మాదానాయకు ణ్ణాపిం
చిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపఁబడి సుప్రసిద్ధుం డగు వెన్నమనాయని
నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి బాదానాయనినుండి వంశాధి
వర్ణనముచేయుటకుఁ గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయఁ డేమైన వీరి
పూర్వుఁడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును
వారు డెలిసికొనినచో, నాటవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పత్తులను నేల
వ్రాయరై రో లంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వు
లుగా రని నుడువుట యెంతశ్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాగ
లడు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని పూ
ర్వుల నందఱును వర్ణింపవలె ననియుఁ గొందఱును వర్ణింపవలె ననియుఁ
బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాఁబట్టి
వారివారికిఁ దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు, తమకుగఁ బితృ

కీతామహాప్రపితామహత్రయమును బేర్కొనుట శాసనములందును గ్రంథములందును దానపత్రములందును జూడుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే రీతరమువారు తమప్రపితామహుఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రపితామహుం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో నిట్టి ప్రాద్దువోనికుశంకలు చేయక మానభారణము కలిగి యుండును. వెన్నమనాయఁ డయోనిసంభవుఁడు గామిచేఁ దత్పిత్రాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పిత్రాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మనాయకచరిత్రాదు లందుఁ దత్పిత్రాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపిత్రాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువజాలదనియు వ్రాయఁ బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసినవి.

ఇకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూషికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిప్పుడు పల్నాటిపీఠుల యుద్ధకాలనిశ్చయము ప్రాప్తానసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది.—

“ఈయుద్ధము క్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారితపఱచుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధకాలమున వేయిగుఱ్ఱముల నంపె ననియు, ధరణికోటరా జైవభీష్ముజునకు వర్తమాన మంపె ననియు, అతనికొడుకు రెండవ కేతరాజు రాయబారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సాహాయ్యము చేసె ననియు, గల్వాణ పురబిజ్జలునికొడుకు పీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁ బడె ననియు, జెప్పఁబడి యున్నది. హొసలరాజైన రెండవవీరభిల్ల ణునినామమును వెలనాటిచోడగొంకరాజునామమును నుదాహరిం పఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలో గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు. కావునఁ బల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధరణికోటలోఁ బరిపాలనము నేయుచుండెను. కేత రాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. బిజ్జలుని కొడుకు పీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరగె నని చెప్పఁబడినందునను, పీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు నైన్యమంపె నని చెప్పఁ బడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా ! " అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటివీరచరితమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, నీయుద్ధ కాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకప్రతి నాయకు లగునలగామరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్క గాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ దోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటివీరయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుఁడు. విల్సన్ దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల నీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, తెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే నీయధ్యముజరిగిన
దనియు నూయల్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనుం డామాధశుద్ధపక్షము నందుక

విజయసమబాహు బలుఁ డ

కృజముగఁ బల్నాటిపీఠగజ మనిఁ బడియెక.

అను వద్యమును బట్టి శా. శ. 1808 సంవత్సరమున నీయధ్యము జరి
గినదనియు నానావ్రకారములుగ నీయధ్యకాలమును గూర్చి వారివారి
యూహలు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావు
గారు “వ్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు వేయిగుఱముల
సంపెను, రెండవ కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొన్ని
పోయెను, రెండవ వీరభల్లూఁగునినామమును.....నుదాహరిం
డినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటిపీఠచరి
త్రమునఁ బైనామములు వేర్వేరునంబడియుండినచో నతిసులభముగ
యధ్యకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వ లక్ష్య నానామార్గములు
వట్టుట కేమి కారణ ముండును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు
వారినామములను బరిశీలించక యట్లు వ్రాసియుందురా? లేదా, గ్రంథ
ములో నిట్టి నామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు
“మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుందురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ బైవారిపేరు లెట్లు వ్రాయఁబడినవో
చూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటిపీఠచరి
త్రముయొక్క బాలచంద్రయధ్యప్రకరణమునఁ—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని.

కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యక్షునకు. "

అని కేవలప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాళబ్జములే కానవచ్చుచున్నవి కాని "ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుడు" అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కానరావు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ బైవారినాగుములు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమాయని యెచ్చటఁజూచినఁ గాన రావయ్యెను. ఇది గాక, పల్నాటివీరచరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధకాలమునుగూఁచియు నితరవిషయములను గూఁచియు 90 పేజీలుపోస్టాతము వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో "ఒకవేయియశ్వాలు" అను దానిక్రింది పుటోట్టులో "ఇతఁడు ప్రతాపరుద్రీయకృతి పతియై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్రదేవికి చాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి వడసినప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రళయని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటిప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనబడిన రుద్రదేవుడై యుండవలయును" అనియుఁ డపోస్టాతము 40 పేజీలో "నలగాముండు లేఖలు వ్రాసినవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాఁడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగాయతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుడు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధకాలమున నున్నదితఁడే కావలెను" అనియు 37 వ పేజీలో "వీరిలోఁ గోటకేతుండు సుప్రసిద్ధుఁడైనధరణికోటరాజు.....తలంపుతోఁ గోటకేతుండు సంధి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ జోయి యుండ వచ్చునని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కానరాదు" అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనివలనఁ బ్రమాణాంతరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవకేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుడు అని యేర్పడు నని వారియాశయము కాన

వచ్చుచున్నది. వారియిపోష్ఠాతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారమునగే ఆయానామముల కర్థవిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వారంతగాఁ బ్రయాసపడరనుట తొల్లముగాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారి తేలికమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వారట్లు పునఃసించినారనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాశ్రమాణంబు లెవ్వయో మనము దెలిసికొనుట యత్యంతావశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తి జ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాప్తవాక్యా ద్యవహారతత్త్వ
వాక్యస్య కేపాద్వివృతేర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కోటకేర వీరభల్లాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తిగలదని వ్యాకరణకోశాదులం దెచ్చటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లేదనుకొన్నను నివి నియతముగఁ బైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఱునుగూడ బోధించుచున్నవి. కాకతివంశమునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొదలగువారు కొందఱుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “గణపతి కింకను గూఁతులు లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును” అని 307 పేజీలో రావుగారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాఁబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.

ఇటులు 258 పేజీలో * కేతరాజు తన శాసనములోఁ దన పూర్వులఁ గొందఱను పేర్కొనియున్నాఁడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు * అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేక సంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్యయవరంపర యగపడుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొందఱు కేతరాజులు లే రని సిద్ధాంతీకరింప సాధ్యపడదుచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పూరిరామేశ్వరస్వామి యాలయములోని శాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్తుఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆతండు కేతనకు భీముం డను పుత్రునకన్న మఱియొక పుత్తుఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా! వీరభల్లాణులు చరిత్రములందు నలువురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు. మొదటి ప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవ వీరభల్లాణుఁడు అని సంఖ్యానిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నా రని తేటపడుచున్నది. ఇట్లగునపు డిది నానార్థకశబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానార్థకహర్యాదిశబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సంయోగో విప్రమోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా

అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వావ్యస్య సన్నిధిః

సామర్థ్య మాచితీ దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః

శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్త్రుతి హేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేముటకు సహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదిశబ్దములు లేవు. కాకతిద్రఘప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిద్రఘప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో సన్యశబ్ద

సాన్నిధ్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తి యగును. అవి లేవు. ఇంక గాలము సమాకాశిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇటులైనఁ గాక తివంశములో నిద్దఱు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారిరువురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవనికాలమును బట్టి వీని యర్థమును తునము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది. ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అసఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాపరుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన చానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో తెలియ దయ్యెను. ఆకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టుకొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది దెలిసి యున్నచో నీవ్రయాసమున కవసరమే యుండదు. కాఁబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని బోధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాలమును బట్టియే వీనియర్థనిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లుగూడఁ దత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము గాక యట్టే నిలిచి పోవును. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ ఇంతయేలకీ మొగటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ రాజునకు సైన్యము సంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయకుఁడు సమాకాశికుఁడనుట స్పష్టము గదా! ” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవునిశాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అని వ్రాసినారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపరైరి. అంత ఘంటాఘోష

ముగఁ జెప్పఁబడి యుండినచోఁ బై పండితు లనేకవిధములుగఁ యుద్ధ శాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తంబు కాక పోదు గదా !

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేలిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁగలదు. పల్నాటివీరచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణికోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాఁబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొకకేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును. యుద్ధశాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యైశ్రయ దోషముచేతను, దత్కాలికు లైన యితరకేతరాజులకు వ్యావృత్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము నందుఁ గోటశబ్దము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొండలు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! కేతరాజునకుఁ గోటపదము ధరణికోటశబ్దక దేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసనమును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండు యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను దెలుపుశబ్దములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినటులు కోటకేతుండని వ్రాయఁదగదు కదా ! ఆతఁడే యీరండయి యుండినచోఁ దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిప్రసిద్ధకృత్యమును దనశాసనములందు వేనియందును వ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణమీమి ? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేతిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుట లో నగు విషయములను విశ్వసింప మన్న మీరభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మైనకేతరాజువృత్తాంతమును విశ్వసిం

చుటకు వినిగచుకము లేదు. అది లేక యితఁడే యాకేతరాజో మఱియొకఁడో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుడు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణు డను సిద్ధాంతము గూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న నన్యోన్య్యాశ్రయంబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంతరావ్యావృత్తియుఁ జూపెట్టియున్నవి. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా! రెండవవీరభల్లాణుడు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ జొయిపట్లు వ్రాయించ లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? రావుగారికి శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యెను. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్ములమున “ఇంత యేల? ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు.....పృష్ఠము గదా! ” అనియు, “పల్నాటివీరులకాలమును దేలిపెడుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో ” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీ ప్రతాపరుద్రుఁడు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు స్థిరము లేదు. ఎందుకనఁగా నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంపునపుడు కర్ణాటమాళవమళయాళప్రముఖదేశాధీశుల కందఱకు సంపినట్లు వ్రాసిన

కవి కాకతివారికి యుద్ధాహ్వానపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేదు. కనుఁడు. పలునాటిపీఠచరిత్రమున సలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వాన పత్రిక లంపినోడను సందర్భములో వాక్యములు క్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నవి.—

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశతతికి
 బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
 మున్నది యని భీతి నుగ్విశు లెల్ల
 సప్సనా లిచ్చినా రడిగినయట్టు
 లేనును మీరలు నేకమై యిపుడు
 పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
 బ్రహ్మనాయనిగర్వఃకటిమ దూలించి
 మనసులో నరమరల్ మానియు మనము
 పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెదము
 శ్రీగిరీశునియాన చెన్నునియాన
 అని బాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
 మామగండమకోట మనుజేశునకును (1)
 ధరణికోటపురికి దక్షిణదైవట్టి
 భీమదేవుం డనుప్యథ్వీశునకును (2)
 గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
 సురగ సేనుం డనుసుర్వీశ్వరునకు (5)
 నేడుమూడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
 బొన్నాళ్ళభూపతి (7) పొదితెరాజులకుఁ (8)
 గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
 జేవాద్రీ నేలెడుతెలుఁగుబిడ్డలకుఁ (11)

బెడబావలభూపతి (13) భీమసినులకు (13)
 మూర్ఖకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (14)
 సంగ్రామవిజయుఁ డా జయ దేవునకును (15)
 జయసింగునప్పవతికిఁ (16) జంద్రాద్రివతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళవతికి (18)
 వీరభిఞ్జుఁడు విక్రమాధ్యక్షకు (19)
 నరవసింగాళ్ళున (20) కర్ణమావతికి (21)
 బంగళవతికిని (22) బాండ్యేశునకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 పగ వెట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 నయలేఖ లంపెను నలగామరాజు
 నవతిపుత్రుల కేల్ల నమకూరఁ బోరు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు
 లే నని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మివ్వడు కామునికడకు ॥

అని. ఇట్లైనరెవరికో యూరును బేరును చెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 త్తల కావ్యవపత్రికల సంపి నలగామరాజు దనరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకశిలానగరసామ్రాజ్యము నేలుచు ఘనతఁ గాంచియున్న
 కాకతివారి కావ్యవపత్రిక సంపకుండినపు డనాహూతుడైన ప్రతాపరు

ద్రుండు పిలువని పేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపె ననుట విశ్వసనీయము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొక ప్రతాపరుద్రుండు అనఁగాఁ జేరుచేక యుద్ధమున కాహూతులలో «కటకాధిపతికిని గల్వరాయనికి» ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁ బడినవధవతులలో నొక్కఁడై యుండనోవు. కాకతివారికిఁ దక్క నితరుల కెవ్వారికిని ప్రతాపరుద్రనామ ముండ దని చెప్పట సాధ్యపడదు గదా !

ఒకవేళ రుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే వాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెఱింగి సైన్యము సంపెనని యనుకొనుటకును వీలులేదు. నలగామరాజు నంతటి సామంత మహీశాంతుల సంతతుల కిరీటరత్న శాంతులచే నీరాజితాంఘ్రియుగళుండగు రుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁడను విషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా ! ఏ రిరువురకు రూఢనంగతి యుండె ననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామునిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గఠోక్తముగఁ జెప్పఁబడినకోటకేత వీరభల్లాదులు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని స్పష్టముగ నుడువ వచ్చును. దీనికై నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పై వారలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతనతండ్రి యగుననుగురాజునకుఁ జందనమౌలురాజు దనకూతు నిచ్చునపుడు హరణముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితాలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృ పితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధరణికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనతఁ కెక్కి యమరావతిశాసనములో వ్రాయుఁబడిన

“స్వస్తిశ్రీచతుస్సముద్రముదితవసుంధరాపరిపాలక శ్రీమత్త్రిగయనపల్లవప్రసాదాపాదితకృష్ణవేణీదక్షిణ వట్టహాసావసీవల్లభ భయలొభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకపద్మగేంద్ర విభవామరేంద్ర.....శ్రీమత్సహమంధలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుచిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుండయి యుండె ననుటకు నందియము లేదు. మఱియు నిలేడు రాజమహేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్ర దేశమును బాలించినగొంకరాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశమునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామయగుగొంకరాజునధీనముగానే యుండె నండ్రు. ఇంక రెండవవీరభల్లూఁగుడు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశమంతయు నుద్దామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కాలపురాజుకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగపై న్యములతో యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రముగా దనుట తెల్లము గదా! కాఁబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు రెండవవీరభల్లూఁగుడు గాక యాపేటివా రెవరో యై యుందురని నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కారని నిశ్చయింప వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపె ఘని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనచ్చుదు

“మన కప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములఁ గూర్చి
పగతుల శిరముల బలిమిని గొట్టి "

అని చెప్పె ననియు నాపత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడి

« కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు

లే పని యంపెను లేఖలు మనకు »

అని యనుకొనిరనియుఁ బైసందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినగా
(మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా
మనమియ్యవలసినకప్పములు లేవు అనికాముఁడు మనకు లేఖలు అంపె
ను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు
నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో
వారికివి మాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాతృర్య
మగుచున్నది గదా ! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు
పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండయి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప
మయినపల్నాటిరాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు
లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు
కొనుకొర్కితో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నెంత
మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను
విస్తరించి వ్రాయఁబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు
లేడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు
వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁ
డయినపుడు తత్పుత్రిం డగుకోటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ డనుటకు
'వీలుండదు కదా ! మఱియుఁ గోటకేతుండు దనమేనమామ యయి
చక్రవర్తిగా నున్నగొంకరాజున కొకవేళఁ గప్పము కట్టినం గట్టును
గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టుడు గదా! కాబట్టి ధరణికోట రెండవకేరరాజు ద్వారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాణుడు కాక మఱియెవరో అపరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి నవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్ఛత్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బ్రసిద్ధిగన్న రాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతి కప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసి తదాక్షిణ శిరసావహించి యుప్పనములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కెతో యుద్ధమున కేతెంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు నలగామునకు గప్పము గట్టుచుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్పరింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు వారిపీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాళెగాం ద్రకుఁ బ్రతాపరుద్రుడు వీరభల్లాణుడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుడు పాండ్యేశుడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేఱుగా నుండ నోరదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగారు ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు నల గామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱము లంపె ననియు రెండవకేరరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయబారము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాణుని నామము.....యన్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికై నలగామరాజు వారి కావ్యసప్తత్రము లెపుడంపెనో వార లెపు డేరితిగ వచ్చిరో విచారించవలసియున్నది. నల్లాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయఁడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజునీతి న్నాయానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి నలగామునుద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికై పంపి రనియు నారఁడు సంధి కొడంబడక మలిదేవరాజుబ్రహ్మనాయకాదులపౌరుషవపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్పు మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువారఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యఁడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి నలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బైకథాసందర్భము నిటులు వ్రాసి యున్నారు.—

“దూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట నలగామరాజును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును లేఖలను బంపించిరి.....నలగాముఁడును వీరపురుషోచితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొనర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేలి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజులనేకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని నలగామరాజును గలసికొన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ గూడినవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను.” అని.

యద్ధాహూతుం లంఘనరాజులరాక పల్నాటివీరచరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపుచున్నది.

అలలి మీఱ వీరభల్లాణుడు (1) వచ్చె
బలువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండు వేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ ముమగ
బొన్నా శృవిభుఁడు (2) సముద్యుత్తివచ్చె
బడినూలు వేలకా ల్బలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గడిసె. మాళవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్ల
సమ్మదగివయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
మద్రుఁడు (4) పంపించె మాళవంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * పుండును (5) గలసె
నీలికెక్కెంబుల నేతైనబంట్లు
వెంట రా' (6) బంగాళవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన మైనబలము
నిరువదివేలతో నేతెంచె నొడ్డ
భువి గేలుబలదేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
కూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరవతులు (9)
కామునిఁ గదినీరి గౌరవ మెనుగ
ధనరథాన్యుఁడు (10) వచ్చె దర్పంబు మీఱ
మహిదేవిజాముఁడు (11) ముదకరుల్ వేయి

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె సాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ము * తృవమునఁ రాఁగ
 ద్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశనరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామవసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధ సేనుండునుఁ (15) బకువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్యయఘోటకయుతుఁడు
 గుండమజేవుఁడు (16) గొట్టూరిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లొబండ్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రపుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెనఁగఁగ నేతెంచి రివ్వధంబునను" అని.

ఈరాజులయొగమనవిషయము సావధానముగఁ బరిశీలించు
 దగియున్నది. పల్నాటిదేశమునకు ద్వారసముద్రము దేవాద్రి మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము మున్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘోరజరము మున్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తరదేశములు మిక్కిలిదూర
 మున నున్న వనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కయ్యమునకు నడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 మున్నగుసీతిబాధలు వాచానుగోచరములయి యుండె ననునది సుప్ర
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పితకగా వచ్చువారలు
 నెలలపైని వత్తురు గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 దురు. ఇట్టిసీతిలోఁ బైఁ బేర్కొనబడినవిధముగ రాజులు గజరథ

హయపదాతివర్గముతో వచ్చుట కెంతో కాలము పట్టును గదా! పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చట జేరుట కును వారిచ్చటికి సపరివారముగ నేతెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టునని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మఱియు నాహ్వానపత్రక లందిసెరువార

“వ్రాయించి పంపిన వా లెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబుఁబొస

లనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతపట్టు చింతించి యావల బయలుదేసినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూర దేశములం దుండినవారు గూడుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేయొ యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘవైరము గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధులయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుద్ధమునకుఁ దడవు నేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయం బనిలేదు. నలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరినవెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదివములలోపల బంగాళమతయాళాది దేశాధీశులు తమతమదేశములనుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యముపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. నలగామరాజు “మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని చదువరు లెఱుంగఁ గలరు. కాబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యనంభావితము.

మఱియు వార లిటుకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁజూపట్టదు. కనుఁగ, వీరభల్లాదు లెక్కకు మీరినగజములు పదుమూడువేలు భటజనులు గల సైన్యముతోను బొన్నాళ్ళ

విభుడు లక్షకాల్పలము గల సైన్యముతోను మాళవపతి ముప్పదివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును ప్రతాపరుద్రుడు తొమ్మిదివేలు కాల్పలము నమ్మకమైన సంఖ్యలేనట్టి నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గలసైన్యము నంపినట్లును ప్రాచీదేవుండు పదివేలుకాల్పలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లతోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు బంట్లు గలసైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు గుట్టములు లక్షబంట్లు గలసైన్యముతోను మహాదేవిదాసుండు వేయి గజములు వేయిబంట్లు గలసైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు పదిలక్షలబలముతోను పద్మసేనుండు రెండువేల పెద్దగుట్టములతోను గుండమదేవుండు గొబ్బూరిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట యెనుబది మంచిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివ్విధంబున అనగా నెనుబదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును జెప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరుపదిలక్షలకు మించియున్నది. ఇచ్చటఁ బదునేఱురు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాహ్వాన పత్రికలో వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మిండుగురురాజుల సైన్యము యొక్కయు నిందు లెక్కలేకచెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ దెలియఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో సగోచర మగును. కాబట్టియే కవి

“వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు”

అని వ్రాసెను, ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు వచ్చునంతవని పల్నాటిపాళెగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు. తుదకు వచ్చినసైన్యమువిడిదికైనం బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీశైలా రణ్యము చేరువ నున్నది కాబట్టియది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

ఊన్నోదకములకుఁ బూజి టేదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి పంచెములో వచ్చినవగవలన జరిగినయీ చిన్నభూస్వాముల తగవు వాస్తవమునఁ గవిచెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి కావనాదు లందఱు దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లెచ్చటను గానరాదు, ఈ వచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు మలిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద చేసిన వాఁడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బైరాజులు రావలసినంత పనిగలిగియుండు నని నమ్ముటకు వీలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు “మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ జేరిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది” అని వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయ ములో ననేకాసందర్భములు కావవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయ నైతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు “బ్రహ్మ నాయఁడు మఱి పన్నిద్దఱు భూస్వాములు పశువులమేపరులు గలిసి పల్నాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద యుద్ధము చేసిరి” అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాఁ డనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగ వనియుఁ దేలును. రావుగారితిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్న మాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గా వనుట తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నందున్న ప్రతాపరుద్రాది శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే ముచ్చువారు దూఱుట తగదు.

ఇక సంతటి శ్రీనాథమహాకవి యింత యసంభావితార్థమును బ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమకావ్యోత్కర్షమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట “కవీనా ముచ్చాసితా సౌందర్య గుణా మృదోద్యాః । కవే రాహర్య వర్ణనమ్ ” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నయది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు వందల సంవత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవకీర్తి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలందు? పాదవిరహాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు. ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాడు.

ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిచరిత్రోపోద్ఘాతమున ననేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థాలీపురాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోద్ఘాతము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాడు గాఁ జెప్పఁబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుడు సర్పచాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుడు సర్పదలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, నతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగడట్టి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండ వలయును. రావణుడు రాముడు నేక కాలమం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశచంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనుగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కార్తవీర్యార్జునుఁడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడై నైసయెడలఁ దరమునకుఁ బూర్తిగ నూత్రోడ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురా జుండినవాఁ డగును. కురుక్షేత్రయుద్ధము జరిగినతరువాత నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడు వందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాఁగుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దపఱచి హిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు" అనియు, 4వ పేజీలో "అనుగురాజు చేదిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేల వచ్చెనో చూతము. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాతకములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జీడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యఁడు సామాత్యుఁడు సకుటుంబుడై రాజ్యమును వదలి యిలవేలు పైస చెన్న కేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి నచ్చి వచ్చి కృష్ణా నదీస్నానము చేసినప్పుడు తాము ధరించినసల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె నని యు సంతటఁ బాపవిముక్తులైరనియుఁ జంకనవోలులో నపుడున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూఁతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి స్వదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్పుయినచెన్న కేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పఁబడినది. ఎన్ని సంవత్సరములక్రిందటనో కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమున దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేలుదురు గాని దేశము సరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ బెఱికికొని కట్టగట్టక యందఱు నొక్కసారి బయలువెడలి యుండరు. చెన్నకేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక స్త్రీలు చెప్పె ననుకొన్నను జేదిరాజ్యమువంటి రాజ్యమునుండి లొలగించు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్నకేశవునికిఁ బుట్టట చిత్రమే. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేదిదేశము నంటికొని వదలకయుండుట దురవగాహము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసినచ్చినపుడు తనపూర్వుఁడైన కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతోందరలవలననో స్త్రీత్తుదొరగాదు చెప్పినట్లు రీవాభగేలులనలననో లేక యస్యతత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి ససైన్యముగఁ బలవాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్టకాలమున ననుగురాజు దన దురదృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యార్జునుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవిత గాదు "

అనియు మున్నగు నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదాదులు చూపినారు. కాబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలలో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాథలను విశ్వసించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాబట్టియే కృష్ణదేవరాయచరిత్రము పదుమూడవప్రకరణమున "మనదేశములో సత్యవంశములగు చరిత్రములను వ్రాయనభ్యాసములేని కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁబూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మానవు." అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్య

మున కేపల్నాటివీరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము కేవలము పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు రచించినట్లు లోకప్రవాదము గలదని యుమాకాంతముగారు తమ పల్నాటివీరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుడు దేశ సంచారము చేయుచు మాచెర్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్నకేశవుని నేమిచునుండ నొకనాఁడురాత్రి చెన్నకేశవుఁడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీపురోగముక్తుండ వగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుండు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసించి పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి చెన్నకేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి చెప్పఁచు దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగునఱకు పురోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత నేకారణముననో మనస్సు చలించి తొంటియట్లు విషయప్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్నకేశవుఁడు కోపించి ప్రతిదినము వగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁ డారో జలనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగవడి నీవు పఠితుండ వైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాలనది మూలమాదిగలపాలోగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మఱునాఁడుశ్రీనాథునిచు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో కష్టముతో రచించిన యిమ్మహాగ్రంథము భగవంతుఁడు చేకొనినచో దాన ఫల మేమి యని దుఃఖావేశంబుతోఁ జేత నున్నతాళపత్ర సంపుటము చింపి చిందఱవందఱగాఁ బాఱ వేసె నట. మూలలు మాది

గలు మొదలై సవా చెవికి వొడిసెట్రములు నా కికిని రలు. ఈ కథయొక్క సజానిజము లెన్నను గ్రంథ ముఁచోలని సంప్రాప్తిముగ లేక శకిలములు గా నొడివెట్ట గొంతి మఱియొకవెట్ట గొంతిగఁజాల మిట్లనఁ బిచ్చకుంటలు మాలలు మొదలగు విన్న బాసులయొద్దము లోనే యున్నమోట నా స్థలము ॥ అని మొదలుగా వ్రాసియున్నది. ఇటులు లోక ప్రవాదిమునకు సమాధియు సర్వమొందున నింతయే దీని వాస్తవ మగు యుండవోను. ఇట్లు పుక్కిటిరాణముల మూల మై నది కావున నే యీ గ్రంథము దోషములపాతై యున్నదని పోచెడిది.

కొంతలు.—పొట్టిపేటలదర్శినిమును గివి మహాభారతమున కనురూపముగ రదియింప నెంచి యనేకిషయములను దోచివెట్లు కల్పించినాడు. నలగానురాజమలిదేవరాజునులను నునుపొండపులకొద్ది చేసి వారియుద్ధమునకు మ్యూసిమునలై వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపందము కాగముగాఁ జేసి యోటువశిసవారల కింజ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటసగరమున గోగ్రవాణముమాడ్కి- మందాడిసగరమున గోగ్రవాణమును మలిదేవరాజులు సమయబద్ధ పై శ్రీతైలముగో నేడునంద త్సరిములు గడిపినతరువాత రాయబాదుల సంప్రదించునల యథో ద్యోగ రాజాహ్వనాదులను గొంతెమించుమించుగాఁగల్పించి తునకుఁ గార్యనుపూడిని గురుక్షేత్రము నావించి బాలచంద్రనాయని సభిమన్యు నిగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గృష్ణునిగాను జేసి కథాశీరిము నెంతయుఁ జెంచి పెద్దఁ జేసినవాడు. సర్వలయతీతయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేవలతరమునఁ జనియుఁ బుణ్యశమంజైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁడై పాటి గాక) తీర్థయాత్రకము వెడలి వచ్చి వివిత్రమైన పూటిజేశమున నసించినఁ జనియుఁ జెన్నకేశ పుని సాక్షాత్కారముగలవాఁ జనియు నేనుయేమియో కల్పించినాడు. వాస్తవమునఁ బాలమాచాపునయనునది పాలమాచలను నాంధ్రభాషా

శబ్దములతో జేరిన నామము గలిగియుండియున్నను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబన) అనునాంధ్రపదముతో జేయు స్పృందునను వీరికులదై నముకేరు గూడ చెన్న యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను అనుగుశ్శిల్పము నట్టిగగానే చూపట్టుచున్నందునను వీరాంధ్రదేశాభిజనులుగా చెన్నిదిగి యున్నారు. వీరిమంత్రులకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులము జేరినాయు కు దొడ్డనాయుని పెన్ను అని మొదలయిన నామము లును దీనిని బహుపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున నెనించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముకలిగియుండుటయు నాగ్రామ మేకశిలానగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీముఖండాదులచేతను ననుభవముచేతను వెలమపదము ముసూయాంధ్ర దేశములో నున్న నాలవజాతివారిలో నొక తెగవారియందు మాధమకులయునాయుఁడు దొడ్డ పెద్దఅన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయును ప్రసిద్ధంబు. దీనిం బట్టియే “బ్రహ్మనాయనితండ్రి మున్నగువారు పెచ్చిమ నీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు” అని యచటిపెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును చిల్లిలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల బేతెడ్డిచంశజులే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుగుపఱచి యార్యానర్తమునుండి వీ రనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాఁడు కాని వేఱు కా దని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రవైషధాదికృతికర్తయై ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవీరాజై యుండినచో నింత యసంభావితార్థములను జెప్పఁడు. తదీయకవితాసుధారసమును గ్రోలి తన్మాధుర్యాదుల ననుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు నాతండు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నము నెప్పటికీ జేయఁడు. చేయవలసి వచ్చినచో నద్దానిసందర్భములను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథాశ్రుతగాహి యైన యాపేరిటిమణియొక్కయవగల్భకవిచే గూర్పబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్పినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహత్త్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథమహాకవి రచియించినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతియ కాని జేఱుగానోపదు. కాఁబట్టియే యీ గ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపట్టుచున్న వని యుండు.

దీనం జేసియే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 26 పేజీలో “ ఉమాకాంతముగారు ప్రకటించినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారములోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీ పుటోట్టులో “ ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారనైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారుగాని, యీ గ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను ఏక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగుచున్నది ” అనియు వ్రాసినా రని యెంచెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాపరుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపమి మున్నగువానిచే రావుగారిసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని. అది పైవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బై సందర్భము లన్నియు నెఱింగినరావుగా రాభాగములోని “ ఒకవేయియశ్వాల ” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారింపక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటిపారి వంశచరిత్రమును దూఱవచ్చుట యుచితంబుగాఁ దోఁపదు.

ఇదినటకు నుమాకాంతముగారు క్రకటిందిన బాలచంద్రయ్యద్ద ప్రకరణమున నున్న వాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇపుడు, మదరాసు విఖరపుస్తకభాండాగారములో లెక్కకుమిటి యున్నప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-52 గలప్రతులలోని కొన్నివిశేషముల నుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వానప్రకరణమున.—

“ ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
 దేవాద్రి నేలెడు తెలుగుబిడ్డలుకు
 నూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
 వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
 అరవసింగాళున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పత్తియై యుండనోవు.)

బంగళపతికిని బంచపాండ్యులకు
 మఱియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, ఆగమనప్రకరణమున

“ పరఁగంగ శ్రీవీరభల్లాణి వచ్చె
 అశ్వంబు లొకవేయి యమితప్రతాప
 రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని
 బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గదిసె

(బాచియనునది సంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరువదివేలతో నేతెంచె నుద్ది
 భూ మేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
 ధనదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
 ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

మహాదేవదాసుఁడు మదకరుర వేయి

వదిలక్షబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

దక్షిణజలనిధి దాపున నున్న

పేరైనరాజులు పృథివి కంపింప

సింధునదీతీరశివకీర్తిఘనుఁడు

గట్టుభూముల నేలుఘనులైనవతులు

గురుసహస్రద్యయఘోటకసహితు

లగుతురుఘ్నములు వచ్చి యవసీతుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతమరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ

అనియు భేదము లగపడుచున్నది. వీరల పైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణ మునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డిభూపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు విక్రమపతి అణ్ణామపతి పంచపాండులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు. ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పెరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుఘ్నము సాని (గి) పోతరాజు సత్య ప్రెగడ. పై లిఖితపుస్తకములలో ముద్రితప్రతి శున్నపాఠములకన్న నిండుక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్ననామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ననేకులు గలరు వారి హరికః గాలభేదము గూడ నగపడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్శక్యమైయున్నది. ఇదంతయు ననుభవించియే కాఁబోలు “ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని ప్రతులయోమయావస్థలో నున్నవి” అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి యుందురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయంబు వారైయు చేసిరో

శోచక యున్నది. ఒకవేళ అనేకప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపబడిన ప్రతియొక్కవిశ్వసించదగిన దని యుచున్నాము. అది తగదు, మన మెద్ది నిష్పత్తియు గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయు. గాని యెట్లుండి సను ముద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి లోని పాఠములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్ని సమీచినములు చూపట్టుచున్నవి.

“మదమునఁ బ్రాచీదేవుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముత్సవమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తక పాఠములలో యతిదోషములు కాన వచ్చుచున్నవి.

ప్రాచీదేవుడు నచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గల పాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది గాక.—

“వీరభల్లాఁగుండు విక్రమాఘ్ననకు ”

అను ముద్రితవాక్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగాఁ జెప్పట శాస్త్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాఁగు) అను లిఖితపుస్తక పాఠము సరిగాఁ దోచెను. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “తెనుఁగుబిడ్డలకు కల్గమాచతికి కడలవా గొక వేయి ధనంధాస్యఁడు” అని మొదలు గాను, లిఖితపుస్తకములలో, “తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్లెండు వేలు, కడలవారొక వేయి, ధనదదాసుఁడు ” అని మొదలుగాను జూపట్టుచున్నవి. వీనిలోఁ గల భేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకముల లోని పాఠము లప్రశస్తము లని తీసివేయు వలను లేదు. ఇది గాక అనేకప్రతులలో నేకరూపముగా నున్న పాఠములను లిఖితప్రతులలో నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును? ఇట్లగునపుడు బిడ్డలుఁడు వీర

భల్లాణి పంచపాండ్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యా నామములు గలయితరరాజులు గావచ్చును. దేవాద్రియన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామహేశ్వరశాసన మన “దేవనగదక్షిణప్రాంతంబున” అనినాడు. బడినది. బిజ్జల వంశీయులు కాపువా రాంధ్రదేశమున నైజాములో జమీన్దారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్కఁ డుండనోయి. పంచ పాండ్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెందఱో కలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుఁ డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుఁ డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపఁబడ గలదు. ఇట్లున్న వీరిం బట్టి వేతాకయ్యర్థకాలము గూడ సిద్ధాంతపడ వచ్చును. ఇట్లగుచో “మొదటిప్రతాపరుద్రుడు నలగామరాజునకు” అనిమొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. పరస్పర విరోధములవలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యర్థకాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధ ములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రాఘవెట్టి వీర భద్రయ్య మున్నగు పెక్కండు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపఁ బడినది. వానిలోఁ గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేఱుగ వ్రాయ నుపక్రమించినాఁడఁ గాన వానినెల్ల నిట వ్రాయును. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచేఁ గాలనిర్ణయము కాకపోవుట యటుండఁ జరిత్రాప్రామాణ్యకంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనానూఢమును గాదు. కాఁబట్టి పరస్పరవిరోధముల చేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామిచేతను జెవిరెడ్డి గాథలు విశ్వాసపాత్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పరస్పరవిరుద్ధ ములై శాసనానుదాహృతములై యున్న పల్నాటివీరచరితములలోని విష

యములను నమ్ముటకు వీలు లేదు. అట్లుగనునపుడు రావుగారు ప్రతాప రుద్రాదిశబ్దములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాలుఁడు అని యర్థము నల్లికొని చదువరుల కాగ్రంథముతో నిట్లే యున్న దని నమ్మకము గలుగఁజేయుటకు “చెప్పఁబడియున్నది” అని మొదలుగా వ్రాసి నేతిరెడ్డిమూలపురుషుఁడనువిషయమును నెట్టివేయ మాతొప్పుట మిక్కిలి యవిచారసిద్ధమని యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగారు రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలము నెటులు నిర్ధారించిరో తద్విచుర్భము చేయఁబడుచున్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 పైనను 1182లోపలను జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట చేతను సోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను 1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుఁడు సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యేర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి యుండదనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటుచున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనమెక్కినాఁడనుట కమరావతిలోనియాతేనిశాసనము ప్రమాణం బని చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆశాసన మివిధంబుగ నున్నది.

“అస్తిత్రీభాన్యకటకం పురంసురపురా ద్వరమ్ | యుత్రా మరే శ్వర శృంభు రమరేశ్వరపూజితః | శాకాబ్దే యుగభేందు రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ | శుక్లాయాం గురువాసరే శుభ

దినే సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమతేతన్మనః సమస్తగురవే గ్రా
మూ వరేణ్య స్వహూ ॥ సంప్రాదా త్సుగ తేశ్వరాయ విపులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్వతః ॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముదితనిఖలవసుంధరావరిపా
లక శ్రీమత్త్రివయసపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీనదీవక్షిణ మట్ట
హస్తావనీవల్లభ భయలోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృకేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురవరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమత్సహాయమండలేశ్వర కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్భుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారార్కంగా నిచ్చిన యూఘ్యకండవాటిలోని కంటేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు జోకిపల్లు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహరేత
వసుంధరామ్ । పప్తివర్షసహస్రాణి విష్ణాయాం జాయతే క్రిమిః ॥
అని.

“ ఈశానప్రకారము కోటకేతుడు శ్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను.” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు నని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీశ్లోకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందుకనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి సంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయం దన్వయ మైనచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వారును స్థాపించుట
కానము. కేతరా జొకవేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొండమన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. తా మున
రించినధర్మములు తత్కాలము తెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయుం

చుచుఁ దద్యాజమునఁ దమపొరువవరాక్రమాదులు తెలుపుట కనుచున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండుననియు దీనిం గనికవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందువలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్యప్రాప్తిబోధనమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత అనుక్రియయందే శుభదినే అనుదానికన్వయము గా నోపు.

ఇళ శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియామకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు వక్తృతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసనస్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో అయర్థమే యీశ్లోకమునకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁబడినదో చూడ వలసి యున్నది. అయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా నిచ్చినయూళ్ళు...చాయ తే క్రిమిః” అని.

ఇందుఁ గేవలముభూదానమును గూర్చియే వ్రాయఁబడినది గాని రాజ్యప్రాప్తిపేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తాం పరదత్తాంవా” అనునుపసంహారవాక్యము కూడ దానమే యిందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది. ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము మొందిరి.” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవర కిచ్చినయూళ్ళు” అని మొదలుగ వ్రాయఁబడినది. ఇందువలన, సంప్రదాతరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతస్యహః గురువాసరే శుభదినే సుగతేశ్వరాయ బహూగ్రామా సంప్రదాత” అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వయమునందే వక్తృతాత్పర్యము తేటపడుచున్నది.

ఒకవేళ శుభదినే యనుదానికీ బ్రాహ్మియయిండును చానక్రి
యియిండును నన్వయము చెప్పఁగల మందు లేమా. అట్లుగచో
“కోటకేతమహారాజులు...గురువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్న
తియై బుద్ధదేవరకిచ్చినయూభ్యు” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు
వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతికి, అను వదము
యొక్కయర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తి
క్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లుగచో
సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతికి యస్య అని వ్యధికరణనమాసము చెప్ప
వలసివచ్చును. అయ్యది “సంభవతి సామానాధికరణ్యే” అను
న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁచో రాజ్యము
నొంది యిప్పుడు తదాన్నత్యము గలజాఁ డని చెప్పవలయును. అ
ట్లుగనపుడు “ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుఁడు క్రీ. శ. 1182 సంవ
త్సరము...రాజ్యమునకు వచ్చెను” అను లేఖనము నిరాధార మగును.
అట్లుగనపుడు “కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము
వహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ
జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు” అనురావుగారివ్రాత నిరా
లంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటి
యుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ బెట్టినయడ్డు దీక్షినది. అందువలన
“ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుం డైనతనతాత యైనజేతినాయనితోఁ
బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను...దురవస్థ పట్టినదిగదా”
అని మొదలైనరావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది
గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు
ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయమున సకలోపద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాల
నముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు సాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇక నీయాక్షేపము చేయ వచ్చును. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో నతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల మధ్యము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యముచేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో నన్యోన్య్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున సంతవఱకు భీమరాజు రాజ్యముచేయుచుండె ననియు నూహించినచో నన్యోన్య్యాశ్రయదోషము తప్పదుగదా! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యముచేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు క్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాప్రాంతముననో రాజ్యమున కారంభించి క్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ బాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి లేఖనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు నన్యూనాధికభావముగఁ జెప్పట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీత మగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతురాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు. అమరావతి శాసనము తన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడియెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును జెప్పనపుడు కేతరాజుతండ్రి యని గాని కేతరాజును జెప్పనపుడు భీమరాజుపుత్రుని డని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజుతండ్రి గాని మఱియొక ధరణికోట భీమరాజయ్యయో, యీకేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజయ్యయో, యిందు నేమో యని సంశయము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగుకోటతెగవా రింక గొందఱున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి దత్తుడైనట్టి” అనుచోటి దత్తుపదము సమర్థుడన్న యర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయిన భీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజుతండ్రి గాక వారికుటుంబములోవాడు మఱి యొకభీముడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక పుత్రుని డగు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుడైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండవచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచినవారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంపవచ్చును గదా! లేదా, యీధరణికోట సత్రైవల్లితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీభీమరాజు క్కడివాడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాఠము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిది. ధరణికోటపతి కేతరాజుగును కాన నతని కాహ్వయము పంపినట్లగును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె నెవ్వఁడో యయి యుండ నోవు. కాబట్టి భీమరాజు రాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు వంబం ధమ లేదు. ఎందుకనిన.—ఈకోటపడిము ధరణికోటపడమునుండి వచ్చి నది కాదు. అట్లుగుచో “ధరణికోటపురికి దక్షుఁ డైనట్టి” అని భీమ రాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపడము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లుగాక యసంపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాఁబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడిన దన్నచో నమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసం పూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధమైన వాక్యము కాదు కాఁబట్టి యథేచ్ఛముగఁ బూర్ణనామము వ్రాయఁగింప వచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపడమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీవంశస్థులకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియు రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాఁబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్ప వచ్చునన్నచో నిట్లు విచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే కదా! అగుచో కోటవారనువానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లుగు నపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరకోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మన్నట్లు పునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్య కటకపురవరాధీశ్వరుం డనఁగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోట కేతుమహారాజునఁగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగుకేతరాజును. ఇట్లుగునపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అని పునరుక్తము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపడము ధరణి కోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యునుగ్రామ

మున వీరిపూర్వులుండినందునఁ గలిగిన గృహనామ మని యింగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది నెల్లూరిజిల్లాలో నున్నది. ఆయ్యది కైనులరాజధానియై యుండిన ట్లచ్చటి ప్రతిమామలవలనఁ దెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టినామము గల మఱియొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తముగా “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించిచెప్పె” అని మొదలుగాఁ బలుకావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందున సంతకుండరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు. 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్పరిపాలన ముతఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁజాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ జై నిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా ! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్య కాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యాయుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెమక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంత కాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుఁడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 వజీరీ యుద్ధము జరిగింది యుండి నని యెటులు నిర్ధారించగలుగుదురు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుడు 1176 పైని జీవించలే దనియు, కలచూరిపంశెస్థుఁ డైన బిజ్జలునికుమారుఁ డనియు గదా పీరు చెప్పచున్నారు ! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “ చాళుక్యుఁ డగు నాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తైలపునివద్దనుండి యన్యాయక్రాంతమైన కల్యాణపురము నితఁడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుఁడు నతని కుమారుఁడు బసవేశ్వరునిలింగాయతమతకలహములలోఁ జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కంతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ” అని వ్రాసి యున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడఁగా 1182 సంవత్సరమునఁ జాళుక్యుఁడైన నాల్గవసోమేశ్వరుడు కలచూరిబిజ్జలుని సతనిపుత్రుఁ డగు సోమేశ్వరుని బాబుడోలి స్వరాజ్యమును గట్టుకొన్నట్లు తేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుడు జీవించకున్నయెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికిఁ జాళుక్యవీరసోమేశ్వరుడు స్వరాజ్యము సాధించు నప్పటికి బిజ్జలుఁడు నతనికుమారుఁడు సోమేశ్వరుఁడు లింగాయతమతములోఁ జిక్కుపడి యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముఁడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుఁ డని రావుగారు చెప్పటకు వీలు లేదు. ఏడవప్రకరణము 198 వ పేజీలోఁ (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “ చాగి బేతరాజునకే అనుగురా జను నామాంతరము గలదేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది. అయినను గాకపోయినను శాసనములోని చాగివారికుటుంబమువారే యీ యనుగురాజు మొదలగువారని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింహవచ్చును" అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురిబిజ్జలుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజుపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరునిఁ దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘట్టిల్లదు.

ఇది గాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను నితఁడు బిజ్జలునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమారుఁ డగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“మావారు కల్యాణమందున నుండి

ఘనరాజ్యసంపదల్ కడకుఁ బోదోలి

పాలుపొందఁగా విష్ణుపారు కండఱము

లోనయి వచ్చుట లోకంబు లెఱుగు”

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉమాకాంతముగారు “కల్యాణపట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరా జొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కింక నాధారము లేదనియు సంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన నర్థము కాఁగలదు. దీనినిఁ బట్టి చూడఁ బల్నాటియుద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణపట్టణములో నధికారము క్షీణించిన దని జేలుచున్నది” అని 48 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్ దొరగారు తమ శాసనపుస్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో బిజ్జలునిపుత్రులు సోమేశ్వరుండు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శంకముఁడు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుఁడు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘుఁడు 1188 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత నతనితమ్ములు శంకముఁడు, ఆహవమల్లుఁడు, శింఘుఁడు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మారాజ్య మేలిరనియు, 1188 వఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనముఁ జేసి ననియు వ్రాసియున్నాడు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు విజ్ఞుని కొమరుం డైనచో యుద్ధకాలమునకుఁ దనపినతండ్రులు రాజ్యము చేయుచుండగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులుగుటయు సంకాశశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. వెనుక రాజాగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాగల్యాణఘూర్జనపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యెనకొమ్మరాజు మలి దేవరాజనాద్ద నుండఁగా నలగామరాజుపక్షమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యఁడై యుండవలెను గదా ! కాబట్టి యీతండు విజ్ఞునికొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరీతిగఁ జూచినను వీరసోముండు విజ్ఞుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. విజ్ఞునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండు శ్రేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యానసాసకాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 30 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబడి సంవత్సరములకు మీఱినవయస్సు గలవాఁడై పేరుండై యుండెను. అక్కలమున కాటుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే కొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రేమఁడై యుండె ననుట తెల్లంబేకదా ! అట్టి యతనితండ్రి కొమ్మరాజు విజ్ఞునికుమారులలో శ్రేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండై యుండినచో దండ్రీరాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడులు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుండు కాఁడనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాబట్టి కొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుండు విజ్ఞుని కొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతడు బిజ్జలుని కొమరుడయ్యె యుండినచో నితనికి గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచో జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయమనే గారణ మేమి? కావున నీసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొడుకు కాదని నిర్ధారింపవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగా జూచినను గొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, నందిసోముడు, నాగసోముడు, కంచుసోముడు, పెంచుసోముడు, జలమాలకర్తిన యని యేఱురు చెప్పబడి యున్నారు. పైచరిత్రములలో బిజ్జలుని కుమారుడైనవీరసోమునకు శంకముడు అహవముల్లుడు శింఘణుడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయబడి యున్నారు. గొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుశుల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేఱురు నీసోమేశ్వరునితమ్ములని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుడు గొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపై మువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముడు పెంచుసోముడు గొమ్మరాజు రాచముల్లుడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియు బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగా జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలునకుమారుడని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటి ప్రకరణమున 26 పేజీలో

“ బిజ్జలునితరువాతినారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్యాణ పురమును బడిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుడు పంకా ముఁధు ఆహవమల్లుడు ననుకాలచర్యరాజులు మూపురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సర మునఁ బశ్చిమచాళుక్యరా జగునాలుగవసోమేశ్వరుడు కాలచర్యుల నుండి తనపూర్వులు గోల్పోయినభాగములను మరల స్వాధీనము గా వించుకొనియెను. మఱికొన్ని భాగములను దేవగిరియాదవులును గాక తీ యాంధ్రులును నాక్రమించుకొనఁగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది ”

అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 పైని 1881 లోపల జరిగినయుద్ధమునాటికిఁ గొమ్మరాజువంశమువారు రాజ్య భిక్షు లగుటయు సంకాశశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్లాటివీరచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వ రునియేడ్గురు సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయ లేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జ లునివంశీయులకుఁ గల్యాణాధికారముండె ననియు నల్లారాజు బల్లారాజు మొదలగువా రాసోమేశ్వరునితమ్ములు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పత్నుఁడు గాఁ డనియు, దేటపడుచుండఁగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుడు కొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇట్లుండ బేతాళనాయనియు బేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁజూచిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి భ్రమించియో కలచరివంశముతో సుప్రసిద్ధుం డయిన వీరసోముఁడు కొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సందేహము

విశ్వాసముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని సంశక్రమమురి జలి
పెడి చరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱి యేకారణముచేతనో
కలచురి సోమేశ్వరునిసంశమును బల్నాటి సోమేశ్వరునిసంశమును
నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాస
ములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. పైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి
కాలనిర్ణయము చేయుటకు ఏలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణ
యము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన
యుద్ధకాలమును బట్టి విజ్ఞులువికుమారుఁడైన సోమేశ్వరునిఁ దీసికొన
వలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూ
పెట్టి యుండఁగలదు. కొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వఁడో ఇంకను
విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్య
సాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతవీరసోములకాలవిమర్శము ఛేయఁ
బడినది. దీనివలన నె తక్కినవారికాలవిమర్శము సైతము చేసినట్లుగు నని
తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాలుఁడు అనునామ
ములు గలవా రనేకు లుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించు
కొనుటకు వేటొందుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీర
సోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయముకానపుడు వీరలనామము
లనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో సన్యోన్యా
శ్రయదోషము వచ్చును. కాఁబట్టి కోటకేతసోమేశ్వరకాలాపేక్షులగు
వారలు తత్కాలవిమర్శమువలననే విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని
బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది కానఁ గేత
రాజువలననే కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరా జన్యథాసిద్ధుండు.
వెలనాటిచోళగొంకరాజునామము వీరిచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరితో 1918 పిబ్రవరిలో ప్రచురింపబడిన పత్రికలో బ్ర. మధుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ జంద్రసంకసదీతీరమనఁ గల యీదిగువ వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనబడినది. ఇతఁ డెవ రైనది తెలియరాదు, ఇతఁడె యనుగురా జైనచో దీసింబట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దమున యెంచవచ్చును. ఇతఁ డనుగురాజు కొడుకులలో నొక్కఁ డనియు తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశకాబ్దంబులు 1664 అగునటిదుందుభిసంవత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారిముస శ్రీమన్మహామండలేశ్వర అన్తంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి శ్రీచెన్నకేశవదేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కిపిలం బొడిచినవారు “స్వదత్తా పరదత్తంవా యా పరేతు నసుంధరా । వష్టిర్వర్షనహస్రాణి విష్టాయాం బాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివ్రాలు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటివీరాద కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దని చెప్పబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన నల్లయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒక పగుశాకిహాసనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వజ్రలింకనశ్యసంక్రమణ హసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెఱువులభీమనాథునకుఁ జెల్వంగ నిల్వె నఖండదీపమూర్తి

అని శాసనపుజనజభాగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధర్వుడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటివీరులును శ్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము” అని వ్రాసినారు.

వీరిలోన మొదటి శాసనమున, అన్యంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్నకేశవుని యొక నిచ్చినట్లు నామాన్యముగ సర్థిము కాగలదు. నలగామరాజు నొక సెట్టియుఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించినచారమున యలియ యని యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లూరు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ మగును. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండ నక్కాలపురిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయబడిన దనియు అన్యంగామునియుంపుడుస్త్రీలు యందుఁ గలిగినకన్యలు పెండ్లిదీసిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్నయపశోబ్ధములు దీక్షాప కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున నలగామరా జుండినట్లగును. ఈపాఠమున నతఁడుండిన నుండవచ్చును లేక పోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు నలగామరా జొక్కఁడు దానశాసనము వ్రాయించుట గాని సెట్టియుఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుండుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతియును గావు. ఎందుకినిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 13 సంవత్సరములు నలగామరాజును రాజ్య మేలిరిన తిచ్చరీత్రముననున్నది. వలసతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1160 సంవత్సరమున నలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱను బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యుష్మాకాంతిముగాఁగిలేఖనమును దద్దరింప నందర్య

మును జూడఁగా నలగాముడు రాజ్యమునకు వచ్చునటకు 20 సంవత్సరములవయస్సు గలవాడై యుండ నలయును. ఇట్లుగనపుడు శాసన కాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేడు. అతఁడే స్థాపించినాఁడనుకొన్నచో నతఁడు శాసనస్థాపన కాలమునకు 20 సంవత్సరములవాడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమే యయియో కాకియో యుండును. ఇట్లు కాలాసందర్భమువలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ గుమారుడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోవల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారిమతమున కీ శాసన మనుకూలము గానోవదు.

ఇంక రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ యైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁ డుండినట్లు వ్రాసినవాడు కాదు. ఆయాల యము లోకప్రతీతిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుడు పూర్వుఁడో సమకాలికుఁడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్రిమన్దిర్ణయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతమఁ మాత్రవలసి యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీర కామేంద్రుడై యై యున్నాఁడు. ఆతనిపేరే నలగామరాజున కుంపఁబడినది. ఇతనికి వీర కామేంద్రుఁ డని నామాతరమున్న ప్లుమాకాంతముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపబ్బెడు కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యా పేరిటివాడు మఱియొకఁడో యై యుండనోవు. అనుగురాజు తననాఁడే యీ దేశమునకు వచ్చినాఁడనుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

భద్రకవి వీరు మొదలనుండి మాచర్ల రాజధానిగా నీరాజ్యమును శాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగి బేరరాజవృత్తాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విమర్శింపఁబడును. పైపత్రికలో “ యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్క్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మొకంజీదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతపూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌడొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యమ పూడిలో వీరులచేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచర్ల చెన్న కేశవాలయమును బాగు చేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివై యున్నవి. ” అని యాశాస్త్రిగారే కొండఱు చేసిన యుద్ధ కాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధ కాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇక నీయుద్ధ కాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు లుండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధ కాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యక ర్తవ్యం బని యందులేని, అన వచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి నంశ చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించు టయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిజ్ఞానమునకై తత్తదధనిర్ణయము సేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదినయై తము లయిన ప్రమాణములనే యనుసరించి తన్నిరూపణంబు సేయుఁ గలను. అభ్యుపగమవాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

అప్పుడేది విచారించెదను. పైరాజులుండఁదగిన కాల మనఁగా యుద్ధాహ్వానమునందును రాజగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వారెల్లరు నుండఁదగిన కాల మనియా? యుక్తముగఁ దోచిన కొండ యుండఁదగిన కాల మనియా? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావు గారు మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రాదు లేపేటివారలో వారు యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లేచ్చటనున్న వో చూపవలసియుండును. అది సాధ్యపడమిచే రెండవపక్షమునే యవ లంబించుచో జూతము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమ రాజు రెండవ కోటకేతరాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునికుమారుడగు వీర సోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లూరుఁడు నెలనాటిచోళగొంకరాజు, అను న్నీన పక్షులతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండి నను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు నను నిర్బంధము లేదు కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లునుచో రావుగారు వీరసోమునికాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయఁడు మను ఘుడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక నలగామరాజు పంచపాండ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక వ్రాసినటులు

“బంగాళపతికిని బంచపాండ్యులకు”

(పాతాంతరమున.)

“బంగాళపతి పంచపాండ్యేశులకును”

అను శాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచపాండ్యులు వీర పాండ్య విక్రమపాండ్య సురదరపాండ్య కులశేఖరపాండ్య పరాక్రమ పాండ్యులై తేవురు సహూదరులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములై

పంచపాండవులవలె బ్రబలి పంచపాండ్యు లని ప్రసిద్ధిగన్న మధురా పురాధీశ్వరులు. ద్విత్వీయప్రతాపరుడగు నియోగమున దాచా నాయుడు యుద్ధమునకుఁ బోయి వీరలను జయించియే “పంచ పాండ్యదళనిఘాల” అనువిరుదము నొందినవాడు. ఈవిషయము 363-364 పేజీలలో రావుగారుగూడ ప్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సంవత్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురాధీశులై యుండిరని యాతఁడు ప్రాసిసెట్లు సుయల్ గారు తమశాసనముల ప్రస్తుతము రెండవవాల్యమున 222 పేజీలో ప్రాసియున్నారు. మద్రాసులోని లిఖితపుస్తకధాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు పల్నాటివీరచరిత్రపు స్తకముయొక్క ప్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ పాండ్యేశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును” అనియు నే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులను నలగామరా జాహాన్విపత్రిక సంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాని నొదఁపంచ కమునందే యాభివ్యుతచే వారు 13 శతాబ్దమునంతయునందు 14 శతాబ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది. “బంగాళిపతికిని బాండ్వేశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠముపై యోరియంటలో లైబ్రరీలో నేప్రతియందును ప్రాయఃబడినదికాదు. నలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసింపఁదగినది కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే మందపోటుఁ ధలోనిదిగా నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను వాక్యము గూడ సక్కలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱచుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆపేరిటివారి యందు సన్యు యప్రమాణము. పూర్వవాక్య ననుగుణంబును. కాబట్టి ప్రసిద్ధపం

పాండ్యులకాలములోని యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయఁడు పంచపాండ్యులు యుద్ధకాలనియామకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లగునపుడు బేతరెడ్డికి ముని మనుమఁ డగు బాలచంద్రుఁడు ప్రౌఢుఁడై యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయఁ డను దొడ్డనాయనికి రావుగారి మతప్రకార మెట్టిక్కశాసనము నాటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాశ్లేష ముండదు. తరువాత 1260 లోపల బాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రౌఢుండు గావచ్చును. మల్లనాయఁడు దొడ్డనాయఁడు కాఁడను వారిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయఁ డుదయింప వచ్చును. అతనికి 1260 పైని బాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ ప్రౌఢుండు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగి యుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేల పెద్దగుఱ్ఱములతోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు రేచ్చరిత్రములోని

“గురుసహస్రద్వయ ఘోటకసహితం

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి”

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్న మెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్నశ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటివీరచరిత్రము ప్రతులలోనన్నింటిలో నేకరూపముగఁ గాన వచ్చుచున్నది. కాఁబట్టి యిది సర్వసంప్రతివన్న శాశ మనుటకు సంశయం బేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబహ్లా మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవయే యై యుండు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ దురుష్కులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నెయింపల్పాటియుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పువలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్పసేనతో దేవాద్రమిఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండె నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బరువడి పచ్చె గురుసహస్ర ద్వయ ఘోటకయుతుఁడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమ ద్రాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నెందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొకవేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని”

అనుపాశ్యము కానవచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు రుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో వ్యవహారము రుద్రాంబికాయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. అమె 1295 వఱకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుక్షిలోఁ జేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లుగునపుడు విశేష్య మైన ప్రతాపరుద్రపదము లేనందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీసికొనుట సందర్భింపదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుష్కుప్రవేశ పంచసాం ద్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నీరు ద్రుఁడు రుద్రదేవితో యైయుండునని తోచెడిని. యవనపంచసాంద్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు. కాబట్టి ద్రావిడకాలములోఁ బైవారలుండఁగ నీయుద్ధము జరిగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మద్రాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో ముక్కటేవిధముగ నున్నది. నేను స్వయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను కాబట్టి యీపారిమే సర్వసంప్రతిపన్న మని గ్రహింపఁదగినది. “ఒక వేయియశ్వాల మెనఁబ్రతాప” అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున ముక్కప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వాచిత్రపాఠమే కాని స్వస్మృతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై వైబ్ర రీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతర కాల మని సామాన్యరూపముగను దుద్రయనాథుని పాండ్యసమావేశ కాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 సంవత్సరముల కాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధ కాలమునకు ఘట్టించున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు పీఠభల్లాణుడు నచ్చివచ్చి తచ్చోత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాణులలో మూడవవాడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయీయుద్ధకాలమున నుండ నచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁ డని రావుగారు తలంచినవారు. ఆతనితరువాతివాఁ డగు పోతరాజో యెఱిపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామలింగములో నేనుగలక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు నరిసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మాచరాజు వారిలో మాచరాజునకు నెఱిపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. చాగిపదము వారికి గృహనామము. రెండవ కేతరాజుపుత్రుఁడు కేతన క్రీ. శ. 1240లో జేల్వారి

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరదివ్య శ్రీపాదపంకజభక్తిపరాయణుడై న కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధ కాలమునఁజుకు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిరెం సోమేశ్వరాలయమున గరుడ స్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసనములో “శాకాభ్యే రామబాణక్షితిశశిగుణితే ... దొడ్లకేతక్షితీశః” అనియు “స్వస్థితమస్మిన్ద్ర ... శ్రీమన్నహమండలేశ్వర కోట దొడ్లనానాది సమస్తప్రశస్తిసహితం శేతరాజులు” అనియు, నున్నది. ఇది మన రెండవకేతరాజునకుఁ బుత్రుఁడు చివరకేతరాజు పుట్టినతరువాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరాజున్న నే యీదొడ్లపడము సార్థకమగును. ఆకేతరాజువద్దఁజూపఁచి యీయద్ధకాలమున వచ్చియుండును. దొడ్లకేతునియద్దామస్థితిని నతనిమూలము లగు పూర్వచామిక్యుల సామ్రాజ్యమును బరిక్షిలించినచో మాన్యులవీరశక్తిచింతపల్లినెల్లయు వెంటఁ జెప్పుకొని నాయకురాలిపనువున బ్రహ్మనాయనికిఁడకు సంధికిఁ బోయినవాఁడు అదొడ్లకేతరాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొకకేతన యని తెలియఁ గలదు. ఇతఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే వ్రాయఁ బడినవాఁడు.

ఇంక ధరణికోటసీమరాజు వీరసోముఁడు వెలనాటిచోడగూంకరాజు శేషించి యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వాగు వ్రాసినవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లేదని వెచుక వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధకాలమునకు భంగము రాదు. అక్కాలమున మఱియొక ధరణికోటలో దక్షుడై సభీమరాజుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటను గాధికారము లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కొక్క యిండ్ల నుండవచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దరినమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటి చోడగొంగరాజునామము కల్నాటిచరిత్రమునఁ గాన రాను. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగు ప్రాచ్యచాళుక్యుల కాహ్వానము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగుఱమగొంగ మహిపాలునకును” అనుపాదము కాఁబడుద్రుద్ధము. 1127 మొ 1158 వఱకే యతనిపరిపాలనము కానవచ్చుచున్నది. అతనిపుత్త్రిఁ డగురాజేంద్రచోళున కానామ మున్నను నతఁడు నలగామునకు మామగాఁడు. అనుగుఱాజునకుకా లికుఁడును గాడు. “వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్యుండు” అనుచోట నున్న వెలనాటిచోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంగరాజు పుత్త్రిఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, నతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంగరాజుని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయుమాకాంతము గారు వెలనాటి చోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంగరాజును జతుర్థకులజు లను వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణీయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాఁడు నలగామునిమామ యైనగొంగరాజుకాఁడు. ఇకఁవాఁ డెవ్వఁడైన నగుంగాక. ఆపేరిటివాఁడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్య మున్నచో కృష్ణాజిల్లా తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటి చోడయ్య అనువాఁడు 1343 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు సుయల్ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యతనిపూర్వుఁడో యుద్ధకాల మున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయములను బట్టి చూచినను బేతెరెడ్డి ... మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.” అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథ మంతయు దత్తోత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన పల్నాటియుద్ధ కాలవిరోధమేకదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిహృతంబైనదనుట

యూవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 183 వేజ్లో “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని ప్రతిష్ఠ చేసి రావుగారు వ్రాసిన (2) గుర్తుగల హేతుగ్రంథము నాఁడే నిరస్తం బయ్యెను. ఇట్లుగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మఱియు నీయద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణములో “అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిజ్ఞాతి కోటిలోని వారిఁ గా నంగీకరింపవచ్చు” ననియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుపోద్ఘాతము 41 వేజ్లో నుమాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁ డనియు నంగీకరించినారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనిమనుమనిగ నంగీకరింపఁబడి గౌరవములేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పిత్రాదినంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుంకినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రసక్తియందు “పల్నాటిలోని శాసనములో బేర్కొనంబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురా జనునామాంతరము గలదేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది” అని వారిసప్తరకు నభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పై భేదములు లేనిబేతిరెడ్డిబేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింపబహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నయది.

ఇక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతుచేమో అదియుఁ జాతము. పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయనికి దేవైక్యము పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెను దేశభేదము బేతినాయుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా? అని విమర్శించి నిర్ణయించి నచోఁ దొలంగును. మొనటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములోనార్యా

పర్తమునుండి యనుగురాజువెంట చొడ్డనాయుడు వచ్చినాఁ డని వ్రాయుట విరోధించును, రెండవపక్షము నవలంబించినచో గులగోత్ర నానువిగోధములువచ్చుచున్నవి పల్నాటిపీఠచరిత్రమున జేతినాయుడు వెంమకులమువాడని చెప్పబడినది. వెంమ కమ్మ కాపు అనునవి మన యాంధ్రదేశమునాలవజాతివారిలోఁ గలతెగలవారలయందు రూఢము లనుట శ్రీనాథభీనుఖండదులనలనను అనుభవమునలనను దెలిసినవిషయమే కదా! ఇట్టి నామము గలతెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబుగాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. శేచర్లగోత్రము తద్ద్రామవాసమునఁ గలిగిన దని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అని మొదలుగాఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులందు వ్రాయఁబడినది. ఆగ్రామ మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము జేడుచెఱువు శబ్దములచే నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాబట్టియే అనపోతనాయని అయ్యసమ్రాటిశాసనమున స్తో. తస్య గోత్రా ణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే అని వ్రాయఁబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. జేతినాయుడు చొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్దములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ పక్షము నవలంబించినచో నీ కులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీ దేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరోఁ బోయి యుండవలెను. ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెంమలగోత్రులయము జేతిరెడ్డినాఁడు చేసినట్లు పద్మనాయక చరిత్రాదులవల్ల దెలియుచున్నది. కాన నాతనితరువాతివారే యార్యావర్తమునకుఁ బోయి యుండవలయు.

పరిశీలింప దామానాయుఁడే తొలుత నార్యానర్తమునకుఁ బోయి నవాడని యెంచవలెను. దేతినాయుడు మున్నగువారు కాకతివారి యొద్ద నైనాపత్యగులలో నుండఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయఁడగు పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యండుగా నుండవచ్చును. అనేక దృష్టాంతములవలన దామానాయుఁడె యిచ్చటనుండి యనుగు రాజునొద్దకుఁ బోయినవాడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతిరెడ్డి బేతినా యకులపుత్రులతోఁ గలనామభేదమును గుఱించియు నితరవిషయములను గుఱించియు విస్తరముగ నెనుక వ్రాయుంబడియెను. యుద్ధ కాలమువార్యు టవలనఁ గాలాపేక్షములగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము కేపించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి నెట్టిక్క శాసనమునాటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ పక్షమును దొలుత నెట్టికొని తరువాత “ఒకపేళఁ బుట్టినా రను కొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ నాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రు నితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ పక్షమునే యుపసంహరింపవలయున నవలంబించి దోషము లిచ్చి యున్నారు. ఇది ప్రమాదజనితమో మఱియెద్దియో తోచక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమన్యమున “ప్రపితామహుండు పితామహుండు మనుమండు వయస్సువచ్చినమునిమనుమండు నేక కాలమున నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు నసందర్భముగా నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో తోచదు. లోకములో వయస్సువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికు లగువార లెందఱో వినఁ బడుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనముచూచుటకై నను నిరుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు నలువదిసంవత్సరములమీఁదఁ జొత్తుండు

నలువది సంవత్సరములమీఁదఁ బ్రపాత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబది సంవత్సరములమీఁదఁ బయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇదంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాఁబట్టి తేలిసపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు వానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్న దనియు స్పష్ట మగుచున్నది” అని వ్రాసినవ్రాత ఛేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకం బనియు నీవాక్యమునకు విచారలేశము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్న దనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే విపరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాఱవప్రకరణవిమర్శము.

ఆక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. బేతరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి కన్యకుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతరెడ్డి జ్యేష్ఠతకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్చాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 ము. 8 వఱకు.

(2) ఆ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మరణించినాడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱకొండువాసినీచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది. 8-20

(3) ఆ. బేతరెడ్డిగూర్చి బట్టులచే నసత్యము వ్రేయునేకగాథలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు బేతరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టులపోగడ్డలను నమ్మి వ్రాసినారు. పద్మనాభాచారి త్రాదులయందు బేతరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చూపినశాసనములు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నసత్యములు నసంభవములు వ్రేటివిషయము లెన్నియో గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాని నిర్వహించునది కాదు. 21-38

(4) ఆ. బేతరెడ్డికి చెవిరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱకొండువాసనములలో చెవిరెడ్డి పేరు వ్రాయక బేతరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమము లేదు. కాక తరుద్ర దేవుని శాసనములో, గాక తి బేతరాజు “శ్రీమ

త్రిభువనమల్లకి అని బిరుదనామము చేతనే పేర్కొనబడినాడు కాన
బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియనునానుము కలదు. 39—43

(5) ఆ. బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురు
షుడు కాదు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కివి హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు కలం
చుట భ్రమము. ఇప్తసంపాదకమును గాదు. 44—8

(1) హేతువు వెంగోటివారిపాలెం చరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగాధను పూర్వ
గ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి
గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనం గానచ్చును గాని యందునలన బేతిరెడ్డి
మూలపురుషుడు కాడనుట నిర్వహింపదు. 45—9

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతన
గ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 పేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో
హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నాడు. ఆగ్రం
థము నామూలాగ్రముగఁ బఠించితి నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు
కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాడనుటకు హేతువును
గాదు. 51—52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేతిరెడ్డిమూలపురు
షుడు కాడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. లేనఁడు మూడు వరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో
నుండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరమే వ్రాయఁబడినది.

స. శాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొక
వరమే స్థాపింపఁబడినది. 54—55

(6) పే. చెవిరెడ్డిని గొప్పతి కమ్మరించినకలకాతం గవులు వేడికలో
దేతానుడని పిలిచిట్లు చెప్పబడియుండగా నూతనగ్రంథమున జెవిరెడ్డికి గొప్పతి
దేవుడు దేతానుడని పొందునాను విచ్చివట్లు వ్రాయబడినది.

స. “నా దాదిగ సుకవీంధ్రులు

వేసుక బేతాళుడంచు వేముదిశలగా”

అనుముక్కను నూత్రమే చూచినారు దానియగ్గ మేమో దాని పూ-
ర్వోత్తరసందర్భ మేమో పరిశీలించినవారు కారు. ఇది బేతిరెడ్డి
మూలపురుషుడు కాఁడనుటకు సాధకమును గాదు. 55-63

(6) పే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుడు అదిజగ్గన్నాధికావు
ప్రసాదిరెడ్డి అని చెప్పి యుండునగా నూతనగ్రంథమున పేమాద్దిరెడ్డి యని వ్రాయఁ
బడినది. నామిరెడ్డి ఎట్లొక్కసారి శాసనములలో నీపేర్లు లేవు.

స. బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రాచీనెడ్డి మొరలగువా గున్ననా.
త్రమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము లేదు. పై యుపోద్ఘా-
తము నాలవపేక్ష చూచియున్న నీయాక్షేపము చేయరు. చేసిన నది
ప్రతిభాతాంశవిశ్వాసకమును గాదు. 63-65

(7) పే. ఎట్లొక్కసారి శాసనములలో బేతిరెడ్డి గొప్పతివలన గౌరవింపబడి
నట్లు వ్రాయలేదు. బేతిరెడ్డి కిరీటాధిపత్యము ల్గింపలేదు.

స. ఆ శాసనార్థము పరిశీలించినచో నీయాక్షేపమున కవకాశ
ముండదు. ప్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాయవలె నని నియమము
లేదు. శాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65-80

(5) అ. వీరి నన్నింటిని జాడగా చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గా
దని తేటపడగలను.

స. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడని సాధింప నుపక్రమించి
యిట్లుపసంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(8) అ. బేతిరెడ్డి పై పంథావాధిపతులకు మూలపురుషుడ నునిష్ఠాంతము
నిలువఁజాలదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన హేతువులు నిరర్థకములు. 82-83

(1) హే. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో శేతాభనాయకి దామా నాయఁడు మొదలగువారు పుత్రులని వ్రాయఁబడినది. పల్నాటివీరచరిత్రములో శేతా నాయనికి దొడ్డనాయఁడు పుత్రుఁ డని వ్రాయఁబడినది.

స. ఇది బేతరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయని కది నామాంతరము. 83-87

(2) హే. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁ డనియు మల్లనాయఁ డనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేత రెడ్డి మూలపురుషులకు భంజకముకాదు. చరిత్రములం దొక్కొకనికి నెన్నెన్నియో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) హే. దామానాయనికి మల్లనాయఁ డని నామాంతర మంగీకరించినను ఎట్లక్కడవి కాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయమిచే లేదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) హే. పుట్టి నా రకుకొన్నను శిశువులై యుండురు. అట్టివారు లోపల జరిగియుద్ధమునాటికిఁ బ్రోధులై యుండుట యసంభావికము.

స. ఆయుధము 1182 లోపల జరిగిన దనుసిద్ధాంత మనేక యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించఁబడి 1295 లోపలజరిగిన దని బహు ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-152

(5) హే. 1203 నాటికి జీవించియున్న దొడ్డనాయఁ డనెడుమల్లనాయఁడు 1182 లోపలనే మృతినొందవలసినదురవస్థ పట్టినది.

స. యుద్ధకాలము మాటుటచే నీదురవస్థ లేదు. 155

(6) హే. అవహతమాదానాయకులు వెన్నమనాయని నుండియు సింగభూ పతి దాచానాయని నుండియుఁ దమకాసనగ్రంథములలోప ంకాభివర్ణనము చేసినందున బేతరెడ్డియుఁ దత్పుత్రులునుఁ బైసంస్థానాధిపతులపూర్వులు కారు.

స. వారలు తమప్రవీతామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిజ్ఞాతసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

ఆంధ్రచరిత్ర దశమప్రకరణ విమర్శము

చిలువూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునెపముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదై నను ” అనుపటకు 16 పేజీలు వెలమవారికులముగోఁ గొన్నిదోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “ వెలమ వీరుల చరిత్ర ” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదై నను ” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జనాదుకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్నిసందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరి త్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్నిదోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్నివారలం గూర్చిప్రవర్తించియున్న పద్మనాయకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియునై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“ వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాంద్రులమనియు చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కరుగ నున్నారు. ఈ తెగవారిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుఁదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవల కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానంబడుచున్నది. వెలమశబ్దము వెల్లాన్తె శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనగా సిరు, గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దము వెల మశబ్ద మని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాసకులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్ద శాస్త్ర మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానములో వర్తశబ్దము నామములతుదను బెట్టుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాలయందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆపద్భూగారు పల్లవులే వెలమ అని వ్రాసియున్నారు" అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దము మనుటను పద్మ నాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపటచునా? ఆటంకపటచు నన్నచోఁ దత్ప్రకారం బద్ధియో యగపటచుట యావశ్యకంబు. కానిచో నేలయూనృథాశ్రమము? వర్తశబ్దము మగు వెలమశబ్దము పద్మ నాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దము మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వారంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వములై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. న అనుశబ్దము దాధాతువునుండియు దోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అను శబ్దము కృత్ధాతువునుండియు కృధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంజేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రకరణాదిసందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్రకృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదేవీ అనుదానికి శ్రీని భంగపటచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ప్రీతిని భంగపటచువాఁ డనియు నర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరివర్దన్ అనుచోట కప్పను కోరిని గ్రహించిన ట్లనుచితం బగును కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకాంశక మని పన్ననాయకుల ప్రస్తావమున నీరుగట్టువా రనునర్థముఁ దీసికొనుట యనుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియర్థము పానఁగింపఁ జూతమన్నఁ బాసంగదు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియునతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పన్ననాయ కులమునందుఁ గళంకమారోపించుటకు వలనులేదు. ఈపక్షము నిర్వహింపదనియే కాబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది.—

“శబ్దవృత్తియెటులుండినను వెలమవారును కన్తువారివలెమి శ్రాజాతివారని చరిత్రము వేనోళ్ళ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్లకును కమ్మవారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్కతెగలో నుండి యేర్పడినారని చెప్పలకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును వై యున్న వని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదువృష్టి భోజాంధకు లనెనుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపహ్లావాదులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మిజాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా వీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలు కొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేలుకాలములందు వేర్వేలుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “చరిత్రము వేనోళ్ళజాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది” అనిచరిత్రపదమును జేర్కొనుటయుఁ జూడ “విషం భవతు వా మావా ఫటాటోపో భయంకరః” అనున్వాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు సామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమా తానృత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాలిన్యమును బయలు పఱచి రని తోచించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యింనుకైనను వ్రాయుదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతితో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లనుకొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగుపెక్కండ్రుకవులచే వేఱువేఱు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావింపఁబడిన చల్నాటిపేర చరిత్ర మంతయు నోపికతో నొక ప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము పేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేవనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు నన్న విషయ మెవరును విశ్వసించరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ సమకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానభారణము చేయుట పైన్వాయమునే స్మరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాఁడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యధైర్యాదిలోకోత్తర గుణరత్నములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని దూషణములచే నధః కరించుటయు నైజంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇంక వెనుక పేజీలో “ఈ సంగతిని గూర్చి చరిత్రము సాంతముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వినఁించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసినగ్రంథముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయమును దేటపఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ పుల్కిట్టులో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁదో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాబట్టి పై యాక్షేపములు చెయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లనరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకులగునజ్ఞుల కిది ముఖ్యధర్మంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశమెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే యీపనికి బూనుట సముచితంబుగదా !

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశసామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూపములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహకారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్రరావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానికచరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంతమాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పుకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవి.” అని వాని కగ్రాహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలేకు. వెలమవారలను గుఱించి మహర్షిప్రణీత పురాణోపనిషాది ప్రమాణములు దిగ్గజములు లసి తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్రబంధములు తత్కవి ప్రామాణికతనుబట్టి విశ్వసింపఁబడు. వానియందీపద్మనాయక వెలమలవృత్తాంత మెట్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసియున్నది. శాస్త్రురహస్యవేత్తయై జగత్ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీనాథమహాకవి తనభీమఖండమున. —

“ఉ. కైటభవై త్వవైరిపదకంజమునం దుదయంబు నొందె మి

న్నటికి భూతధాత్రికిని కంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టువై

హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమౌళిమహామణిప్రభా

పాటలనర్థ మైనయొకపావననర్థ ముద్దీప్తసంపదకం. ”

“వ. అప్పగ్యనంశంబున గంసాసురివిధ్వంసిచరణవల్లనంబు దనకుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునఁ బోలె జామరతోమరచ్చిత్రధనుఃఖడ్గాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసీటిసలని సోదరీయస్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వమచిత్వగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమనస్వభావవచనంబుల ధరియించి పైదోడుం బొదివి విశ్వవిశ్వంభరాకీడంబు తనకు విదిచ్చినవరమయ్యెంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లే. అందుఁ బద్మనాయకులను వెలమ లనఁ గమ్మ లన సరిస గ్లనఁ బంట గ్లన బహుప్రకారశాఖోపశాఖాభిన్నంబు లయినమార్గంబులఁ ద్రిమార్గంగంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్ప్రవిత్రంబు లై ప్రవహించుచుండ పంటమహాన్వయంబు ” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనపంశము అప్పగ్యనంశంబున జగత్ప్రవిత్రంబులై ” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగారారోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని తేటపడుచున్నది. వాస్తవ

వమునఁ బద్మనాయకులము నానాజాతిసంక్లిష్ట మును యుండినచో నక్కవిరాజిల్లేల యసత్యములు న్రాయను? కవులెంతటివారలైనను ద్రవ్యలోభమున నట్లులు నర్జించుట స్వాభావిక మని యనుకొనుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవస్థ్యులగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లుగనపుడు వస్థ్యులగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవస్థ్యులగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం దభ్యర్థితత్వం బపరిహార్య మని తేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథకవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్యమునే పురస్కరించి నర్జించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలనైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధులగు పద్మనాయకుల నధఃకరింపక ముందు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయకులు కమ్మ మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథకారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 13 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీని కృష్ణరాయఁడు దాసీపుత్తుఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు “ ఇంతియగాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందితిమ్మన తనపారిజాతాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహిమహిళా

జానికిఁ గులనతులు పుణ్యచరితలు తిప్పం

బానాగాంచిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు ♦ ధరణియుఁ బోలెన్.

...నాగాంబిక దాసీయువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ బరిచిత్రము గలదనియుఁ దిమ్మనార్యుఁ డేల యనత్యోక్తులు పలుకును" అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యై యుండినయెడలఁ బావననగ్గ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పరిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవి యేల యనత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవి యని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువులందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁ జెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనట్లు డాక్టర్ వెవియ్యు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముల చెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంశయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నవల్నా టివీరచరిత్రమునఁ గార్తవీర్యనిసంతతివాఁడయి ట్నత్రియుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రియై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిఁగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు ట్నత్రియసంబంధసమచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివారికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యులప్రాశస్త్యమునకై కవి ట్నత్రియుఁడు కాకుండినయనుఁగురాజును ట్నత్రియుఁ డనియో యాత సచే స్వీకరింపఁ బడనిపెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున కాయారాజులు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమై యే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లాగాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమన రావుగారపుడు

మానధారణము గలిగి యుండవలసి వచ్చును. కాన నాచారి ననున రిండుట తగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజీయమునో, బ్రతాపరుద్రుడు సభాసదులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి. “ఆరాజ హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజ నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకంబై యున్నయది. బహునాయకంబు సనాయకంబు మెక్కసరిగో కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు. మఱియు మెక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధములును నీతివివేక సంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచరులును సచ్చాంద్రులును పైఁపద్ద నాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసదులతోఁ బలికెన వారు రాజ వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్దనాయకు లేకజాతీయులనియు “ఉత్తమవంశ జాతులే కాని యితరజాతులవా రర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు కారనియుఁ బద్దనాయకు లుత్తమవంశజా లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్చాంద్రులయినపద్దనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. బ్రతాపరుద్రుఁ డప్పటిపద్దనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పి యుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్దనాయకులయదంతమున జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్దనాయకుల కులప్రాశస్త్యమును గఱపెట్టిపలికినరాజవివేకమునకు హర్షించియుండురు. ఇప్పటివారికన్న వాఁ కీవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటివీరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీనులని చాటుచున్నవి. ఈకృతి కర్తలు పద్మనాయకులయూహానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారినలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైనకవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసినగ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాక పోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయూహానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవదత్తా పరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడుకాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదకుఁడగు నచ్యుతదేవరాయలు వ్రాయించినశాసనములోని “తిప్పాజీనాగలాదేవ్యోః కౌసల్యాక్రీనుమిత్రయోః” అనువాక్యమును ప్రమాణముగా నెత్తికొన్నాడు. అట్లు వీరిపూర్వులైన పండితప్రభువులు రచించినగ్రంథములు వ్రాయించినశాసనములు నెన్నియో వీరిద్వంతప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్థననుధాకరమున, “తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్మషః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగధాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱకల్లతనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్యరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్భవాద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చండాద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నారు. ఇయ్యవి వీరికుల ప్రాశస్త్యమును జెప్పుచున్నవనుట విచరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణేతములగు చంద్రికా పరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

జెబ్బడియాలుగోత్రములపద్మనాయకులు రచించింపించినయందుమతి పరిణయాదిగ్రంథములను బద్మనాయకులు పవిత్రాస్వయు అని నుచువు చున్న వనియుఁ బైఁ బేర్కొనం బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసం వాదంబునం జేసి యవి ప్రమాణకొటి సధిరోహించు ననియుఁ జెప్పుటకు సంశయ మెట్టివాఁకిని గలుగదు.

ఇట్లండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాలుచున్నది చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచోత్ర మెద్ది యైయుండు నన్నసంశయము మాటికి ప్రబలుచున్నది.

ఇక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియుంటులు నాని యుందురేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొని నీపాఠము మీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో “ శ్రీకృష్ణదేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దానీపుత్రుఁ డను నుద్దేశ్యముతోఁ దడవగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వ మును దెలిసికొనెడుసందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించు చున్నవి. మనదేశములో సత్యవంతము లగుచరిత్రములను వ్రాయు నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాథలను బురస్కరించు కొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుఁదోషము లుండక మాన ” వనియు “ గ్రంథస్థనిదర్శనము లుండఁగా నయ్యవి విశ్వ సింహక పుక్కిటిపురాణగాథలతోఁ బెనఁగులాఁడుట యెల్ల నఱచేతి లోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాకుటవంటిది కాదే ” యనియు వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి నారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒకవేళ కృష్ణదేవరాయలవిషయములో పారివంశీయులు వ్రాయించిన శాసనములు తదాస్థానకవులు వ్రాసినగ్రంథములు వానికి సంవాదములుగా నున్నకొన్నిచరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెత్తి

కొని తద్విరుద్ధముగా బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాధల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుచాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వాసవదత్తాపరిణయాదులను జనునక పుక్కిటిపురాణములను నమ్మియే “యీమూఁడులెగల వారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థవిదర్శనములుండఁగా...మోచేయినాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమీదను బడక తీరదు కాబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోగు నట్లు వేనోళ్లఁ జాటుచు నాత్యుమిచ్చుచున్న (పేరులేని) చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింపక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ జెట్టుకో^త చరిత్రము పేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణిక మని నిష్పయింప నొక దారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “ యదువృష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశక పహ్లావాదులకును గలిగిన సమైక్యమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదువృష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారిని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసంపదముస్కంధమునఁ జంద్రవశము రాజులను చెప్పినపుడు,

“శ్లో. యయాతే జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదో ర్వంశం నరక్షభ
వన్తయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరిం నృణామ్
యదో సహస్రజి త్కోష్ఠ ర్షులో రిపు రితి శ్రుతాః
చత్వార స్సూసవ స్తత్త్రీ శతజ త్పృథమాత్మజః
...తస్య పుత్రీకతం త్వసి ద్వృష్టి జ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా నృష్ణయో రాజా యాదవా శ్రేణి సంజ్ఞితమ్
...భజమానో భజన్ద్వితీ నృష్ణే దేవాన్మథోం భజిః
సాత్వికస్య సుతా స్సప్త మహాభోజ శ్చ మూర్తిః
మహాభోజో లలిధర్మాత్తా భోజా ఆసం స్తదస్యయే
అంధకస్య సుతా రాజా చత్వారః పృథువిక్రమాః
కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధివః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పబడినది. తద్వ్యాఖ్యలు దీక్షింపటి శ్లోకము క్రింద “అంధకా ఏతే నృష్ణయ ఇత్యపిన్యవమృతాః” అనివ్రాయఁ బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపట్టుచున్నది. కాని యొక చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానం బడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణాయులు గొల్లజాతివా రని యేపండి తుఁడు వ్రాసెనో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహా సాదివిరోధము నెల్లు పరిహరింప నెంచెనో యోచన యున్నది. ఒకవేళఁ బామరులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియింద్లలో వసి యించుటం జేసి మేము యాదవుల మని చెప్పుకొనుచుందురు. అట్టి వాని నేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నెల్లు వ్రాయఁబడి యుండునేమో? అటులైచోఁ జెని పేర్కొనం బడిన మహాకవిప్రబంధ శిలాశాసనా దుల నెల్ల దిగఁద్రోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “గ్రంథస్థములగు నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయి నాకుటవంటిది కాదే?” అనుస్వోక్తవ్యాయము ననుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూఁడవయాక్షేపము. “వెలమవాగు కమ్మవారు నామాం తములను రెడ్డి యనుచిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని న్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థులుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మనా రికిని గొండవీటిరెడ్లకును బద్దనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుస్పష్టితములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయి నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రావమశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాత్రీపరీత్యం భువిద్భు యశ్వం వర్తాంతనామాపి నరేంద్రచిహ్నమ్” అని నరేంద్రచిహ్న మైసి వర్తబిరుడమును వహించెడివా రని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనిఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచకపోదు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్ర క్షత్రియు లని పై శ్లోకము వేనోళ్ళఁ జూచుచున్నది.” అని వ్రాస్తూఁ బడియున్నది.

ఈయాశ్లేషమునకుఁ బ్రస్తుతం లగు వెలమవీరులం దన్నము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైనపల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరోధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థులై యుండినచరిత్రములలో నుండినందున ఆపర్థుగారు పల్లవులే వెలమ అని చెప్పట సరియైన దగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయవంశ జులు నామాంతముల వర్తబిరుడమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్ద మని కేవలగిరిశాస్త్రుల వారు చెప్పటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్న శూద్రక్షత్రి, యలనియు ఫలితార్థము తేలగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగు పల్లవరాయఁడు కలఁ దన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలోఁ జేరుటయు దురూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్థులై యుండి రని వాదేనాసి యున్నారు కదా ! అట్టికమ్మవా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెటులైరో తోచుక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంతమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి రని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యున్నారు. చాళుక్యులు కదంబులు నామాంతమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్నవా రని చెప్పినరావుగాదు వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోచుక యున్నది. ఇందుకుటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షుత్రియుల నామాంతముల శాస్త్ర సిద్ధతైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యకు దెచ్చి పెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపజాలరు. కాని ముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెండున్నపుడు ముఖ్యమును పదిలియముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండెనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు సంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజు పదునెకండవతతాబ్దమువాఁడు. నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి ప్రపితామహుఁడగు ముంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రి రెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవారుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

ఏ రనుప్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సామాన్యకళరంగం బని వక్కానించెదను.

ఇంతా విశేషము. నామాంతమున వర్తకబ్ధము గలవారు శూద్రక్షత్రియులని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ బాటుచున్నదట. ధర్మశాస్త్రములం దట్టివారు క్షత్రియు లనియే యున్నది కాని శూద్రక్షత్రియు లని లేదు. పైశ్లోక మీయార్థమును బోధించునేమో వారు మఱియొకసారి పరిశీలింపవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రక్షత్రియులనుట యుపపన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము క్షత్రియత్వము వివరిపిద్ధధర్మంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తద్వ్యచారికలొచిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మచునకేకత్వముచెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏకత్వాసిద్ధేః సహివిశేషగవిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రియాణా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వక్షత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషేధధర్మంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా!

నాల్గవయాక్షేపము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కుళోత్తుంగ చోడచక్రవర్తి కుమారుఁ డైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన శ్రీశాసనములో (వెలమనూళ్ళు) లను నొక తెగవారు తెలికతెగవారిలోఁ గలరని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాన్వయగోత్రుల మనియు మనుకులక్షత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికతెగవారు చెప్పఁకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కారు. ఇట్లే రెస్టుకూడ నొకతెగలోనివారు కారు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది చూడ శకుంతలావగ్యశబ్దము విని భరతుఁడు శకుంతలను స్మరించినయట్లు వెలమనూళ్లు అనుశబ్దముచు విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినట్లు లున్నది. దృశ్యతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్థారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూర్లుశబ్దగతవెలమశబ్దము నిర్భక్త మని తోచకయే కాఁటోలు నేమో ప్రబలాధార మజ్ఞే నని తెలికతెగఁగో గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశానవప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళు న్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా హరణ మగపఱచిననే రావుగాఁగిరియూహా నిలుచును. అటులగపఱు పఁ జాలరు.

ఒకవేళ “నేదియెట్టులున్నను” అనుటచేత దీనియందు దౌర్బల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్ములమునవెలమవా రెల్లరు నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్టులున్నను” అనుటచేత నీయాహాయందును “శబ్ద వ్యుత్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిత్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రమా నందును దౌర్బల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్కతెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనఁ జెప్పఁగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము వెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణము లన్నియు గణపాతముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియూఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పుడొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుపక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపబ్బుచున్నది. అయ్యది యింత ఁఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకులచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్మనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱియున్న “కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయకులకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లనరాయఁ” అనుదానితోఁ బద్మనాయకులకు సంబంధము కలిసి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో నైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకప్రాసినదంతయుఁ బద్మనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమలలో నొకతెగవారని చెప్పబడెడి ప్రాసినవాక్యము గూడ నీయర్థమునే బలపఱచుచున్నది. కాదేని పద్మనాయకేతరు లగువెలమలు కాకతీయులయొద్దఁ బ్రసిద్ధికెక్కినయట్లు చరిత్రములలోఁ జూపవలసి యుండును. కాబట్టి యీప్రకరణమంతయుఁ బద్మనాయకులను గుఱించియే వ్రాయఁబడిన దని యెన్నఁ దగి యున్నది.

ఇకఁ బద్మనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇపుడు శాసనలకు వచ్చిరి. చూడఁడు “వెలమలలో నొకతెగవారని చెప్పబడెడి పద్మనెలమలే పద్మనాయకులమని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టరు.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావమెత్తికొనకయే “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువారఁ బ్రమాణములను జూపఁగల రన్నచో ముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జూపఁగలరో అయ్యవి మైఁ బేర్కొనబడిన శ్రీనాథ

భీమఖండదులకన్నను శిలాశాసనదులకన్నను బ్రబలము లై యుండి ననె వారియిచ్చసిద్ధి కాఁగలదు. వానికి సమబలము లై యుండెనేని అపుడు పరిస్పరివిరోధమునఁ బ్రమేయసిద్ధి కానేరదు. దుస్థిలము లై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయుం బనిలేను. వాస్తవస్థితిలో వారగపటచెడుప్రమాణములు నేనుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములుకాని యై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్తోత్రతిహాసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్తోత్రకి స్తోత్రయు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణ మనకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్తోత్రయు స్తోత్రకిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్తోత్రవిరోధేతు శ్రుతి లేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ దెలియం దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాఁగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును గైఫీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాఁజాలవు. కాబట్టి వారగపటచెడుప్రమాణము లెవ్వఁడో యెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసిప్రకృతప్రమాణ మిట్లున్నది —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు మీరు నాగ్నివర్ణములొనత్కృతము మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుం డనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగుసూర్యుండు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మకతియనురాడ...ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రవ్రాయు లై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయక

కులమువా రని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి... పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంతి మొలుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్తుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థవర్ణములో జేరిన లెక్కన శాఖలవారికంటె నెట్లు త్తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావువంశీయచరిత్రమునందు— ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చి రని తేటతెల్లము సేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల? ” అనువఱకుఁ గలగ్రంథము.

ఇనంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతితో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాబట్టియే క్రిందగీరిగీసి చూపినారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) మార్కచంద్ర వంశజు లగురాజులను... కారాగృహమున నుంచె ... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి వంశచరిత్రలోను,

“ కారాగృహే వర్తమానా స్స్వీచార పరివర్జితాః

క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః

స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హోమామకర్తృవివర్జితాః

వేదోక్తాచారిహీనాశ్చ శూద్రాదాచారైకతత్పరాః

శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గృహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః

మత్స్యమాంసాదనా శ్చైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః

...నందస్యచ నమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనవై

నియోజితాశ్చ తేనైవ సంజేనైవ దురాశ్చ నా
 ...వింధ్యస్యదక్షిణభాగే సముద్రప్రాంతమండితా
 కఙ్గాంధ్రవిదర్భాంగజేశా నాగత్యభూమిపాః
 తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
 పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి స సంశయః ॥

అని మార్కండేయ పురాణవచనములు రావువంశీయచరిత్రలోను
 వ్రాయఁబడియున్నవి.

వీనింబట్టి పద్మపతివలనఁబరాభూతులై స్వకర్మపరిభ్రష్టులై యప్ప
 టి సందర్భమునుబట్టి పద్మనాయకకులము వారని వ్యవహరింపఁబడుచు
 వచ్చినవారుసూర్యచంద్రవంశజులగు ఓత్తియిలని యెట్టివారికినిబోధ
 పడకపోదు. అట్లండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై సం
 దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమియవకర్ష రా
 గలదు? ఓత్తియిత్వరూపవస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా! ఇంగమాత్ర
 మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యవకర్ష ఘటిల్లున
 ట్లెంచి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర
 సందర్భార్థపరిష్కానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా
 రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని లేట తెల్లము నేయుచుండ
 వేటుగ వ్యాఖ్యాన మేల ” అనివ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో
 నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథస్థముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోచక
 యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పొర
 పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమున మార్కం
 డేయపురాణస్థములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైశ్లోక
 ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువాత “దీనినంతయుఁ జదివినపిమ్మట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱున్నట్లుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాలంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుటం బట్టి వారీపద్ద నాయకు లనునామమున నుండినశాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదురు. అట్లు కా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల "శేమో యోదించి చెప్పంగోరెదము" అని గునుజాడ శ్రీరామమూర్తి గారు వ్రాసియున్నారు. దానింజూచి రావుగారు "రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక... అనుమానింపఁబడుచును. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీరగీసి చూపివారు.

ఈవారత ఆపదమునకుఁగలపూర్వోత్తరసందర్భము లెవ్వయో దాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాఁడో యెట్లు నమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసినపూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైనక్షత్రియు లాలంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుట వలనను అట్టివా రీపద్దనాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవల నను ఈపద్దనాయక నామముగలవారే పై పురాణములో జెప్పఁబడిన శూద్రవేషధారు లగుక్షత్రియు లని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁ గా అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనునర్థ మగుచున్నది. కాబట్టి యిట ననుమానమనునది "ప్రత్యక్షానుమా నోపమానశబ్దాః ప్రమాణమ్" అనునూత్తోక్తము లగునాలుగు ప్రమా ణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాణరణము. ప్రమ య నఁగా యథాశ్చక్షానము. శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధాంతము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసివారు. దీని కిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు "రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియముతోచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక" అని వ్రాయుట చూడ నీయర్థము పోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. ఆగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతిమై యుండినచోఁ “ అట్లు కాదనువారు అట్టి వారు మఱియొక రున్నారని చెప్పగలకేమో యోచించి చెప్పంగోరెదము ” అని యుత్తరవాక్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీషద్దనాయకులే కాని యన్యులు గారని నిశ్చయ మున్నట్లు జేటపడుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న ఘైలతమూత్ర మేర్పడదు. కాఁబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గని పెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుండునని నిర్ధారించక “రావు...సంశయము తోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక ” అని వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెంతో భేదము గలదు. సంశయమునునది విరుద్ధకోటిద్వయమునగాఘోషానము. ఫణువా పురుషుఁడా అనుచోలఁ బరిస్పరివిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండినచోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) ఫణుత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునా? బరగు. ఇట్లగునపుడు శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెట్లున్నదఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివ్రాత యోగుబాగుల నిర్ధారితము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “ అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీషద్దనాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు ” అని.

ఇందుఁ బద్దనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేకకోటియే యున్నది కాని పద్దనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిహేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధకముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్దనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇవి

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిసాధకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మఱియెవ్వరైన గల రేమో యెంచి చిక్షఁ గోరెదము” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంశయమున్నవారు “ఇట్టివారు మఱియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని వన్నింటిని బట్టి చూడఁగా ‘రావుసంశయచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంశయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మఱరావుగాని “రావుసంశచరిత్రకారునికిఁ గూడ సంజయముఁ గోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాజ్ఞానప్రకటనమునకే గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అనదర్శములను బ్రోవు చేసికొని వెలుగోటివారివంశచరిత్రము రావుసంశయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీష్టము నీడెఱుఁగన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టుదు” అని నిశ్శంకముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను ధైర్యసాహసములను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళ బాటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము దత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడుపేజీలమధ్యను నిరసంపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మబారధవుఁ డగునూ, ర్యుఁడు అని వ్రాసియు, నేకారణముచేతనో, లేకా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మపతియనురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీరికి బోధపడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది" అనియు "వెలమకులమునాటికింపఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పుటకుం గణయాధార మెయ్యదియుఁ గానం బడదు" అనియు "పద్మనాయకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగ కయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది" అనియు "చతుర్వర్ణములోఁ జేరినతక్కినశాఖలవారికంటె నెట్లధిక హెచ్చదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెచ్చియో విశేష ముండె నని బోధపడక పోదు" అనియు, "పద్మనాయకు లొక ప్పడు క్షత్రియులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందు లకుఁ బ్రమాణముగా వనేకక్షత్రియులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి...వసిష్ఠకౌండిన్య ధనంజయకాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు" అనియు, "ఇటీవలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వణ్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక క్షత్రియును దాల్చి భూమిని జయించి పాలించుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సరిశయము లేదు" అనియు నేడు విషయములు గలవు.

ఇందు "వ్రాసియుండియు నేకారణముననో" అను మొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమన నర్థభేదమున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కాఁబోలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినా రని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత క్షత్రియు లనువివక్షి తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. "తదాది భూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః" అనికదా తత్ప్రకరణస్థమార్కండేయపురా

గావాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందుఁ జోలె సమానార్థములందును పుష్పత్తిభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేకారణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్యచంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము, కల దన్నయాక్షేపము లోచను. అటులైనను క్షత్రియు లనుమాయద్వైశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్విత్వీయసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థమైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియు లనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధ ముండదు. నానా ర్థకఫలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రసమ్మతం బైయున్నది. కాబట్టి రావుగా రట్లు వ్రాయుట యుచితంబు గాదు.

ఇంక “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడెవ్వఁడో వీరికిఁ బోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మనాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుఁడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాఁడగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయుర్థములు కావని నిశ్చయ మున్నయెడల నెలులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁ డెవ్వఁడో బోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కాతైరి. ఒకవేళ 285 పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బ్రహ్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁబోవుచున్నారు. ఆధర్మసూక్తము వీరికి బోధపడలేదని యాశయ ముండును కాఁబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇక “వెలమకులమువారి కిందఁజూరఁ బడ్డ నాయకుఁడు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ ” యనునది విమర్శింపఁబడును. స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁదినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కానరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచకశబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము చూపబ్బుచున్నది. ఉదాహరణదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న నని ప్రయోగించినపుడు వనప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్నిశబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణమును బట్టి వెలమలందఁ అనుచోటి సామాన్యవాచకమగు వెలమపదము లందఱు అనుసర్వనామపదము పడ్డనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పడ్డనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు ” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పడ్డనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియర్థము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపరున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇక “పడ్డనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... బోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనింశూర్పి మొద లిది తెలియఁ దగియున్నది. ఇప్పుడు రావు గారు పడ్డనాయకులు చతుర్థవర్ణమువారనుటను శూర్పియు ఆవర్ణము లో వీరత్యుత్తమ లనుటను శూర్పియు విప్రతిపన్ను లైనట్లుతోఁచెడి.

మొదటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడినగ్రంథములు శాసనములు మొదలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బంటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పినశ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కాఁపు మొదలగు తెగలవారలలో నగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వేలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడక పోదు కదా! అయ్యది శక్తివశాఖలవారికన్న సత్యుత్తమత్వమే కాదని యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొక నిదర్శన మున్నది. వీరలయందుఁ బద్మ జశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమునజన్మించుటం జేసికలిగినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజులయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియందే ప్రయోగింపఁబడుటవలన వీరలయందెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరుత్తములనుటకుఁ నిదర్శనము.

ఈవిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికిఁ బద్మజు లనిపేరు గలిగిన దనియు నందువలననే పద్మనాయకు లనునామము పొంది రనియుఁ జెప్పట సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెడ్డు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను వినంబడదు ” అని. ఇది శబ్దశక్తిస్వభావమును దెలియక ప్రాసిన ప్రాతగా నున్నది. శబ్దశక్తి, యోగము రూఢి యోగరూఢి అని ముత్యైఱంగులై తన్ములమున శబ్దములు యోగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అని తే

ధాభిన్నములై యుండును. అందుకాగిములు పాచకాదిశబ్దములు. రూఢములు డిథాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనఁగా నవయవశక్తి రూఢీయనఁగా సముదాయశక్తి, కాబట్టి యారెంటితోఁగూడినపంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పను. అనఁగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తృమైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింకేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము, ఇందు యోగార్థము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వము రూఢ్యర్థము పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాబట్టి పద్మజశబ్దము వారిలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమునందుఁ బోలే నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బ్రయాజ్ఞేయమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవనగ్గములో సత్యుత్తమమైన” అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయం దారోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిటులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియులుగా నుండి శూద్రులైపోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి. అయ్యవి వీరిని గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“ ససిష్ఠకాండిన్యధసంజయానాం

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః

యానా భవిష్యంతి కౌటాయగోహి ”

అని ససిష్ఠకాండిన్యధసంజయ కాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని సూర్పి చెప్పబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులను సూర్పి చెప్పబడినవి కావు” అని.

ఇది నిరాధారము. పై శ్లోక మేదీని కాధారమున్న సది సందర్భమున బద్ధపతిపరాభూతులైన సయ్యాగోత్రములరాజులు కలిగో శూద్రప్రాయులగుదురనియే బోధించుచున్నది. పద్మనాయకులట్టివారు కారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు “ఇట్లుగూర్చును వీరీవిషయములనుసూర్పి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన సిందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడకపోదు ” అని స్వోక్తి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాబట్టి యీశ్లోకము పద్మనాయకులను సూర్పి చెప్పబడినది కాదనుటకును రాచవారిని సూర్పి చెప్పబడిన ననుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగాక నిందు “ అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి ” అను నుపక్రమవాక్యమును “ అయ్యవి... రాచవారిని సూర్పి చెప్పబడినవాక్యములు ” అను నుపసంహారవాక్యమునుసాదఁగా క్షత్రియులు కలిలో జాత్యంతరములలో జేరిరిని చెప్పెను పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిసూర్పియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారిసమన్వయము కానవచ్చుచున్నది. ఇట్లుగూడ బ్రాహ్మణాదివర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగవతాదివచనములు విరోధింపఁగలవు.

ఒకవేళ రాచవారిలోను దడితనులలోను ప్రవేశించి రన్నచో నాయితరులు పద్మనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞానోచితము, స్వానిష్ఠప్రాప్తియు ఘట్టియు.

ఇదిగాక యానచము లన్నియు పసిమూదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో ఊత్తియు లండలు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. అత్తత్తియులు కలిలో రాచవారగునపుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలె గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపవలసి వచ్చును. మఱియు నాత్తత్తియు లే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసినవచ్చును. కాబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారి పై రసవలయు. ఇట్లుగునపుడు సూర్యచంద్రవంశజులైన అత్తత్తియు లండలు నీనాలుగుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁ గలదు.

“ఇహ్వాకూడా మయం వంశ స్సునిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమవంశం కతా సప్తం కృతాదౌ ఘోషయిష్యతి
సందాంతం త్తత్తియకులం వేదవైదిక సంయతమ్ ”

ఇత్యాదినచములు కలిలో సూర్యసోమవంశజు లండలు త్తత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లుగునపు డితరగోత్ర త్తత్తియభావచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందునలనరాచవారిల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారే యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా పైనాలుగుగోత్రముల త్తత్తియులే యీరాచవారినుప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము త్తత్తియులగోత్రములువేఱు, ఇప్పుడు రాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినచో

నీ ప్రత్యభిజ్ఞకు జీవాతు నెద్దియు లేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యుద్ధము దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచవారి నాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారి గలపడుచున్నారు కదా!

ఇదిగాక యీవచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాటును గోత్రములకు త్రియులు కలిలో విక్రమింపి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగల రని తేలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్విజులనుటకు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైన గుర్తు గానున్నది. కువలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిప్రకులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతవహనం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్విజుడనుటకు యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తుని తెలుపుచున్నది కాని వేషకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలు వేషకాదు కూడ ద్విజునివేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీతముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తవ్యములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి త్రియు లని ప్రసిద్ధి గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయూహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మసతికి సంబంధించిన త్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయనర్థము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుడు. వీరవదనప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. బాదన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయని యన్నయగు వద్దుడు నాయకుడు గాగల కులమని చెప్పవచ్చును. కాని మాన్యుఁ డగువద్దుడు నాయకుఁ డని చెప్పినచోఁ బాసంగనేరదు. ఆ వద్దుడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాఁడుగఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు”

అనివ్రాసినారు. ఆయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మపతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పించో విరోధము తప్పదు కదా! మఱియు బాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని బాదన్న కానామమున్నట్లు చూపకయె “వాడుకగా న్యవహరింపఁబడుచున్న నామము” అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయుడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి యొక తైరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాఁడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాత యనునట్లు బ్రహ్మనాయనియన్న యని ననే తెలియఁదగినబాదన్న కులపతి యని యెల్లచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గవ్వులు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది.” అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్దుడు పై బాదన్న యేకదా! అతఁడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుడు (కులపతి) అని చెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. రెడ్లకు వెలమలు ప్రబలవైన లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైలెగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోఁపక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగారు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు నైదామివందలసంవత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేరిటనే యీ వంశపుసచ్చాంద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్తృత మగుచున్నది.” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రుని కాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వులైన పైపారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి వచ్చును. కాబట్టి మార్కుఁ డగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసనూఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని సవలపించి యేప్రమాణమును జూపక “అపద్మఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీనూక్తియే ప్రమాణముగా నున్నది. అనాపు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్మృతిపథారూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మవదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందులేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లుఁహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయకకులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలనులు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు. పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ తోఁపఁచెడుపద్మ

నాయకపదము గలవాడై యున్నారు. పద్మసాలె లక్ష్మణబోధింపని పద్మ పదము మాత్రము గలవాడై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలెలే అట్టివారనుటకును వీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలె వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతగ్రంథ మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయుఁ బంచపుటి యొక్కయు నుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తయోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పునః
ఉవాచ పరమప్రీతో లోకానుగ్రహకాంక్షయా
సర్వేషాం మాసరక్షాం యత్నః కార్యః కథంచన
యువాభ్యాం వత్త్రునిర్దాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్.

అని చెప్పఁగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితామహః
త్వదాక్షయా జగ త్సర్వం సృష్టవా న్స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వత్త్రునిర్దాణే భువనే నాస్తి కేశవ
తస్మి తంతూర్క వినా నైవ భవేదే తన్న సంశయః
భవేత స్తంతుహరణ మావాం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద జేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇ త్యుక్తః పరమప్రీతో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వనాభిపద్మనాశస్య తంతూర్క తాభ్యాం దదౌ తతః
...మన్నాభిపద్మనాశోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు విశ్రుతాః.”

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీతాదులు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయలు శూద్రస్త్రీగర్భమున క్షత్రియబీజముచే నుదయించి యుగజాతివాఁడైన పద్మపతికి సంబంధించినవా రని రావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగారిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవారని వ్రాయుటయు “వసిష్ఠ కాండిన్య ధనంజయనాం” అని మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకు ... సంశయము లేకమాత్రము లేదు” అని వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన క్షత్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము” అని వ్రాసినశ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు వీరిని నిర్ధారించి చూపుఁ పడినప్రయాసమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభార తమపై నుంచుకొన్నమహానుభావులు కదా!

ఇంక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు లున్నది. “ఇటీవలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక యాత్మమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదు నెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సంశయము లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయమును గుర్తింపక వీరిటులు వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము యాత్మమును దాల్చి భూమిని జయించి పరిపాలించుట క్షత్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు కారు. మఱేమన్న శూద్రవేషధారణము ఆంధ్రాదిదేశవాసము పద్మనాయకనామవహనము అను వానిలోఁ జేరిన యాత్మాదులు పద్మపతి

సంబంధి త్న త్రియత్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు.
 “ దీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్రవేషధారులగు త్రి
 యులు కొందఱున్నారని తెలియఁగలదు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశము
 లలోనే స్థిరపడిన స్థిరుడుటవలన వా రీపద్ధనాయకనామమున నుండు
 వారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు.
 ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాబట్టియే “ అట్టి
 వారు మఱియెవ్వరైనఁ గలఁచేమో యోచించి చెప్పిం గోరెదము ”
 అని వ్రాసినారు. పదునెనిమిదిజాతులలోఁ బైనాలుగుగుర్తులు గలవా
 రున్నారా యని చూడఁగాఁ గొందఱకు శూద్రవేషధారణము
 కొందఱకుఁ బద్ధపతినామవహనము లేదని తాత్పర్యము. కావున
 రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయము నెఱింగిపవారు కార
 నియుఁ బద్ధపతికి సంబంధించిన త్రియలు పైగుర్తులు గలపద్ధజులే
 కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట మూఁడంశములు
 విచారింపవలసి యున్నవి. “ ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసినారు.
 అనఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని
 యర్థమగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్ధనాయకులు
 తొలుత త్రియలుగా నుండి తరువాత శూద్రులై రని వ్రాసిన
 వారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్ధజులుజెనుక
 త్రియలు లై యుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని
 యేకదా పైనారియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్లొప్పి
 దూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “ శూద్రులు త్రియలు లైరను
 టకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి
 తరువాత త్రియలు లైనట్లర్థమగును. అట్లవివరింపఁ జెప్పరును
 వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “ పల్లాశ్రమధర్మములలోఁ జేరినకులముచేతఁ
 గాక ” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలింపఁగా వర్ణభేదము ఆశ్ర.

మధ్యము గలిగినట్టి ద్వీపాల కలముచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు వ్యావర్త్యమును “గారణ” మనుదానితోఁ “గులముచేత” అనుదాని కన్వయమును రావుగారు చెప్పించారు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయుండగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నేల వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాభకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు” అను ప్రతిజ్ఞాతార్థమునకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర రావువంశ చరిత్రములలో నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యిపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం తము. ఈ వెలుగోటివారివంశములోనివారి ప్రేరణముననే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు నేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యాక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లన్న

వీరులు పట్టుఖమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగుచున్”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోవ్యము నందిరి మానుషవంతుల
కొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని క్షీరజలోక్తిఁ బొల్చిరొ
కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా
నందఱు నేకస్థై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్. ॥

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతులును పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

లక్కనాయకులను కొండలు కొంగఁగోడ్చువులును, ఏకమై యద్భుత
రీల విహరించి రని నుడివియున్నాఁడు. మఱియు నాగ్రంథముననే
యనేక విధములుగా నాకాలమునాటి గాథలను బురస్కరించుకొని
వచించి యున్నాఁడు

“గీ. కొంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాదిదేశంబులందు వెలమ

పేరు ప్రఖ్యాతి నొంది విస్తార మగుచుఁ

గరము బహుముఖవర్ణసంగతులఁ దనరి ”

“క. లోహము తామ్రము సిద్ధుఁడు

సాహసమునఁ జేయు రజలేస్వర్ణము భంగిన్

యాహతమైన కులంబున

నూనాం బ్రబలించె నృపతి యర్విపు లెన్నన్. ”

“క. మధ్రుత జలకణ సంతతి

ముద్రిత పరశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షీతిపాలు వాక్యహాః జలంగెన్ ”

“గీ. ఊరివరద నీగు నురకసరయుఁ జేరి

తీర్థయోగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్వరుఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మలైరి. ”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
బట్టి కొంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
జూచుచున్నటులను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
క్షీతిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె ననియు భావము సూచింపఁ బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు సందియము లేదు. అని”

పై ప్రతిజ్ఞాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసితిని. కాబట్టి ప్రభాసమల్లనిబర్హణన్యాయమున దీనిం బరిమార్చించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించుచున్నాఁడను. మొదలది విచారింపఁదగియున్నది. పెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాదిగ్రంథములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యిది.

అనేకగ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాదిప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బైయుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక కేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమనియు సామాన్యముగాఁ దోచెడిని. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను చూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు పై ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాధారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడుచున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో “అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలను బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండుననుటకు సందియము లేదు.” అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాఢ లెవ్వి యైయుండు నని విచారింపఁగా మహాకవి విబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటంచేసి పుక్కిటి పురాణగాఢలే యని తెలియుఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

పేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “ పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయు బూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మానవు ” అని.

ఇందువలనఁ బర్షనాయకచరిత్రమునొక్క మూలప్రమాణ ములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతిశయమును రావుగారు తేలికపఱచినవారైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁబ్రమేయస్థితి గోచరించువారిమీఁను యువారిచేతనే “ గ్రంథస్థందర్శనము లుండఁగా... మోచేయినాకుల పంటిదికాదే ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాడేషముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకులని వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెసంకులాడ నచ్చిన మనిరావుగా గు నామాటకుఁ జాత్రులు గాఁగలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్నవే కదా యక్కవియం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పర్షనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాఁబట్టి యాతనినాడు గ్రంథము లెవ్వయు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్నగాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యనవత్తురు.

దీనికై యక్కవికాలం బెద్దియో విచారణవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి స్వర్ణజ్ఞసింగభూపతిని వర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమేయీగ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు వంశచరిత్రములు వ్రాయు వారందఱును సింగభూపతి పదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాఁబట్టి యాచరిత్రకారునిచే వర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతం డయై యుండనోపు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పటికినామిరెడ్డి యెట్టిక్కడవి అసహృదానాయకుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించినశిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే రచియింపఁ బడినరసార్థసమధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు సీతని కావ్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైధిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైధిల్యమున నిలువఁ జాలక కూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱిగి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేశవము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒకవేళ, మూలప్రమాణశైధిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ సప్రమాణంబే కావలసివచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటఁచుండుట తత్పక్షిలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథసంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాచుర్యావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రిందివిధముగఁ జెప్పినాఁడు.

౧ గీ. వైత్యవిధ్వంసిపాదశస్త్రజ లటంచు
వేదములు పల్కుఁ గావున విదితముగను
శూద్రకులజలు నొట సంసూచితముగఁ
బద్ధజఘ్నాతి నియమించి పగ్గి రపును.

గీ. తారకలహస గ్రహరాజ వేద యైన
భాతి దశవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తతిపద్మజసముదయంబు
బద్ధనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి." అని.

ఇందువలనఁ బూర్వోపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగ్రూక మగుచున్నది. మూలప్రమాణములు లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే కాక స్వగ్రంథవిరోధమును నూడ జాగ్రూక మైనచో

“అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహువ్రా బహుః
కథం కమలనాళస్య మాభూవత్ భంగురా గుణాః”

అనున్యాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని బ్రమాణముగఁ జేకొని వచ్చినరావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితంబైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్టింశియు రావుగారు బద్ధనాయక చరిత్రకారుఁడు స్వనచనవ్యాఖ్యాతముగాఁ బద్ధనాయకులను బ్రశంసించినాఁ డని యీపద్యములను చీసి వేసినారు.

ఇప్పు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాసాతిదోష మనునది పద్ధనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా? తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ నూడ సంభవించునా? అని. ప్రశంసావాక్యములకే యున్నచో వైషమ్యముతోఁ బ్రమాణము లేదు. ఉభయసమంబన్నచో సీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యములు వ్యాఖ్యాతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరం బని వ్రాయం బనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంవాదమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంకేకాదు. రావుగారు తమ కిష్కట్టున మాతృకవైసరావు నంగీయచరిత్రమును బరిశీలించినవా రయ్యును నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నపద్మనాయకభూషణపద్యముల ప్రమాణములుగ నిరాకరించి నారు. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడినశ్రీనాథభీమఖండసోమ దేవరాజయాదు లచే నెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణ వాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లు దున్న ప్రమాణపద్యములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసింపఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యపలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీఱదు. అయినను దా మాంధ్రులపూర్వవృత్తాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్త లయి యుండియు గ్రంథకారు లిది నఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుగుపఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁజేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరీదుస్సాహసంబునకు ఘోటాఘోషం బగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వివిగమనాదిరహమున స్వాధాప్యతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేల కాదగవు? అని వాదము పెట్టెను. ఇప్పుడు బలాబలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయుదాప్యతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవ రాజ్యము, ఎల్నాటివీరచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికాపరిణయము వాసవదత్తాపరిణయము భానుగుణపరిణయము ఇందునుతీపరిణయము మున్నగుగ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెఱ్ఱు అనవోలెమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగువి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుష్కటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనముగ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీరిస్వరూపము వెనుక వినఁగింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాంశితీమండితు లగు పక్షకళిగోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వహాక్యవ్యాఖ్యాతముగ వ్రాయుటకుఁ గతం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకులప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన దనుటయు, బద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువాడు నర్జులకు లేనిగుణముల వైసం దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేవలము దూషణములే వ్రాసినమనవీరభద్రరావుగారివలె నర్జులదూషణములు వ్రాయువా

గుండరు కదా! అట్లుగునపుడు పద్మనాయకచరిత్ర మనునది వారిప్రశంసాగ్రామ ప్రవర్తించిన దై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో వారి దూషణములు వ్రాయుట గ్రంథకారులై తీవ్రమగ్ధభర్తృంబు. ఎంతయ ప్రగల్భకవియైనను పద్యములను సీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టి స్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మస్మృత్యాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁ డనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదీతిక్క నితర గ్రంథములయందు వారిగుణాతిశయమునే యుద్ధరించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మజియేకారణముననో గ్రంథమునవలయువ్రాసి యుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేరకుం డగురేచన్న బ్రహ్మనాయుడు స్వసంశయము సంతసించుచుగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరిక యుండును? నామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళింకము చెప్పి నప్పు డోర్వోజాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతఁ గాంచిన రాజకుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథముల నెఱింగి తత్ప్రకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూతి తమకులకళంకవార్తల నెటు లోర్పును? ఇట్టి స్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగారి రీప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంటనుహాన్వయులయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వెలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచన్నబ్రహ్మనాయుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి ... గౌరవము దెచ్చినవాఁ డగుటంజేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...రెడ్లకుఁ బ్రబలనైరులుగ నుండిరిని వేద్య మగుచున్నది. ”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచే గొంపవీటిరెడ్డికుం బద్దనాయకులకుఁ బ్రబల్మనైముండె ననుటకు సంధియు లేకు గదా! ఈవిరోధమును బురస్కరించుకొని గొంపవీటిరెడ్డి వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగాఁ గొంపవీటిదండకవీలతో వ్రాయించిరి. దానినిగని పద్దనాయకులు కాలము పరమనీచకులమువారుగాఁ బద్దనాయక చరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొంపవీటి నిజముగఁ బద్దనాయక దూషణ మనినట్లు వాడుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినచోడిది లిది నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “గొంపవీటిరెడ్డినాయకులు” అని మొరలుగా “కాపులెల్ల వెలమకమ్మ వైరి” అనునటకుఁ గలపద్యముల సమస్త యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకపరంపరగా నశుద్ధములు గా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాగలదు. చతుర్థ వర్ణములో వెలమ లుత్తమలని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాపులు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్దనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని నాదము పెట్టుకొని శాసనగ్రంథాదిప్రమాణ ప్రదర్శనపురిస్సరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైనవెలమ లని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యను వెలమల మని పేరు పెట్టుకొన్న కాపుకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయఁద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు వేఱె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్దనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

‘రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు’

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునది.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను సర్వస్వ లనుదూఱినాఁడని తలంచుట యవిచారములమే కాని హేతుగానోపదు. రావుగా కీపద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకము లనియేకప్పు యీ యుక్త మింకొంద్రృశముచేసిన లోకులు దీనినేమిక్కిలి విశ్వసించు గలరని పైపద్యములక్రింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్న దక్కనగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రసహించుచుండ” నని భేదియృక్తమును న్రాయుట యెంతోవీంతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మీపద్యములలో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రసహించినదో చూపుఁడన్న నేమి చెప్పి నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతిమును నెలకొలిపియుపుడు పరమతసాధకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట పీరు తొలుత క్షుత్రియులుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటిల్లిన దనుట అని ముత్యైకంగులు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనన్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజులటంచు

పద్మజుగ్యాతి నియమించి పలికి రపుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజ్ఞకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమతెగలవారిని గ్రొందుపఱచుచుఁ బద్మనాయకుల నధికులని చెప్పి

క. తారకలలోని గ్రహరాజు వేతె మైన...

పద్మనాయకులనంగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము విహించిరనియుఁ జెప్పట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టును. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల మని పంటరెడ్డు కమ్మనారు మొదలగు సోగలవా రెల్లఁదేను జెప్పుకొనుచున్న నారయినను వారిలకు పద్మనాయకులను పేరు గ్రంథములను వినంబడదు... గొంతవఱకు గనుపట్టక మానదు " అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించిరాఁదము. ఇప్పుడు "అందువలననే పద్మనాయకులనునామము" అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము పైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులుదశవిధవేలముల గాఁయఁద్రోచుటయందు "తొరకలలోన గ్రహరాజు వేత్రయైన భాతి" యని తాంకలకువేత్రైన సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దము వీరికిఁ గలిగిన దని సూచించుచు "పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె" అని చెప్పుచున్నది. కాన "అందువలననే" అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇం కొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టు దను ప్రతిష్ఠాత్మకమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక బోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము న్నియతము కాఁబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వైన పద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారు

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్త మగుహరిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారిలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగభావము, న్యాయసిద్ధంబైనది కదా! ఇట్టిస్థితిలో కవులు మొదలగు వారియందు దాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయందు దాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయుక్తికము గాదనుటయే సయుక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునది ముద్రణప్రమాద మను కొండ మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. నీల యనిన. రావుగారు 8 వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటనంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లనునచతుర్థాశ్వయుల మని చెప్పకొని యున్నారు” అనివ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవు లను నొకశేగవారు చతుర్థాశ్వయులలో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థాశ్వయులలో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము వృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయందున్న కొన్ని విషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞు లగుమహర్షులు వానిని గని పెట్టి చెప్పియుండు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును జేసి నో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుండు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెట్లుండినను సీత్రతిజ్ఞునిలుపుకొనంజాలరు, చూడుడు. పైప్రతిజ్ఞాత్థామునకు కష్టము కావు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవరు హరిపాదపద్మోద్భవులలో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపఁబడును అనువాచికి భంగప్రదర్శనరూపముగఁ గానంబడియేడిసి.

ఇం దొకయందొక్కము. హరిచాంద్ బద్ధజైవ్యమునకుఁ బద్ధజైవ్య ప్రయోగమునకే కదా బద్ధజైవ్య గల్గించిరి, దీనికి హరిచాంద్ బద్ధజైవ్యమున్నచోటఁ బద్ధజైవ్యప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గానిపద్ధనాయకశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయొకభంజకంబగును? కానఁ గల్గువానియందుఁ బద్ధనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్ధజైవ్యప్రయోగము చేయుట సయుక్తము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తముగాఁ గనుపట్టును.

దీనివారత రావుగారు, శ్రీరామచూర్ణి పంతులుగారు ముఖండములో “పద్ధనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్ధవెలమలకుఁ బద్ధనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగారె త్తినపాతములో “కైటభ దైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొండె యనుచోట (ఉదయంబునొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయన్నే హలభంబులుం బోని వావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయన్నే హలభంబు లచ్చోనిపాతనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమున స్వభావవచనంబుల ధరియించి అనుచోట (భరితమున స్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతత్వములు విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్ధనాయకులన వెలమలన” అనివారె త్తినపాతము గూడ సరిగామిచే “పద్ధనాయకు లనువెలమలన” అనుపాత షష్ఠీకరింపఁబడును. అందువలనఁ బద్ధవెలమలకుఁ బద్ధనాయకు లనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియూహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గల్గు పంట మొదలగువారియందుఁ బద్ధనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమముగాకము. “పద్ధనాయకులను” అనుచోటి అనుశబ్దము

వెలమపదముతో సమసిందినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసపుటకపదములు తదఘటకపదములతో సంస్వయించునపుడు సమాసం బసాధునని శాస్త్రము కలదు.

తరువాత “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మజు నాయకుడుగాఁ గల సమాహ మని యర్థముగాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తొలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము వారిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే నచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కమ్మలయందుఁ పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. ఆవల నది వెలమలకు నచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నంగుకొనిరి. పీఠమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమానప్రవృత్తిస్థితకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తొలుతనే పద్మనాయకకులనామము నచ్చినదనుటయు సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూడింటిని నొక్కటేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “చైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవృత్తిని మాత్రమే చూపియుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవృత్తికథన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వృత్తికథనమని యెంచుట యుచితంబే కదా!

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసక స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్న తోడనే పద్మజు నాయకుడుగాఁ గలిగినసమాహ మని యర్థముగాక మానదు” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేలు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేరుపడినచ్చి ప్రత్యేకముగా నొకతెగవారైరిని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేనైన గలవాయని ఖరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టక మానవు " అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీలేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. చూడుడు "సజాతీయైః కులం యూఞమ, గోత్ర జననకులా న్యభిజనాన్వయా" అనుకోశములను బట్టి కులవద మేక జాతీయసమూహమును సంతరిని బోధించుటలనఁ జెన్ననాయక కులపదమునకుఁ బ్రస్తుతము నాయకుఁడుగాఁ గలయేక జాతీయసమూహము నిగాని పద్మనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహా మనిగాని పద్మనాయకుఁడనువానివంతానమనిగాని, యముక్థపప్రద్యోయ డగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులశబ్దమునకు భిన్న జాతీయసమూహ మని యర్థము రాక యుండగా, "వేద్యేః తెలియనుండి యేకారణముననో వేఱుపడి నచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవా రియిరని తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది " అని వ్రాయుట "అర్థవ్యర్థైర్నిరన్తరహేతుః" అన్నమాటే కదా! పైగా "అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేనైన గలవాయని ఖరిశీలించినచో, గొంతవఱకుఁ గన్నట్టక మానవు " అని వ్రాసినాడు. ఇయ్యది "బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే" అనుభగవదుపదేశముకు బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కండేయుసంతయాయువు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయుచు నచ్చిన, గొంతవఱకు (అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చు నని దాఁచిచూపినారు. సుప్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శితా శాసనములు పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయము లని ఘటాపథముగ బోధించుచుండగా నెంతమందబుద్ధియైనను "తృషాన్తో నర్కదాతీరే కూపం ఖనతి దుర్మతిః" అనున్యాయము ననుసరించి వీరుపజేశించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పియుప్పడెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాచీనకట్టలలో జక్కునని వీరాశ పెట్టినయాధారము లెట్టివిగ నుండునో తెలియదగి యున్నది. ఇటు నాధారము లనగాఁ బ్రమాణములు అయ్యని ప్రత్యక్షాధికభీష్మములు. పర్తనాయకులు నానాజాతులతోనుండి వచ్చి యొక యేగ నాగుగా నేర్పజేసా రనువిషయ మెవరును గనుటఁ జూచినవారే కాదు. వ్యాఖ్యానము సంభవింపని ననుమానము. దుష్టులము. ఉపమానం బతిత్రస్వత్వము. జోబ్బము శిల్పదవ్య బోధము. ఆత్మవాక్యము శిల్పమునాఁ బరఁగు. ఆప్తుండు యథావినక్త. ఆప్తు లనఁడగునుహాకపులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు లేల క్రిందునడిగను వీకి దొరకవు. క్రిక్కిరిపురాణములననుసరించిచో నతి చేతిలోని నెన్న ముద్దను నదలి మోచేయి నాకుటపంటి దగును కాన వీరాశించినయ్యధము ఘట్టించు.

ఇకఁ బై మూఁడువిషయములలో నెండవది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పర్తనాయకులలో నుపస్థిత్తు పై వరేచర్లవారు చతుర్థ వర్ణమునందు జన్మించినవార మని స్పష్టముగఁ జెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజు లయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథ ములందుఁ బర్తనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగా నే యుండి తరువాత పూత్రు లయిపోయి రనియు శూద్రజాతినివారి కెవ్వరికి క్షత్రియనామము వర్తించదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీ వెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నెత్తున్నెను మైన పర్తనాయకకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత విరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము సుషోణాశము 25 పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “ కాబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారిణ

ప్రయాసమునొందుట కలిగిలముననే గాని శాస్త్రమున గాదు ॥ అను నతడు 11 వేషము తీర్చి మత్స్యమును నింపించి యుండగాఁ దక్షిణవరీతముగ రావుగారుభానించుట చింతిగానున్నది. నీరలునొలుత తీర్చియులుగా నుండి రని యూహించుట పూర్వము శూద్రుల మని వ్రాసిండునకుఁ గాని తీర్చియుల మని వ్రాయుననునకుఁ గాని విరుద్ధము కాదు. వాడు తీర్చియున్న పేదమును తీర్చినవాని కారు. మజిమన్న దత్తాంశినిని మాత్రమే వ్రాసియున్నాడు. ప్రమాణ బలముచేతః ప్రామేయసిద్ధి యగుచుండి యా ప్రత్యక్షమునకు విరుద్ధము గాక యుండగాఁ బరిహారింతుకు పో యుండదు.

ఇదిగాక, పై వాదతాము పక్షమునకు సంబంధించిన తీర్చియుల మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న పితరులు తీర్చియులు కా రని వ్రాయించినవారు కాదు. శూద్రవేషధారణము కర్తవ్యమయక పదవివాసము ఆంధ్రదేశివాసము తీర్చియు మున్నగుధర్మముల కూడి కచే మార్కండేయుని రాణో క్త మహాపద్మ పతివృత్తాంతసమన్వయమును బట్టి యాతీర్చియులే యాపద్మనాయకు లని ప్రత్యక్షింప కనకానముగలిగినది. రాచవారు మొదలగువారిలందు శూద్రవేషము లేరుని కష్ట కాఁపు మున్నగువారలందుఁ బద్మపతి నామపవాసము లేమినిబట్టి వారలు పద్మపతికి సంబంధించినతీర్చియులు కారని యే వారియభిప్రాయము కాని తీర్చియులు కారని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని చెప్పుకొనుట పక్షనాయకులు తొలుతతీర్చియు లనుటకు బాధకము గాదు. అనునన్నచో దత్తాంశికారము నిరూపింపవలసి యుండును. ఇనన్నియుఁ దెలియక “రాచవారియొక్క పూర్వులు సయితము వారిశాసనములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పుకొని యుండగాఁ బెక్కుతెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యాశాఖవారు తాము మాత్రము తీర్చియసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

వింతగా నున్నది. " అని వ్రాయుట కేవలము జిహ్వదైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివిధిపువ్రాత వ్రాయుట యంతఃన్న నిశ నేమి కాగలదు ?

ఇంకొక్కటి "పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులగు శేషరెడ్డివారు చతుర్థవర్ణమువారి మని చెప్పకొనుచుండగా" పది వ్రాయుటచేతను, "శ్రీనాథకి పితనభిమఖండమునందు...నాకిడ నున్నముదితప్రతిలో నున్నది" అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడగలదు. ఇట్టివారయ్యును బ్రమాణములను మఱుగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట "గుణాయంతే దోషా స్సుజనవదనే దుర్జనముభే గుణా దోషాయంతే" అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయి నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్షసాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి యనభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుఁడు పద్మజాలకు సపంక్తిభోజన గౌరవముసంగినాఁడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. "మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియు లయినప్పుడు గదా యిట్టికావ్యముయొక్క ఘనత వెల్లడియగుట కనువై యుండును. కాకతీయులు క్షత్రియులమువారు కారనియు చతుర్థకులజలే యనియు నిటీవల దొరికినరెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులతోడి సహపంక్తిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత వీరు తక్కిన నెఱ్ఱముత్తుభాఖలవారికన్నఁ గులాశక్యము గలవారని

చెప్పటకుఁ గారణ మగుచున్న గదా! పద్మనాభులు చెప్పకొను గాథను బట్టి వీరలకుఁ బ్రశాపపరచునీకఁ బూర్వము వానితో సహా పంక్తిభోజనము లేనిది యర్థ మగుచున్నది కదా? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండి యుండక మానదు " అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు రాజస్థానములందుఁ గలసింద్ర దాయములు గమనింపవలయు కానం బడియెడినది. రాజులు ప్రతివారి భోజన సహపంక్తిభోజనము చేయువాగు కారు భాత్యప్రత్యాగులతోఁ గాక యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో నది పంక్తికివచ్చినవారికి గౌరవ ప్రదానముగ నే యుండును. ఇట్లు రాజులలో నేకాననోపవేశనము సర్వా సనోపవేశనము పార్శ్వవిశేషాపవేశనము మున్నగునవిగూడ గౌరవము లుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజస్థానముల నుండువారికిఁ దలసి యుండఁగలవు. కాఁబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్న ప్రతాపరుద్రునిపంక్తిలా భము గౌరవజనకమని పద్మనాభులు చెప్పకొనుట తిగి యున్నది. ఇపుడు హైందవు లనేకులు కింగుగొయ్యకయు వైశ్రామ్యయొక్కయు బంక్తిభోజనాహ్వానమును లెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప గౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘట్టికపోయిన నాహ్వానం బైనం జాలునని యట్లుతమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు. ఇందువలన రావుగారు " మొట్టమొదట కాకతీయులు క్షత్రియు లయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘటత వెల్లిడిపటచుట కనువై యుండును. " అని మొదలుగా వ్రాసినవ్రాత పైమర్యాదల నెఱుంగక వ్రాసినవ్రాతగా నేర్పడుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారైనను వారిపంక్తిలాభము గొప్పగౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ జాతివారైనపు డింకను విశేషగౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇంకఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనువిషయము శేషించినది. వారు క్షత్రియు లైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారితో సపంక్తిభోజనము, శారవాధాయకమునుటకు ఊతి లేదు. కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృత్యోపయోగి కాదు. అయినను వాది ప్రదర్శితములైనయనుపయుక్తవిషయములనువదలిదిష్టాశ్రముగ సిద్ధాంతమును దెలిపెదను. కాకతీయులు ఊత్తియులే కాని తదితరులు కాదు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం త దద్య జయతి శ్రీకాకతీయాస్వయః
పాతిన్రత్య ముపైతి సాంప్రత మమీ వ్యస్తాను విశ్వంధ రా
అస్తాభి ణ్నిజదోఃప్రసూతి మధునా ధన్యా మజో మన్యతే
య త్కర్తవ్యముపాదిశత్కులపతి క్షేపస్వయంభూ స్స్వయమ్”

అనియు

“ఆమూలా త్ఫలితా ప్రసత్తిలతికా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా ఊత్తియమాళిమండపమగే స్తాతస్య సానుగ్రహ

అనియు మున్నగాఁ గాకతీయులు ఊత్తియులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృత్యోపయుక్తార్థము. — ఇప్పుడు బ్రహ్మచర్యము చేసిన జాతిని గృతకృత్య మైపదానిసిగాఁ దలంచుచున్నాఁ డని. రెండవదియుం దురెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి ఊత్తియశ్రేష్ఠుండగు తండ్రి యొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతీవారు ఊత్తియులు గాకున్న నీయర్థము లన్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్యే కులే నిర్మితే
తే జాతే లఘునీ గుణై ర్విజయిని శ్రీకాకతీ యాస్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతీకులమును సూర్యసోమవశములకు భిన్న మైపదానిసిగాఁ జెప్పట కాకతీయ ఊత్తియత్వబాధకంబు

గాదు. సూర్యచంద్రవంశస్థులే కాక యితరులు గూడ క్షత్రియులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యుః పరిశక్తేః కృపయా కూశ్మాండవల్లికా కాచితః ”

పుత్రి మసూత తదేత త్కుల మనఘం కాశీతయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాబట్టి అట్టివార్త విద్యానాథుని హృదయారూఢం బై యుండి కాకతీకులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మై క్షత్రియుకుల మని వర్ణించి యైన నుండవచ్చును, కానిచో గాకతివారు క్షత్రియు లని బోధించెనుపైవాక్యములు విరోధించును. కాబట్టి యది వీరి క్షత్రియత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రక్షత్రియపక్షిక్షుణవిధౌ ప్రక్షిప్తకాక్షేయకాః ”

అనుటచే వీరు క్షత్రియేతరు లని కొందఱియూహా సరియైనది కాదు. రాజు నుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యాలంకరి యు దుష్టరాజగజాంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యాలంకరియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు క్షత్రియు లని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజయము మున్నగాఁ గొన్నిగ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు క్షత్రియు లని నుడుపుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విద్యానాథీయసంవాదంబున నవియుఁబ్రమాణకొటిం జేయవచ్చును.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా మాటుపల్లి శాసనములోఁ దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యునినుండి తమ వంతు వంశావళి వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబధవోరాలవాలం ”

దేవం లంబోదరకరిముఖం వందనై ర్నందయామక

యస్య క్రీడాపరణతిభువో మేకుశ్మంగస్ఫులింగా
స్సందృశ్యంతే దురితతిమిరోత్సరణాకార్యనూర్యాః ”

అని యువక్రమించి కొన్ని పద్యములలేరు వాత

“ విశ్వైస్సాంధతమసాంధ్యనిరాకరిష్టు
రంభోరుహం చ హరితాం చ వికాసహేతుః
య స్త్యేక్షగా జ్జగదశేష మిదం సిస్మత్
రావిర్భూన భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభూ న్నామ్నా శేఖరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్య మార్గస్య చూడా మణి రివాపరః
ఇత్వోకు ర్నామ తస్మిన్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవక్త్రీ సాత్మా స్ఫ్రీవత్సవత్సా
స్వయ ముదిత ఇన త్రాతుకామో ధరిత్రీమ్ ”

అని చెప్పుచునచ్చి

“ అథ నిరవిశ దుర్వీం తత్కులోదస్వదించుః
కిల జలనిధివేలా మేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదురుకరవాలః కాలకాలాంబువాహః
భృదయ.....హంసః ” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్త్రిం డగుజగ

దాళ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములోఁ గాకతీయులు సూర్యనంశజులై నక్షత్రియు అని
వ్రాయించి యున్నాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ నీచరిత్రము
నైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రన ర్తిపదమును పహించిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యతఁడు సూర్యనంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి జ్ఞాఘింపఁ

బడినది" అని స్టాఫుక్రింద గణించినారు. అందువలన దృష్టి కరములైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకారము కవేళ నాతం డ్లు పొగడి యుండు ననుకొందమన్నచు గణపతిమహారాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పనచ్చును? తమగులవిషయము వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరులు బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాణాలు సూర్యవంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొంద అనుచున్నారు. అట్లుహించినపుడు స్వసుతమున వాస్తవక్షత్రియులెవరో వారియందును నూడ నీశంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిరాజై వర్ణాశ్రమపరిపాలకుడై ఘనతః జెందిన యగ్గణపతిదేవుండు క్షత్రియుల మని యసత్యముగఁ గులముగానికులము నేలవ్రాయించును? అంతటిఘనండు డట్లసత్యము వ్రాయించినచో లోకులు నిందింతురుగదా! ఇత గణపతిదేవునకుఁ బూర్వజులవంశపురాజులు క్షత్రియుల మని యెఱుఁచును వ్రాయుపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యున్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయుపకయుండి నపుడు వారికి క్షత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురుపరంపరలోఁ జేరి గుర్రదాంబిక కాలమునను ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని కాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్న శివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించిన దాస శాసనమున

‘అస్తి స్వస్తిమతీతను ర్భగవతో దేవస్య తస్యా స్సుభ్ర
న్నాభీపంకజసంభవస్య భుజతో యే క్షత్రియా జ్జగ్తే

తేమాం తిగ్మమరీచినంతితిభువో యే దుర్జయాః శ్చత్త్రియా
స్తేమా మస్తి కులం కలంకంహితం శ్రీకాకతీభూభూజామ్ '.

అని వ్రాయించినాడు.

ఈశానన మెల్లఁ జరివినవారి కీవదేవమహామునియొక్క సత్య శౌచమువాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈమహానుభావుఁడు కాకతివారిచే నీయఁబడిన మందర మనునగ్రహారమును సజ్జనులకుఁ జంచిపెట్టిన వాఁడు కాఁబట్టి స్వస్థులపరుఁడై పోషకుల వీరికై కల్లు చెప్పవారు కాఁడనియు, కాకతివారికులగురునై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న వాఁడు కాఁబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ గూడ సంశయించినచో నీక నెవ్వయుఁ బ్రమాణపదవి నధిరోహింపఁ జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పరమప్రమాణముగా 12 ప్రకరణ మున రుద్రదేవీవృత్తాంతమున నెఱిగొన్నవారు. తమకుఁ గావలసిన యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ ములో నప్రమాణ మని తీసివేయుటకు వలనలేదు. అట్లుగుచో స్వకీయ ప్రామాణికతకు భంగము రాగలదు. ఇటులుండఁ గాకతివారి కుల విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపఱవక మూసిపెట్టి “కాక తీయులు శ్చత్త్రియకులమువారు కాదనియు, చతుర్థకులజాతీ యనియు నిటీవల దొరకినరెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.” అని రావుగారు వ్రాయుటవలన నందెద్దియో విశేష ముండునని బోధప డక పోదు. ఒకవేళ శ్చత్త్రియ లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పుకొనవత్తురు. అది స్వసిద్ధాంతమున కడ్డను వచ్చుననితలంచి యిటులువ్రాసి రేమో! అట్టి మహానుభావులేకదా! కానిచో గణపతి దేవునియొక్కయు నాతనిగురు వుయొక్కయు నాతనిదండనా భునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పరుద్రయశోభూషణము నిర్ధేయచరిత్రము సోమదేవరాజీయము మున్నగుగ్రంథములు కాకతివారు తుట్టించి యుంటా ఘోషముగఁ జాలుచుండఁగా నన్నింటిని కలక్రింపచేసి యిటులు వ్రాయ సాహసింపను. దీనినిజ మెటులుండిన నిక వా రగడఱచిన ముఖ్యులగుండయ దండనాథునిభార్య కుప్పుశాసనములు వాంఛిద్ధాంతమున కెంతమాత్రము సాధకము లగునో విమర్శింతము. అంహాకృతి

“తేనా మమయనుసామా మహిళే నన్దాశ్రయః
ప్రసవయామి నిశిప్రవృత్తిః । తుష్టో భవ త్సమధికం
చతుర్థశానాం చతుర్థానాం పుష్పిమగ్నగుర్తి

.....ప్రశస్త మస్తి తత్త్వాపి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి వారుకూర్చులని చెప్పట కనకాశనులేదు. వాఁకుల ప్రస్తావనే యందుఁ గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములలో నావిషయ ముండు నందులేమో ! అనుషయ క్త మైనదానిని బ్రకటించి యుపయుక్త మైనదానిని సమయము వచ్చినపుడు మునిపెట్టినేల ? అందునకుఁ గారణ మెద్దియో యుండు నని తోచకమానదు కదా ! కాన నిది వారి సిద్ధాంతమునకు సాధకము గాఁజాలదు. అందువలన “ఇటీవల దొరకిన రెండుశాసనములలో ” అని వారువ్రాయుట సరిగినని తేలినది.

ఇక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు తుట్టించుట కా రని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“అస్మజ్ చృతురో వగ్దా ముఖశాహూరుపాదతః
అన్యా న్యుచ్చావచాదీని భూతాని స్థావరాణిచ
అథ స్వీకృతపగ్లోక్త ధర్మనిర్మలచేతనః
జాతాన్ ద్విజాతయః పశ్చా చృతుర్ధకుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్వా) నేకస్వపాలపాలలిఖితాం వీరాంకవర్ణావళిం

దర్శందర్శ మనర్గళం సమచర త్రీవశ ప్రతాపానలః

యస్యో దంచిత కాకతీశ్వరకుల యుద్ధాం సంవర్ధన

ప్రౌఢాహంకృతిచంద్రమూ సమమథవ త్రోల్లాభిధానోన్మథః ||
అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలన నే యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని కన్న దుర్బలమై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణ పతి దేవుండును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁ డగు విద్యానాథుండును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయ కుండగు మల్యాల గుండయభార్య కుష్మమ్మ వ్రాయించినశాసనాక్షర ములు ప్రమాణము అని చెప్పట యెప్పుడు కదా!

ఇదిగాక, దీనియర్థము వరికీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్వ) తీవ్రః ప్రతాపానలః అనర్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహ మైనప్రతాపాగ్ని యడ్డము లేకుండ సంచరించెను. అని యర్థము. వీ రాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు విశేషము లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వెనకీవెనకీ)భ్రమించెను నశింపఁజే సెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక, ఉత్తరార్ధమున యన్య అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతా పాగ్నికీ బ్రోలరాజు గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును. ప్రతాపాగ్నినుండి పురుషుఁడదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్ని గా నొకపురుషుని నర్జించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవ నినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియందగ్నిత్వము నానో పించి వానివలనఁ బ్రోలరాజుదయించె నని చెప్పట సంప్రదాయానుగుణము. అటులేమై: నుండు నేమో యని సంశయఘోరశి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁదగినచోట జాతాః అని యుండుటయు అస్వయము లేక, ఉచ్చావచాదీని' అని యుండుటయు తేమా మమేయ అనుష్లోకములో నొకగఁగము లుత్తమై చ్ఛందోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భులగువారు పరిశీలించినచో మఱియేకీతిగ నుండుచో యన్నసంశయము ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి పైప్రబలవ్రమాణములకు విరోధము లేకుండ యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన నితీవల దొరికినచేందు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనియుఁ జతుర్థకులజా అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము కానరాదు.

ఇంక గణపతిదేవుఁడు తన్నూర్వలు చతుర్థాస్వయు లయినకమ్మ నాటివెలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము శాస్త్రసిద్ధమే కదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగుచున్నట్లు కానంతచున్నది. శీఘ్రము విదురునకు దేవకుఁ డనురాజునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిదేసినట్లు మహాభారతాదిపర్వమున 114 అధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకన్య మహీపతేః
 రూపయావనసంపన్నాం స శుశ్రా వాపనాసుః
 తతస్తు పరయిత్యా తా మాసీయ భరతర్షభః
 వివాహం కారయామాస విదురస్య మహామతేః”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయా చారము కలిలోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది మహానందియను

రాజ శూద్రస్త్రిని వివాహమాడెనియు నామెకు మహాపద్మపతి జనిం
చెననియు మార్కండేయపురాణోద్ధరభాగమున

“మహానంది ర్మహారాజో రాజ్యం కుర్వ స్సదోత్కటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులౌద్యవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా పత్నీ త్వే నామ తచ్చుని
మహానందినుతో రాజా శూద్రాగ్రాగ్భిన్నవో బగీ
మహాపద్మపతిః కశ్చిన్నందిః క్షత్రియినాశకృత్ ”

అని చెప్పబడినది. ఇటీవలి రాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని
కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కునవర్తములలోని
కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రసమ్మతం బని తదాచారము ననుష్ఠిం
చుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన
కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్య పురాణప్రసి
ద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధర్వాదిగా స్వీకరించియుంపుడుగత్తె
లనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజుదులు గూడ ని
ట్లాచరించినవారనుట చరిత్రశాసనాద్యారూఢము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ
గలిగినబిడ్డలు రాజకుటుంబముతోపాటు శౌరవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి
స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనుసూపవరుల కొసంగి విభవ
ముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు
వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘోరఁ జెందిన మైనూరుమహారాజుగారు
కృష్ణరాజ వొడయవరుగారు తమయింపుకకత్తెలం దుదయించిన
కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువై భవముగ వివాహములు చేయుట
యు వారలు విశేషశౌరవస్థితిలో నుండుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టి
వారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పుకొనుచుందురు.
ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకీతీయులు గూడఁ గమ్మనాటి వెల

నాటికన్యలను స్వీకరించి యుండును. వారిలయందుఁ గలిగినకన్యలు దజ్జతీయలకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గావించి యుండును వారలు కాకతీయుల బంధువుల ముని ప్రకటిం చుకొనుచుండుదు. ఇంతమాత్రముగఁ జైత్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడనై చి కాకతివాని శూన్యకులబలని రావుగారు సిగ్గుఁగము చేయుట సరిగాదు.

కొండలు కవులు కాకతివాని చంద్రచంకమువా రని పర్ణిం చుట పైశాసనగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనాదులు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండ వచ్చును. మహానుభావాసాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్తుఁ డై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమయాజియే పొరపాటు వడినాఁ డని పండితవ్రతప్రకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నాడు కారా! అట్టినుహపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యంతగొప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వం జైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “నహికస్యచి ద్ద్రంధ కృతో విపరీతతేజసం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌబాధకమ్” అనుగదా ధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయ ము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రత్యేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోచినమూడువిషయములను నిర సింది నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నాను.

“ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రములోని వని మఱికొన్ని పద్యము లురావుచంఠీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యవి సత్యావ్యవహారము లైనవని ని గమ్యస్థానమునకుఁగొనిపోవుటకుం జాల యున్నవి.

సీ. శైలిసంతతికి మాఱుగ్నిభేదం బైన
 కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిచేరి కాకతిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు రీవెలమవారు
 కాఁపుమాటకై కడగి వెలమలందు
 నిలిచినశూరు రీవెలమవారు
 సమరగాంగేఁజుపటిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానఁబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘృతలైన నెరమన్న వెలమవారు
 పద్మజభ్రాతృచే భువీఁ బరఁగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “ శైలిసంతతికి మాఱుగ్నిభేదం బైనకులముద్ధరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 శైలిను బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 యెన్నియైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయకు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయధము కులముపోరిని పలుతావులఁ బేర్కొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయకు
 మాలలు, మాదిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మపలు, కమ్మరులు,
 రజకులు, శైలు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁచకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది. ” అని.

ఇంక దీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై వ్రువర్తించినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాను. ఇట్టి గ్రంథములో నెట్టియేని స్థూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి తిప్పిర్చియుము చేసికొనుట యావశ్యకము. కొందఱు రెడ్డినాయకులు మేము బద్ధవెలమలమని చెప్పకొనుచుండఁగా బద్ధనాయకులు కాకతీయసామ్రాజ్యము పెట్టికొని ప్రమాణపరిశీలన పురిస్కరింపఁగా దామే ముఖ్యముగఁ బద్ధవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ గాయఁద్రోచి రని నెనుకప్రవాసియన్నాను. ఆసృష్టాంతమును గ్రంథకారుడు సీ. “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి భేదం బైన

కుల ముచ్చరించి తీవ్రమనారు”

అని వర్ణించినాఁడు. భేదంబైన అనిగా నిర్ణయదశవిధవెలమలమునకన్న వేరొకమైన అని యర్థము. ఈవాక్యమును జేసినాఁడి రావు గారు రెడ్డిసంతతి కనుపడి బద్ధనాయకులమున కేమియో యపకర్షమును జెప్పించుటలు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాఢయెద్ది యైనఁ గలదా యని చూడఁగా బల్నాటివీరచరిత్రము సహకారమైనట్టి ప్రాయోగమున్నాదు. బ్రహ్మనాయకు నాయకురాలితో జేసిన యుద్ధముకులముపోరనివలుతావులవ్రాయఁబడినదట బ్రహ్మనాయకు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాగా నాయన రెడ్డితో బ్రతిఘటించి నానాజాతులతో నుండి వేరుపడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమర్థులరెడ్డియు కసాద్యం బుండదు. అయినను బల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయకు కులమున పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము జేసినాఁ డని యెచ్చటవైనను వ్రాయఁబడి యుండవలె గదా! ఆచరిత్రము సుప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరని. వారలకుఁ బల్నాటియుద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ జెలిసి

యుండకమానదు. కాన ననుచునని నిట వివరించుట యనావశ్యకము.

ఇంతయేల? ఈమాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయు, బల్నాటివీరచరిత్రమే కదా! అందు “నాయకురాలి దుస్తొరములు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు సలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచెలి, జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనైన, గొంజుకులు చెప్పి రాజున కాయనమొడబ్రీతిలేకుండ, జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయకుడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెల్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనినై భవమును సహింపజాలక మాచెల్లదోపించుటయు, గోడిపండము పెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడించిలసపపుటయు వలసపోయి మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యావులమండను మరల్పుటయు నావల మలిదేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయకుడు శ్రీశైలము, జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యులరాజును సలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా సంపగా నాయకురాలాతనిని జంపించుటయు నావల, గార్భిమపూడిలోయద్దము జరుగుటయు రావుగారు తామేనాసియున్నారు. ఇందులోనెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయకుడు తనకు లేచికులమును సంపాదించుకొనుటకు, గలహించిన ట్లున్న దేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంక, బల్నాటివీరచరిత్రమున, గార్తవీర్యునిసంతతివారి డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియిన్నను బెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి ఓత్తీయుండగు కృష్ణగంధర్వనికన్య నిప్పించి పివాహముచేసి ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున సంత నీచకులమువాఁడై యుండిన నచ్చపుఓత్తీయుండగుననుగురాజు పుత్రునిగా నాతని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁదగినంతకులప్రాశస్త్య ముండిన నే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రావు గారియొక్క కల్పనాకాశలంబే కాని వేఱుగాదు.

ఇంక గులముపోరిన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయుడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మజాతివారితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “బ్రహ్మణ్యో విచక్షణః” అనుకోశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయునియందన్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకోన్నబ్రహ్మనాయుడు అనుప్రథమాంతముతో నన్వయింపదు. ఎట్లయిన నగుంగాక. బ్రహ్మనాయునికి గులము విచక్షణము గాక యుండుట పై వారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు వెనుకనా? చాచకూడు కుడిదినతరువాత వైనచో నట్లాచరించిన యొకబ్రహ్మనాయునికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పన్ననాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయునితో రెట్లు చాచకూడు కుడిచివట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెట్లందఱు కులహీనులు కావలసి వచ్చును. చాచకూడికుడుపునకు మున్నే బ్రహ్మనాయునికిల మప్రశస్త్య మైయుండె నన్నచో దానికి గారణం జెప్పియో యుచ్చల వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయునియన్న బాదన్న యనుగురాజుచే బుత్రుడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకతప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని యది ఘట్టికదు. బ్రహ్మనాయుడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహారింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యములేనిబ్రహ్మనాయునితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కుమ్మరులు రెడ్లు చాచకూడు కుడిది రనుట సంశయింపఁదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్విజుల మని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్చాంద్రు లనఁబడుగొల్లలు

శూక్రలలో నుత్తము లగురెట్లు కారణము లేక భుజింపరు కదా ! బ్రహ్మనాయుడు కెడ్డికులమునకు మాత్రాక్షి కులమును నాధిపతి బోరాడునపువారినితో కెడ్డికులమిది భుజించిరో కోపము. ఇదిగాక యీచాడవకూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిన్నభిన్నములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వాంలతో భ్రాతృభావము నెఱపుటకై చాడవకూడుకుడిచి” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెఱపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువిరుదాహరింపఁబోవు “ఇచ్చోటభుజియించి లేకకార్యాదులై” అను కీడాభిరానువాక్యమువలన నేకకార్యసాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏదనఁపకరణము 229 వేటిలో “వెలమకులమున జన్మము గాంచిన బ్రహ్మనాయుడు రామానుజులచే బోధింపఁబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తత్సతాభినివేశపరుడై యామతమును బల్పిటిలో వ్యాపింపఁజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రజన్మమువారిని తుదజన్మమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనబడియు” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయుడు మతాభినివేశమున జాత్యంతరులతో భుజింపినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాడవకూడుకుడుపునకుఁ గనేకకారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పక్షిలించినచో మతాభినివేశమే సరియైనకారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో నగ్రజన్మమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో నట్టిన్యూనాధికభావములు లేకభ్రాతృభావముతోనందఱుగలసి భుజించుట తగియున్నది. వాఁనిమతమున :

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విప్రా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే”

ఇత్యాదిప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన నుత్తమత్వమురూఁగలదు. వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయకు వారలతోఁ గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము. కులముపో రనునది కులమువారికి (నవతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము.—“పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల సవతితల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున నీక్రింది పద్యములో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

సీ. ఇచ్చోట భుజియించి తేకకార్యాక్రమై
సామంతస్వపతులు చాడకూడు
ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ సుపాయంబు
నలినాక్షి యాగ్వోల్లినాయిరాలు
నిజ మునకున్దికై నిప్పులయేటిగో
నోలాడె నిచ్చోట బీలసాని
యిచ్చోటఁ బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల
సవతితల్లులబిడ్డ లవనిపతులు
ధీరు లగువార తేవురు వీరపురుషు
లై మదోద్ధతి నిచ్చోటఁ నాజిఁ బడిరి
యనుచుఁ జెప్పడు కైతిహ్య మచట నచట
జనప పెద్దలు పలైదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన క్షత్రియుల మనిచెప్పకొనెడి రాచవారు సయితము గొల్లసవతితల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగాఁ బద్మ నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లధికు లగుదురో యూహింప నలవి గాక యున్నది” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతిల్లుల బిడ్డలని పేర్కొనం బడినా రని వీ రంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికన్న నెక్కువజాతివారుండఁగూడదా! పద్మనాయకు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్నవారుకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయుల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒక వేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయులయొద్ద చొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా లైస్సి చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతుచేమో. అది సరిగాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవనప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యబిరుదము పహించువారి కీవిషయము తెలియనిది కాదు. అట్టివారు పైసిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మని చెప్పకొనవలెఁగదా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయులను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁడనుట విశ్వసింపఁదగినది కాదు, అట్లుచెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటివీరచరిత్రమున వారు హైహయులని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈగ్రంథమున వారలను గొల్లలనుగాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును సతఁడే చేసియున్నాఁడనుపక్షమున స్వనచనవిరోధము వచ్చును. కాబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యాకవి యిటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసింపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గాన్పించుట లేఖకపరంపరగా నేర్పడినదోషంబుగా నుండును. గొల్లపదము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేదు కాబట్టి “అల్లసవతి

తల్లలవిడ్డలు" అని యుండి యిట్లు వెరిగించి యుండవచ్చును. ఇంకా మాత్రము విచారించక యేమో గొప్పయాధుని మర్చితిట్లు రావు గారు క్రిందగీరినమాటల సరెయైనది గాదు

ఇక సుచ్చావచకపోలకల్పనములు. అందు మొదటిది.—

“వల్లపుల డపంగా గొల్లవాఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవాడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రిజేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు అనియు వారు 77 గోత్రములలోనివారినియు రావువంశీయుచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున వీరు చూపితిట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మఱేమిన్న 77 గోత్రములవారినిరుదములు వ్రాయునపుడు 67 వ దగు వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవారిని వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవత్రిజేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామనామములను బట్టి యేర్పడిన వని వ్రాసితిని. వల్లపుల అనునొక గ్రామము హనుమకొండ ప్రాంతమున నుండఁ గలదు. కడపజిల్లా ప్రొద్దటూరునకుఁ దూర్పున రిమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, లేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరని చూడ ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టిగ్రామవాసమున “ఏయూరనుండిన నాయూరిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్రముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. లేచర్లగోత్రమువారు లేచర్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాని రావు గారు రూపొందినది సరికాదు.

రెండవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివైరితల గుండుగండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులనియే యూహింపవలసి యుండును ” అని,

ఇది సరికాదు. లోకములో నెవరికేని వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసివచ్చు నియమము లేదు. కురు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నొందిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. వినుయానంతర రాజ శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రు మని బ్రసిద్ధిగలదు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నయియే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియమము లేదు. ఇట్లగునపుడు గోసంగులకు వైరులగువారికి వైరు లైనపద్మనాయకులు గోసంగు లెట్లగుదురు? శత్రువులచే బీడితులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారలను గాపాడి యాచిరుదమును వీరు వహించి యుండిన నుండవచ్చును గదా! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “గో గ్రాహణం వైరిమదాపహ” అని చిరుదమునహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయఁడ నానాజాతీనాయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొల్చుచు గణపతిచక్రవర్తి గుర్రమదేవి ప్రతాపగుర్రచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపదవులను వహించి కాకతీయరాజ్యసంరక్షకులై యొప్పిరి” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతీవారిని యేర్పడినట్లు తలంచి యిటులు వ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది వెనుక బహుభంగుల నిరస్తం బైనది కాబట్టి మరిల వ్రాయట యనావశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయఁడ నిందుండగును గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్ల నిందులు

కాగల రనునాక్షేపము వచ్చునని “నానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినిండ్యత కులమువారి కిందఁగూడ గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వనచోన్మాహతంబు. బ్రహ్మనాయనికే బూర్వులు పద్మనాయకులు గణపతికే బూర్వులైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బూర్వోక్తచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దొడ్డనాయఁడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద నుంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైవ్యే” ఇత్యాది నచనములు గూడ నీయ్యమును జూచుచున్నవి. వీరిమతమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయఁడు పూర్వుఁ డనుట కెల్లము. కాఁబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్నఁ బూర్వుం డగుదొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయనికి సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యుండి యుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాన్లోకత్రయాభ్యర్చితా

దద్యాతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్

యః కాంచీరగరికవాటహరిణం కృత్వా స్రవండాహన

క్రీడ శ్చోడనరాధిపస్య కృతవాక్ మానద్రుమోస్తూలనమ్”

అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వులు రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తాతలలో నీభీమరాజు లేడు. వీరివంశమున నేనాఁడో ప్రసిద్ధుఁడుగ నుండినవాఁడు.

ఇదిగాక రావువంశీయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి చిరుదములునా యుగపుడు 10 వ గోత్రము వానిచిరుదములలో “కాకతీయో రాజరాజ్యధురంధరా” అనుచిరుదము వ్రాయబడినది. 46 పేజీలో అన్నారావుగారివంశజులలో బూర్వుడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాపరుద్రున కై దారుచందలసంవత్సరములకు బూర్వు డైనకరికాలచోడు నిలన గౌరవింపబడినవా డని వ్రాయబడినది. రావుగారి కీరావు వంశీయచరిత్రము కరబదరసదృశము. ఈవిషయము లన్ని చెలిసి యుండియు స్వపక్షసిర్వాసమునకై మఱుగఁజూచి బ్రహ్మనాయనికే దరువాతనే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి రని వ్రాయట వింతగా నున్నది. ఇందువలన దరువాతిపేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనాయనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దశాంతింబు పద్మజు లంతకుము న్న నామధేయులుగనుండిని వీరియాశయము.

మూడవది.—“చిరుదనాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ సహస్రశాహ” అనుచిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాలములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగరాదు” అని.

దీనియర్థ మేమో మొదలు రావుగా రాలోచింపవలసి యుండును. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే యని వీరియదృశ్యము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయఁడే పద్మనాయకసృష్టికర్తయైయుండి తత్సార్యము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెడు శాసన గ్రంథాదులు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అది ఘటిల్లదు. కాన నంతకు బూర్వము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొందఱు పల్నాటిలో నాయకురాలితో యుద్ధము చేసి యాచిరుదము నొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు జేతినాయనికే బల్నాటిజేతినాయు డని రావుగారే నామకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 285

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రసూతులకు రాజధానిగా నున్నమాన్యభేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య మంతరించిన వెనుక సనేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటిసీమలో బ్రహ్మనాయనిచే నృజింపఁబడిననాయకులకుఁ బూర్వ మనేకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధమున నాయకురాలితోఁబోరాడి యాచిరుదము నొందవచ్చును గదా! కాన నాచిరుదమును బట్టి వారు క్రొత్తనాయకు లనుటకు వీలు లేదు. వీరిపూర్వ లాయుధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన నూహింపవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయఁడు నాయకులను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొండఱను వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసిభుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరును 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెన్నియో యొక్కచోటనైనను రావుగారు వ్రాయక “బ్రహ్మనాయఁడి నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాఱు వ్రాయుట పిత యనుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...“రెడ్డినాయక చాష్టా” అని చిరుదము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁబ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయఁడు రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కష్టపాఠికి వెలమవారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అనుదానికి విరుద్ధంబుగ నున్నది. బ్రహ్మనాయనికి రెడ్లతోఁ గొందఱితో మాత్రమే విరోధముండె నన్నచో నన్నిండినవిరోధము పద్మనాయకసామాన్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినా నని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాత “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనువఱకు వ్రాయఁ బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసించఁ బడెను.

అయిదవది—“కొండఱు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నెలను పేరితో వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల పనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందుల కేమియు నాధారము నగపఱచినవారు కారు. అదృష్టాంతము లెవ్వయో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసనములుమున్నగు ప్రమాణగణము పెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడనగును. ఒక్కటియూఁ బ్రబలప్రమాణము లేక కేవలము పేరులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యీచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిచైనను” అని.

“శబ్దప్రత్యయై యెటులుండినను, ఏది యెట్టులుండినను” అని మొదలుగావ్రాయుటచేఁ దత్తత్కల్పనములందనాస్థనూదించినట్లీటను సూచించిరేమో?

ఇట్లు పద్మనాయక సామ్రాజ్యచరిత్రము ముగించి స్వోద్దిష్టముగు రద్విశేషచరిత్రమును ‘దామానాయుడు’ అని యుపక్రమించి

వ్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి మువ్వపూవు పుట్టితిన్నట్లు వ్రాసినతరువాత “ పిల్లలమట్టి శేచర్ల బేతినాడయ్య పన్నాటిమీరు వైసశేచర్ల బ్రహ్మనాయకతాత యుగబేతినాడయ్య చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గల పిల్లలమట్టి బేతాళనాయకుని యని శ్రీ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రము నందు వక్కాదింపఁ బడిన పేరువును పరిస్పృహింపబడిన పేరుచికిలేక యున్నవని నూతనప్రకరణమున సవిస్తరిముగఁజెప్పించి యున్నాను ” అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెరుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూడునామము లొక్కచోఁబడిన బోధించు ననుటకు చెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున పేరువు లేదనియు వ్రాయలేదు. ఈపేరుయు ములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావన వారికిలేదు. రావుగా రందు పేరువును వ్రాయఁబడిన ననియు సవి పరిస్పృహింపబడుటకు నున్నవనియు సందువలన నాగ్రంథకారుల యభిప్రాయము సిద్ధింపదనియు వ్రాయుట “ ఏష వంధ్యాసూకో యాతి ” అనున్యాయము ననుసరించి యున్న దని 32 వ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామగ్రయ మొకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరపవాదము.

తరువాత “ కాబట్టి యీ బేతాళనాయకు శేచర్లవారికిఁబుట్టిన ములోఁ జేరిన మఱియొక నాయకుఁడు లేక చెలుగోటివారిపూర్వుల భ్రమచేత శేచర్ల బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనినో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యున్నది ” అని వ్రాసినారు.

ఇది త్రొత్తమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాతవప్రకరణము 182 వ పేజీలో “ పిల్లలమట్టి శాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేతరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయకు

దని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తిని నశ్యమునకును దూరము లై యున్నవి " అనియు 183 వ పేజీలో "జేతి రెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని చెప్పఁబడుబేతాళనాయఁడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను " అనియు 191 పేజీలో " బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు " అనియు వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగాదని వెల్లిడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జప్పించి యున్నాను అనుటచే స్పష్టంబు జేసియున్నారు.

ఇట్లగునపుడు, కాబట్టియనుచుండిరి: శైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చప్పించితిని గాబట్టియేయనియర్థముచెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక " ఈబేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోని ముక్తయోగనాయకంఁడో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేతి బేతినాయఁడో యీతఁడని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో " అని వ్రాయుచున్నారు. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రాపుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ నపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును " కాబట్టి " యని కార్యకారణభాసము చెప్పట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట " వెల్లిలవచ్చి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు " అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁడని వ్రాయలేదని కదా! అట్లేచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతుహేతు మద్భాసమును

బ్రహ్మానందజీయుడు “కాబట్టి” అని వ్రాయుట యసంబద్ధమగును గదా!

ఇదిగాక మిచ్చట “బేతనాయనినే యీతఁ డని తిమిరంతము నకు మూలమగునిగాఁ జేసికొనెను” అనువాక్యముచేత వీరిమూలమునకును బేతనాయఁ డైనట్లును వెలుగొటివారిపూర్వులాయనకి బేతాళనాయకుఁగా భ్రమించిట్లును దానిని మిగులమన్నించి. ఇది యత్సరించినదముగా నున్నది. పైవాక్యమున “పల్నాటి బేతనాయఁ డును బేతాళనాయఁడని” వ్రాయుటచే బేతనాయఁడు బ్రహ్మనాయనితాత యనియు నాతఁడు వీరిమూలమగుని యెఱుఁగెను గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఆవప్రకరణము 191 పేజీలో గూడ నీయట్లు మునే ప్రకటించినారు. ఇట్లునపుడు “బేతనాయనినే యీతఁ డని” అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈ బేతనాయఁడు మఱి యొక బేతనాయఁడు, లేక యేమియో వ్రాయఁ నలంచి భ్రమచేత నిటులు వ్రాసిరో యెన్ని విధముల నాలోచించినను బాలుపోకయున్నది.

తరువాత “బేతాళనాయని మూపుగుస్తులియొక్క చరిత్ర ముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చిన శాసన మొక్కటియు చింతవలకుఁగానివింకలేదు. వీరిచరిత్రము నకాధార మంతయుఁ జైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యైయున్నవి.” అని వ్రాసినారు.

ఆఆవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలభ్యమై యుండఁగా వదలిపెట్టి యిటు బద్ధనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక దామా నాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యున్నదికాని పంశిచరిత్రమున దామానాయకాదిచరి

త్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యుండలేదు. మఱియుఁ జైవారము చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ జైవారగ్రంథములే యాధారము లగుటయు హేతువులుగా రావుగారు నిలపిన స్త్రీర్పడినది. దీనిని విమర్శించెము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమునుటకుఁ గారణముగాదు. ఆ స్త్రీచ్ఛటను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిచరిత్రము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతి ముఖ్యత యావరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనముదాహృతియు లసందర్భమున్నచో బలముతోచిచరిత్రము ముగ్గుగునని యెన్నియో మూలఁ బడవలసి నచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననురాగిం బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ జైవారచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదని తార్కార్య మున్నచో నాశబ్ద పూయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోళాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ జైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలే దనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే యనునది స్వాక్షిపిబద్ధము. వీరు ప్రకటించినగ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరిగ్రంథములు లేనని యర్థము కాగలదు. ఈరావుగారు పండితైవప్రకరణమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియు దుద్రనాయనియుఁ జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరిచరిత్రమును దెలిపెడు చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు తేటపడుచున్నది. అట్లుగూడ “వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములేయై యున్నవి” అని వ్రాయుట రిద్విరుద్ధం బగు

చున్నది. మరియు *పైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే* అను లేఖనమువలన సం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. ఎగులు ప్రకటించినగ్రంథములే ప్రమాణము లని నియమ మున్నచో గొప్ప దేవరాయఁడు దానివున్నప్పుడు కాఁ దని నాథింపఁబడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములుగా నె త్తకోని రావునాగు చేసిన సిద్ధాంత మిడుగు పట్టును. కానఁ జైవారు ప్రకటించినా ని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగిదు.

దామానాయఁడు ఇట్లనారాయణాది పురుషులు విహించి యుండె నెనుటకు *చటలఖడ్గోఖడ్గి సమరప్రవీణుండై* అను ప్రమాణమును వ్రాసి *ఇట్టివిరుదముల నాకాలమున నేతరులు విహించుట యాచార మై యుండెను* అనివ్రాసినాడు. ఇది దామా నాయనిచరిత్రము నంది ర్వాసునామిగుఁ గూర్చి బడిలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టివిరుదములు నేతరులు విహించుటవలన దామా నాయనివిరుదవహన మయిభాగ్య మని పేర్పడదు. వారు విహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షతయు లేదు. అక్కాలమున నీ విరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే విహించుచుండె నని ప్రాగ్రంథములలో వ్రాయఁబడ లేదు.

ఇంతిక్ష్ణ వీరిచరిత్రము వాయఁ బడలేదు అని వ్రాసి నాడు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మనందర్బ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండె యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇఁకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.—
*శతనాయని పుత్రులలో నీరిఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను... గణపతివలనఁ బ్రత్యక్షతానాథాననాచులను ఇతరు లగు 76 గోత్రము

లనాయకులచే బ్రహ్మమును వెట్టిండుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెడక మనుచునున్నామును కాకితిరాజపురాజు అనుచునున్న మును శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని శిశులెవ్వరో యెవ్వరినో వీరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ... ఇంతటినుహాశూరులనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్లరికు సుమనానకరముగా నర్ధానన మిచ్చి నారలచే మ్రొక్కి యెడ జేసి ననుట నిరాధారము పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. ” అని.

శిశులెవ్వరో వీరైవ్వరితో బోరాడిరో తెలిపి యుండక పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మనందర్బముగఁ గూర్చి బడిన దని వ్రాయ వలను లేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యకారముగ నెల్లవ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలో దాము “ ఇట్లు మాండలికరాజులు గొండలు చక్రవర్తియెడఁ గల భయముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువులైన యాదవులతోడఁ గుట్రలు చేసి తుదకు యాదవులు దిండ్రు వచ్చునటులు చేసిరి ” అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ ననందర్బమే కావలసి నచ్చును. అందును మాండలికరాజులెవరో రాజద్రోహులెవరో వ్రాయలేదుకదా ! కాన నిదిచరిత్ర మనందర్బ మనుటకుఁ గారణము కాదు.

“ ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణపతి గారివించి యుండునుగాని యితనివంటినుహాశూరులనేకు లాతనికొలుపుకొ...పరిహాసాస్పదముగ నున్నది ” అని వ్రాసినారు. అనందర్బమనుట కిదియే ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ పదార్థమే తెలియలేదు. శ్రుత్యతానార్థాసనాదికమే కదా యిచ్చట

కారవప్రదానము. తొలుత యుద్ధప్రాప్తానకాలమున గణపతిదేవుడు కలిచివచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులచే గౌరవించు ననియే కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున స్థితి చెప్పి నచ్చివచ్చినతరువాత మఱియొకవిధ మయినకారవ మొనరించినచో నదిగౌరవమని యెవ్వరు నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను నిలవిచ్చిన గౌరవమున క్షుతి లేదనియో మఱియేమియో యెంచి ప్రతిజ్ఞానిగౌరవమును జేయక సామాన్యగౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి మిగిలిన చిట్టిభూవరగప్రసక్తి యందుఁ జక్రవర్తిప్రాప్తాన వాక్యములందు సంఘాన్వవిశ్వాసములేక నెనుదీయుదురు. అందువలన వాగసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూఁడును. ఇట్లు జనూపస్థవములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు చిక్కిరితికారవస్సహవాసమును ప్రకటింపక యుండినచో నేమియుమా కొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగికి పోవుటయే కాక “గౌరవించి యుండును గాని యందఱకు నవమానకరముగ సర్ధాననాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యనిచారసిద్ధ మగుచున్నది. కాబట్టి యర్ధానవాదసత్కారము చేసిననుట పరిహాసాస్పద మున్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. గాజనభలలో బాడితులప్రసంగములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములందును శ్రోతానామునకై పణముల నుంచుటయు గౌరవవిశేషప్రదాన ప్రతిజ్ఞలు నేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంగ్లాండులో లాన్డలూబర్త్ బోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్రవర్తి జరిపినగౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యచ్చటివారి కెల్ల సవమానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇంక న సరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. అనునది విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వ? గ్రంథములా? శాసనములా? గ్రంథము లన్నచో బద్ధనాయకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో సరిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధక పనిబంధములు మూలఁబడును. యెవ్వయెట్లైనను శాసనములే కావలయు ననియన్నచో యర్హింఁగియు. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనప్రసాది శాసనమున

“అస్య గోత్రా ఇతేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే
 శేచర్లగోత్రం తే ష్వేకం కాకతీయస్థపార్థితమ్”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయస్థపార్థిత మనునది కాకతిరాజపురిగఁ అనుబిరుదమునకు మాత్రుగా శ్లోకమునఁ జేర్పఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలములలో శేచర్లగోత్రము పూజింపఁబడిన దనఁగాఁ బైబ్రహదాదిత్యసచిత్రమే నీదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము పైచరిత్రమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీబిరుదము నార్జించినాఁడా? యని యొకవేళ నందు శేమా. ఎట్టిక్కశాసనమున జేతిరెడ్డి బిరుదములలో నది లేక బోవుటయు సనపోతానాయని అయ్యనప్రసాదులు శాసనములో సోమకుల పరిశురామాదిస్వగీయబిరుదములనడుచు వ్రాయక వంశబిరుదముగా వ్రాయుటయు పంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతంజే యీబిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పవలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది సకలశారవమునకు బోధకము. గణపతి వలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువాగు వెలిగొంతు రామవిభుఁ డను బిరుదమును నహించుచున్నారు.

ఇదియే మాచెట్లలో నెలుగోళిపట్టనాయనిగార్య లింగాంబిక దాన శాసనమున “ శ్వేతిచ్చత్రాశ్వేతిచ్చనోత్తి పవిష్కృతైవ ” అని వ్రాయబడినది. ఇట్లు కాకితరాజపురాలో శ్వేతిచ్చత్రాశ్వేతిచ్చ అనుచిరుదములకు శాసనప్రమాణములు పూర్వబడవు. ఈ శ్వేతిచ్చత్రాశ్వేతిచ్చవిషయము నెలుగోళినారిసంక చరిత్రమున 23-24 తిరుమలవారిచరిత్రములలో జూడబడి యున్నది. 70 గోత్రములవారు వీరికి మొక్కులిమట ప్రసాదాదిన్ము దాల్చిచిది మొదలిప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన నను విషయము 24 తిరుమలవారిచరిత్రమునఁ దెలియును. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళికాస్థితభు నైవహాద్యో వేంకటప్పనాయకుగారు మొదలగు 70 గోత్రములవారు గణపతి గొలుసంగిసకులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మొక్కులిడి నిలిచి యుండి రనియు నందు బహుదళ వేంకటప్పనాయకుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండుమర్యాద నిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయబడుచున్నది. ఇట్లు సంశయభయమును జరిత్రగ్రంథములందును శాశాసనములందును గానవచ్చుచున్న ప్రసాదాదిత్యనాయని గౌరవవృత్తాంతము నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మని రావుగారు వ్రాయుటయే నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“సీ. ఏపున నోగ్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

సందెయుఁ బెండెంబు నందినాడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁబెండెంబు గణపతిదేవునివలనఁ బొందెనని మైచి చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ రుద్రదేవివలనఁ బొందెనని చెప్పబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందెఱుఁ జెండెంబు నొసంగె నని వ్రాయఁ బడలేదు. “కాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును” అనుదానికే యాయగ్గ మన్నచో దాని కాయగ్గము కాదు. అగు నని యనుకొన్నను రుద్రదేవివలన బిరుదముల నొందుట పై బిరుదముల కెల్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధం బెఱులగునోతోఁపదు. రుద్రదేవి గణపతిచేఱు డిచ్చినదానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా!

ఒకవేళ నీ ప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతండు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాశ్చేపమున కవకాశము లేదు.

“వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్ధా సనమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావువంశీయులచరిత్రములో

“సీ. భూరిజయుం డయి యోరుగంటికి రాఁగ

రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు

ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు నీ వంచు

ఘనతఁ బ్రసాదిత్యుఁ గొగిలించి

అని చెప్పఁబడి యుండుటచేత రుద్రవిభుఁ డనఁగా రుద్రదేవి యని యగ్గము చేసినవలసినవత్తమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా! అది యెంతయసహ్యకరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు” అని వ్రాసినారు.

ఈపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుచు మున్నచో ససహ్యముగు నెదుట లేకును. అని లేదు. “ప్రతాపరుద్రదేవిభుండు” అనునది రుద్రదేవిని బోధించును. నెనుకటిపద్యమున “ఏమని నోట్లు నలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మూలము యందుటను బట్టియు, బ్రహదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రదేవియకాలమున లేక రుద్రదేవికాలమున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు రుద్రుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధమగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవిబోధకమని వ్రాయఁబడి యుండిను. అందువలన నిట వారు చూపినయసహ్యముప్రసక్తిలేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుండురని యెంచి వెలుగోటివారి పంశచరిత్రకారు లాసీసము నెఱ్ఱికొన్నవారు కారు. వారు పిల్లలమఱ్ఱిబేతిచెడ్డి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్పుష్టి) లగుప్రసాదాదిత్యాదులు తత్రాజ్యమధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గాంశవారికును నుండినవారిని సింహాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్దోర్భోపోద్ధాతము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు స్థియించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి పంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణమేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయుండు మొదటిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని దెలియదు. ” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచారమూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయిపోద్ధాతమునఁ బ్రసాదాదిత్యుండు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేతినాయనికాలమును బోధించు నెఱ్ఱిక్కశాసనము చరిత్రములు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణమేమియుఁ జూపినవారు కారనియు నెవ్వరికిని దెలియ దనియు వ్రాయుట యంతగాక యింక నేమి యగును ?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కర్హము వచ్చునని వెలు
టివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని వ్రాయుటచే వారికి గాలనిర్ణయ
ప్రబలప్రమాణ మెన్నియో దొరికియుండి యది యర్హము వచ్చునని
ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి
యుండినట్లు రావుగారే వివరించియు “నెవ్వరికిని తెలియ” దని
వ్రాయుట పంతిగా నున్నది. తెలియ కుండినచోఁ బ్రతాపరుద్రునకు
బదులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగంధములో “గణపతిదేవుడు పాండ్యుల
తోఁ జేసినయుద్ధములో సేతఁడు నీతనితమ్ముడు రుద్రనాయఁడు” అని
మొదలుగా వ్రాయుటచేతను గుదాంబికాకాలములో సేతఁ డుండి
నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతిగుదాంబికలకాలము
లలో నుండ నని రావుగారికిఁ దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి
వారి వంశచరిత్రకారులకుఁ దెలిసియున్న స్థితినికే స్పష్టము. ఇట్లుండ
నేవారికిఁ దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారములమని తేటపడక
పోదు. ఇంతకుఁ బై చరిత్రకారు లీపద్యమునెత్తికొనకయేయుండ నిదం
తయు సికాండతాంశవములెక్కి వేటుకాదు.

ఇక రుద్రనాయనిఁ గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. “రుద్రనా
యఁడు ప్రసిద్ధుఁడై నవీరశిఖామణియై యుండవలయును. ఇతనికి రాయ
పితామహాంక మనుబిరుదము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతి
ష్ఠాపనాచార్య బిరుదములు కలవని యీక్రిందిపద్యములోఁ జెప్పఁబడి
నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగఁ.” కాకతిరాజ్యప్రతిష్ఠా
పనాచార్యు లై నవా రొకరుద్రనాయఁడు మాత్రమే కాక యనేకులు
గలరు” అని.

ఇటు రాయపితామహాంక మనుబిరుదము అని వ్రాసినరావు
గారి కంకపదము గూడ బిరుదఘటక మని బోధపడినయ ట్లున్నది.

ఈవిరుదము గలవా రలనేకు లున్నారనిదానికి మరొక దానినా యని ప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడినది. మఱియు “పద్మనాయకవీరు లనేకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాసపాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాతీ హేతీ రొనఁగొన్న కాకతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నవ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తెక్కిన శాఖలలోని మహావీరులైన నన్ని న్యాధిపతులకింకా వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకితీయచక్రవర్తి లందిఱును విడిచి పెట్టి వీరిలకే యధానములిచ్చి సమర్థునించి రనుట యెంతమాత్రము విశ్వసించు దని నదిగాదు” అని వ్రాసివదియు వీరిచేతనే దత్తీ త్రింబు గాకబోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము సీమాభ్యుదయం దిష్టయించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గానియు గానరాదు. గణపతి యధానములిచ్చి సమర్థునించుట యాతనినే కదా! తక్కినయ్యది సల్లు గణపతి గెలిపించె నని యిదివఱకుఁ జరిత్రకారు లెన్నఁగను వ్రాయలేదు. పై పద్యములలో వీరిలను గణపతి గెలిపించినట్లే లేదు. చర్వితచర్విరావ్రాయంబై నిస్సారిమగు తెక్కిన కోలాహలం ఒంతయు వెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే సర స్తంబగుటచే నింతట విరిమించుచున్నాఁడను.

శ్లో. “ప్రసభం పరకల్పితానదగ్ధ
ప్రకటాహంకృతమార్జవైకకీర్తిః
అయ మస్తు ముదే సదా బుధానాం
కలితః కేవలమేష కాతుకేసః”

ఇది పదియవ ప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆత్మీయసమాధాన సంకలనము.

(1) ఆత్మీయము. వెలమశబ్దము వెల్లవైశబ్దము మొదలగువానినండి పుట్టును, వీరుగల్గెడువాగు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియనీ మును బోధించినను వర్తశబ్దభిన్నమై ఁద్వినాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161-163

(2) ఆ. కవువారినిలె వెలమవారును మిశ్రజాతివారు. గొల్లజాతివారియుఁ బల్లజాతివారియు సమీకనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథి శాసనములకు నుద్దయై నిలువఁజాలవు. 163-173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై విరాంతవామము కలవా రని చెప్పఁబడి యుండుటచేత వాగే యీపర్వ నామములు. వీరును రెడ్లకు విరోధు లయి పర్వశబ్ద భివ మగు వెలమశబ్దము ఎఱించుచున్నారు.

స. ఈప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారమై నిలువఁజాలదు. 173-176

(4) ఆ. ఓకికాసంఘములో వెలమనూర్లు అని తెలిక తెగలో నొక తెగ వారుండి రని చెప్పబడె వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూర్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనుసత్తర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమ లున్నారని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్తశబ్దమునుండియు వెల్లవైశబ్దమునుండియు నిష్పన్న మైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176-178

(5) ఆ. పర్వ నాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనుపట్టును. వెలుగోటివారి రావువారి వెంకచరిత్రములలో కేవలమువారునియుఁ జెప్పటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోత్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178-181

(6) ఆ. రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోఁచి స్పష్టముగాఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధిగఁ జెలియలేదు. నెలిసి యున్న నిట ననుమానపడము సంశయార్థకమని యెంచును. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయక చరిత్రములోని పద్యములనిలన నీలస్థి నాయకులు పలుకె గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడినది.

స. ఆపద్యములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్ణించినవికావు. కొండవీటిదండకవిలేలో నెలమలు నీచకులమువా రని యీ యాశ్చర్య ప్రాయించినందుకు వారే నీచకులమువారని చెప్పబట్టకై ప్రవర్ణించి నవి. 198—205

(8) ఆ. పద్మనాయక చరిత్రకారుఁడు వీటులము పవిత్రమని తనవాత్సల్యమున వ్రాయుట స్వభావ వ్యాపారము.

స. వాస్తవమగు పై సమస్వయమును బట్టి వ్యాపారదోషము కాదు. ప్రబలసమాధానంబాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విఘ్నపాదమునందు జరిగెనుటచేత వీటికి బద్ధజాలయించి బద్ధనాయకులనియు పేరువచ్చిన దనుటతగిదు. తక్కినకూట్రులయం బాపదములేను.

స. పద్మజశబ్దము యోగగ్రహము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిటఁ జెప్పలేదు. పద్మఁడు నాయకుఁడుగలవా రని తద్దర్థము. 208—212

(10) ఆ. ఎంతమందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నభోదనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవానానాసమాస మని యర్థము కాకపోదు.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులైన పద్మనాథులు చతుర్థకులజాల మని చెప్పకొని యుండఁగా వెలుగొటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పకొన్నారు.

స. పై వారు శూద్రులలో నత్యుత్తములమనియే వ్రాయించి నారు. తమపూర్వు లేనాఁడో క్షత్రియులుగా నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు. 214—216

(12) ఆ. కాకతివారితో సపంక్షిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుటతగిదు. వారు క్షత్రియులు కారు. చతుర్థులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలైనను వారితోసపంక్షిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్థకుల సంభవులు కాదు. 216—227

(13) ఆ. పద్మనాథుక చరిత్రము: రెడ్డిసంఘటికి మాతొడ్డి అనుపద్యముబట్టి వీరురెడ్డితోఁ గలపించుటలమును సంపాదించుకొన్నవారని నేలపడఁగలను. బ్రహ్మనాథుఁడు నిమ్మకాశివాసితోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొండలురెడ్లు మేము పద్మమవెలమల మని చెప్పకొనుచుండఁ గాకతీశ్వరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవెలమలని తీర్మానము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాథుఁడు మతవ్యాప్తికై వాఁడతొఁగలసి భుజించినాఁడు. 228—233

(13) ఆ. క్షత్రియులమని చెప్పకొనెడిరాచవారును గొల్లసవరితల్లులబిడ్డలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాథుకు లధికులమని చెప్పకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పకొన్నారు. హైహయలకన్న నధికుల మనిచెప్పకొనలేదు. 233—235

(14) ఆ. పద్మనాథులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లసిత్రీశత్రా అనువిరుదములు కలవారు వల్లపులు. గోసంగి వైరితలగుండుగండా అనువిరుదము గలవారు గోసంగులు. రెడ్డినాథుకచ్చావ్వా అనువిరుదము గలవారు రెడ్డునఁ బ్రబలమైనరు. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నెఱుమిస్సెలు సుఱుమిస్సెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235—240

(15) ఆ. దామానాథుక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదు. వీరిలకుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములేవ్ర. పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మూఱుప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరిచరిత్రాదు లదుక్కుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాను లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు క్షత్రియుఁ డని తాము చేసినసిద్ధాంతము మూలఁబడును. 240—253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

10395

